

Bruxelles, 1. srpnja 2021.
(OR. en)

10381/21

Međuinstitucijski predmet:
2021/0171(COD)

CONSOM 147
MI 520
COMPET 526
CODEC 1020
DIGIT 83
CYBER 196
CHIMIE 65
JAI 818

POP RATNA BILJEŠKA

Od:	Glavna tajnica Europske komisije, potpisala direktorica Martine DEPREZ
Datum primitka:	1. srpnja 2021.
Za:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, glavni tajnik Vijeća Europske unije
Br. dok. Kom.:	COM(2021) 346 final
Predmet:	Prijedlog UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA o općoj sigurnosti proizvoda, izmjeni Uredbe (EU) br. 1025/2012 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 87/357/EEZ i Direktive 2001/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća

Za delegacije se u prilogu nalazi dokument COM(2021) 346 final.

Priloženo: COM(2021) 346 final

Bruxelles, 30.6.2021.
COM(2021) 346 final

2021/0170 (COD)

Prijedlog

UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

o općoj sigurnosti proizvoda, izmjeni Uredbe (EU) br. 1025/2012 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 87/357/EEZ i Direktive 2001/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća

(Tekst značajan za EGP)

{SEC(2021) 280 final} - {SWD(2021) 168 final} - {SWD(2021) 169 final}

SADRŽAJ

OBRAZLOŽENJE	3
1. KONTEKST PRIJEDLOGA.....	3
• Razlozi i ciljevi prijedloga	3
• Dosljednost u odnosu na druge politike EU-a.....	5
2. PRAVNA OSNOVA, SUPSIDIJARNOST I PROPORCIONALNOST	6
• Pravna osnova	6
• Supsidijarnost (za neisključivu nadležnost).....	7
• Proporcionalnost	8
• Odabir instrumenta.....	8
3. REZULTATI <i>EX POST</i> EVALUACIJA, SAVJETOVANJA S DIONICIMA I PROCJENA UČINKA	8
• <i>Ex post</i> evaluacije/provjere primjerenosti postojećeg zakonodavstva.....	8
• Savjetovanja s dionicima.....	9
• Prikupljanje i primjena stručnog znanja.....	11
• Procjena učinka	11
• Primjerenost i pojednostavnjenje propisa	13
• Temeljna prava.....	15
4. UTJECAJ NA PRORAČUN.....	15
5. DRUGI ELEMENTI.....	15
• Planovi provedbe i mehanizmi praćenja, evaluacije i izvješćivanja	15
• Detaljno obrazloženje posebnih odredaba prijedloga	16
UREDBA EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA o općoj sigurnosti proizvoda, izmjeni Uredbe (EU) br. 1025/2012 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 87/357/EEZ i Direktive 2001/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća.....	
POGLAVLJE I.....	32
Opće odredbe.....	32
POGLAVLJE II.....	36
Sigurnosni zahtjevi.....	36
POGLAVLJE III.....	38
Obveze gospodarskih subjekata	38
Odjeljak 1.....	38
Odjeljak 2.....	44
POGLAVLJE IV.....	44

Internetska tržišta	44
POGLAVLJE V.	46
Nadzor tržišta i provedba	46
POGLAVLJE VI.	47
Sustav brzog uzbunjivanja Safety Gate.....	47
POGLAVLJE VII.	48
Uloga Komisije i koordinacija provedbe	48
POGLAVLJE VIII.	51
Pravo na informacije i pravno sredstvo	51
POGLAVLJE IX.	54
Međunarodna suradnja	54
POGLAVLJE X.	55
Financijske odredbe.....	55
POGLAVLJE XI.	57
Završne odredbe	57
ZAKONODAVNI FINANCIJSKI IZVJEŠTAJ	62

OBRAZLOŽENJE

1. KONTEKST PRIJEDLOGA

• Razlozi i ciljevi prijedloga

Ovaj prijedlog uredbe o sigurnosti potrošačkih proizvoda u skladu je s Novom strategijom za potrošače iz 2020.¹ kojoj je cilj: i. ažurirati i modernizirati opći okvir za sigurnost neprehrambenih potrošačkih proizvoda, ii. očuvati svoju ulogu sigurnosne mreže za potrošače, iii. prilagoditi odredbe izazovima povezanima s novim tehnologijama i internetskom prodajom i iv. osigurati ravnopravne uvjete tržišnog natjecanja za poduzeća. Iako će se prijedlogom zamijeniti Direktiva 2001/95/EZ o općoj sigurnosti proizvoda², ona će se nastaviti primjenjivati na proizvedene neprehrambene potrošačke proizvode. Predloženom uredbom osigurat će se kontinuitet s Direktivom o općoj sigurnosti proizvoda na sljedeći način: i. njome se zahtijeva da potrošački proizvodi budu „sigurni”, ii. utvrđuju se određene obveze za gospodarske subjekte i iii. sadržava odredbe za razvoj normi kojima se podupire opći sigurnosni zahtjev. Njome se usklađuju i pravila o nadzoru tržišta za proizvode koji nisu obuhvaćeni područjem primjene zakonodavstva EU-a o usklađivanju („neusklađeni proizvodi”) s pravilima koja se primjenjuju na proizvode obuhvaćene područjem primjene zakonodavstva EU-a o usklađivanju („usklađeni proizvodi”) kako je utvrđeno u Uredbi (EU) 2019/1020. Stoga se predloženom uredbom žele ažurirati postojeća pravila iz Direktive 2001/95/EZ kako bi se osigurala sigurnosna mreža za sve proizvode i istodobno osiguralo da se sustavom postiže veća dosljednost između usklađenih i neusklađenih proizvoda.

Revizija Direktive o općoj sigurnosti proizvoda i Uredbe (EZ) br. 765/2008³ utvrđena je već 2011. u Aktu o jedinstvenom tržištu⁴ kao ključna mjera „za veću sigurnost proizvoda koji su stavljeni u slobodni promet u EU-u koja se postiže većom usklađenošću i učinkovitijom provedbom pravila o sigurnosti proizvoda i nadzoru tržišta”. Takva je revizija predložena 2013. u paketu koji uključuje reviziju obaju pravnih instrumenata radi uvođenja jedinstvenog zakonodavnog okvira za usklađene i neusklađene proizvode. Smatralo se da su preklapanja pravila o nadzoru tržišta i obveza gospodarskih subjekata utvrđenih u različitim propisima EU-a (Direktiva o općoj sigurnosti proizvoda, Uredba (EZ) br. 765/2008 i sektorsko zakonodavstvo EU-a o usklađivanju) dovela do zbuđenosti gospodarskih subjekata i nacionalnih tijela te da su smanjila učinkovitost aktivnosti nadzora tržišta u EU-u. Došlo je do zastoja u pregovorima o donošenju predloženog paketa te je prijedlog na kraju povučen. U međuvremenu, Komisija je 2017. na temelju komunikacije iz 2015. *Poboljšanje jedinstvenog tržišta: više prilika za ljude i poduzeća*⁵ donijela prijedlog revizije Uredbe (EZ) br. 765/2008 kako bi se povećala sukladnost proizvoda i poduprlo izvršavanje zakonodavstva EU-a o usklađivanju u području proizvoda, kao dio „paketa o robi”, npr. paket inicijativa za

¹ Komunikacija Komisije Europskom parlamentu i Vijeću, Nova strategija za potrošače – *Jačanje otpornosti potrošača radi održivog oporavka*, COM(2020) 696 final.

² Direktiva 2001/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 3. prosinca 2001. o općoj sigurnosti proizvoda (Tekst značajan za EGP), SL L 11, 15.1.2002., str. 4.

³ Uredba (EZ) br. 765/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. srpnja 2008. o utvrđivanju zahtjeva za akreditaciju i za nadzor tržišta u odnosu na stavljanje proizvoda na tržište i o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 339/93 (Tekst značajan za EGP), SL L 218, 13.8.2008., str. 30.

⁴ Komunikacija Komisije Europskom parlamentu i Vijeću, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i Odboru regija, Akt o jedinstvenom tržištu – Dvanaest mjera za poticanje rasta i jačanje povjerenja – *Zajedno za novi rast*/* COM/2011/0206 final.

⁵ Komunikacija Komisije Europskom parlamentu, Vijeću, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i Odboru regija, *Poboljšanje jedinstvenog tržišta: više prilika za ljude i poduzeća*, COM(2015) 550 final.

osiguravanje boljeg funkcioniranja jedinstvenog tržišta robe. To je 2019. dovelo do donošenja Uredbe (EU) 2019/1020⁶.

- **Dosljednost s postojećim odredbama politike u tom području**

Uredba (EU) 2019/1020⁷

Uredbom (EU) 2019/1020 utvrđuju se pravila i postupci za usklađenost sa zakonodavstvom EU-a o usklađivanju u području proizvoda i njegovu provedbu. Prijedlogom se nastoji omogućiti bolja suradnja među nacionalnim tijelima za nadzor tržišta. U tu svrhu njime se nastoje pojasniti postupci za mehanizam uzajamne pomoći među tim tijelima, a za neke kategorije proizvoda od proizvođača izvan EU-a zahtijevat će se da imenuju fizičku ili pravnu osobu odgovornu za informacije o sukladnosti. Prijedlogom se obuhvaća nadzor tržišta neprehrambenih proizvoda („industrijski proizvodi“) čije stavljanje na jedinstveno tržište podliježe aktima EU-a o usklađivanju. Prijedlog se, osim poglavlja VII., primjenjuje samo na usklađene proizvode.

Kako bi se osigurale usklađenost i dosljednost između sustava za usklađene i neusklađene proizvode, ovim se prijedlogom preuzimaju i prilagođavaju brojne odredbe Uredbe 2019/1020, kao što su poglavlja IV., V. i VI. o nadzoru tržišta i članak 4.

Odluka 768/2008/EZ⁸

Odlukom 768/2008/EZ utvrđuju se zajednička načela i postupci koje zakonodavstvo EU-a mora slijediti pri usklađivanju uvjeta za stavljanje proizvoda na tržište u EU-u i EGP-u. Odluka obuhvaća referentne zahtjeve koje treba uključiti u svaku reviziju zakonodavstva o proizvodima. Stoga je riječ o predlošku za buduće zakonodavstvo o usklađivanju proizvoda.

Kako bi se osigurala dosljednost zakonodavstva za usklađene i neusklađene proizvode, ovaj prijedlog obuhvaća neke odredbe Odluke 768/2008/EZ, kao što su odredbe o zahtjevima za praćenje i obvezama gospodarskih subjekata.

Uredba (EU) 1025/2012⁹

Uredbom (EU) br. 1025/2012 osigurava se pravna osnova za upotrebu europskih normi za proizvode i usluge, utvrđivanje tehničkih specifikacija IKT-a i financiranje europskog postupka normizacije. Njome se utvrđuje i obveza europskih organizacija za normizaciju (CEN, CENELEC, ETSI) i nacionalnih tijela za normizaciju u pogledu transparentnosti i sudjelovanja.

⁶ Uredba (EU) 2019/1020 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019. o nadzoru tržišta i sukladnosti proizvoda i o izmjeni Direktive 2004/42/EZ i uredbi (EZ) br. 765/2008 i (EU) br. 305/2011, SL L 169, 25.6.2019., str. 1.

⁷ Uredba (EU) 2019/1020 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019. o nadzoru tržišta i sukladnosti proizvoda i o izmjeni Direktive 2004/42/EZ i uredbi (EZ) br. 765/2008 i (EU) br. 305/2011, SL L 169, 25.6.2019., str. 1.

⁸ Odluka br. 768/2008/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 9. srpnja 2008. o zajedničkom okviru za stavljanje na tržište proizvoda i o stavljanju izvan snage Odluke Vijeća 93/465/EEZ (Tekst značajan za EGP), SL L 218, 13.8.2008., str. 82.

⁹ Uredba (EU) br. 1025/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o europskoj normizaciji, o izmjeni direktiva Vijeća 89/686/EEZ i 93/15/EEZ i direktiva 94/9/EZ, 94/25/EZ, 95/16/EZ, 97/23/EZ, 98/34/EZ, 2004/22/EZ, 2007/23/EZ, 2009/23/EZ i 2009/105/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Odluke Vijeća 87/95/EEZ i Odluke br. 1673/2006/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, SL L 316, 14.11.2012., str. 12.

Kako bi se osigurala dosljednost s općim sustavom normizacije kako je predviđen Uredbom (EU) 1025/2012, ovim se prijedlogom predviđa niz izmjena Uredbe (EU) 1025/2012 radi njezine prilagodbe posebnim značajkama predložene uredbe, posebno činjenici da se ovom Uredbom zahtijeva donošenje posebnih sigurnosnih zahtjeva i činjenici da se norme donesene na temelju ove Uredbe ne mogu izjednačiti s usklađenim normama te su stoga označene kao „europske norme”.

Direktiva (EU) 2019/771¹⁰

Direktivom 2019/771 uvode se pravila o usklađenosti robe, pravnim sredstvima u slučaju neusklađenosti i načinu korištenja tih pravnih sredstava.

Prijedlogom se predviđaju pravna sredstva posebno za opasne proizvode koji su povučeni s tržišta. Ta posebna situacija opravdava postojanje niza pravila koja su djelomično različita i jednostavnija za primjenu, posebno zato što potrošač ne mora dokazati nesukladnost proizvoda. Ta se pravila primjenjuju samo u slučaju povlačenja proizvoda. Stoga se njima ne mijenja Direktiva 2019/771, nego se samo utvrđuje dodatna zaštita u slučaju povlačenja.

Uredba (EU) 2019/881¹¹

Aktom o kibersigurnosti uspostavlja se okvir za kibersigurnosnu certifikaciju proizvoda, usluga i procesa IKT-a na razini EU-a. Međutim, on ne uključuje minimalne pravne zahtjeve u pogledu kibersigurnosti za proizvode IKT-a. Ovim se prijedlogom pojašnjava da su kibersigurnosni rizici koji utječu na sigurnost potrošača obuhvaćeni konceptom sigurnosti na temelju predložene uredbe.

• Dosljednost u odnosu na druge politike EU-a

Sljedeće tekuće ili planirane inicijative na razini EU-a imaju važnu ulogu u sigurnosti proizvoda.

Aktom o digitalnim uslugama, koji je Komisija donijela 15. prosinca 2020.¹², nastoji se regulirati odgovornost pružatelja posredničkih usluga na internetu, uključujući internetske platforme kao što su društveni mediji i internetska tržišta, u pogledu nezakonitog sadržaja, robe ili usluga koje nude njihovi korisnici. Tim se prijedlogom utvrđuje niz obveza postupanja s dužnom pažnjom za internetske platforme relevantnih za predloženu uredbu, uključujući uvođenje načela osiguravanja „sljedivosti trgovaca” i obvezu uzimanja u obzir propisa o sigurnosti proizvoda pri strukturiranju sučelja (članak 22.). Aktom o digitalnim uslugama obuhvaćene su sve vrste nezakonitog sadržaja, kako je definiran nacionalnim pravom ili pravom Unije, uključujući onaj koji se odnosi na prodaju opasnih proizvoda na internetu. Budući da je Akt o digitalnim uslugama zakonodavni instrument opće primjene, ne uključuje posebne odredbe koje se odnose na takvu vrstu sadržaja. Aktom o digitalnim

¹⁰ Direktiva (EU) 2019/771 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o određenim aspektima ugovora o kupoprodaji robe, izmjeni Uredbe (EU) 2017/2394 i Direktive 2009/22/EZ te stavljanju izvan snage Direktive 1999/44/EZ (Tekst značajan za EGP) SL L 136, 22.5.2019., str. 28.

¹¹ Uredba (EU) 2019/881 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2019. o ENISA-i (Agencija Europske unije za kibersigurnost) te o kibersigurnosnoj certifikaciji u području informacijske i komunikacijske tehnologije i stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 526/2013 (Akt o kibersigurnosti), SL L 151, 7.6.2019., str. 15.

¹² Prijedlog uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o jedinstvenom tržištu digitalnih usluga (Akt o digitalnim uslugama) i izmjeni Direktive 2000/31/EZ, COM(2020) 825 final.

uslugama utvrđuje se i okvir za postupak prijavljivanja i djelovanja (članak 14.). Predloženom uredbom utvrđuju se određene obveze internetskih tržišta u području sigurnosti proizvoda.

Zakonodavnim prijedlogom o umjetnoj inteligenciji utvrđuju se usklađena pravila za stavljanje na tržište, stavljanje u upotrebu i korištenje sustava umjetne inteligencije u EU-u. Tim je pravilima potrebno osigurati visoku razinu zaštite javnih interesa, posebno u pogledu zdravlja i sigurnosti te zaštitu temeljnih ljudskih prava i sloboda. U prijedlogu se utvrđuju posebni zahtjevi koje visokorizični sustavi umjetne inteligencije moraju poštovati i nameću obveze pružateljima i korisnicima tih sustava.

Ovim se prijedlogom uzimaju u obzir te odredbe i on služi kao sigurnosna mreža za proizvode i rizike za zdravlje i sigurnost potrošača koji ne ulaze u područje primjene prijedloga o umjetnoj inteligenciji.

U **strategiji za kemikalije** donesenoj u listopadu 2020.¹³ ističe se da će se dodatno povećati već raširena upotreba kemikalija, među ostalim u potrošačkim proizvodima, te da je potrebno zabraniti najštetnije kemikalije u potrošačkim proizvodima kako bi se osigurala njihova sigurnost. **Uredbom REACH**¹⁴ utvrđene su obveze za industriju koje se odnose na procjenu rizika povezanih s kemikalijama i upravljanje njima te pružanje odgovarajućih informacija o sigurnosti svojim korisnicima. Njome se predviđaju i ograničenja radi zaštite zdravlja ljudi i okoliša od neprihvatljivih rizika povezanih s kemikalijama. Ovim se prijedlogom zadržava uloga sigurnosne mreže za kemijske rizike povezane s proizvodima koji nisu obuhvaćeni posebnim zakonodavstvom.

Akcijskim planom za kružno gospodarstvo donesenim u ožujku 2020.¹⁵ nastoji se smanjiti otpad ponovnom upotrebom, popravkom, ponovnom proizvodnjom i visokokvalitetnim recikliranjem, posebno u pogledu sekundarnih sirovina koje mogu sadržavati opasne tvari, te se u njemu navodi da sigurnost proizvoda mora biti prioritet. Ovim se prijedlogom potvrđuje da bi gospodarski subjekti ili nadležna tijela pri odabiru korektivnih mjera prednost trebali dati najodrživijoj mjeri (tj. onoj s najmanjim učinkom na okoliš), pod uvjetom da se time ne smanjuje razina sigurnosti.

2. PRAVNA OSNOVA, SUPSIDIJARNOST I PROPORCIONALNOST

• Pravna osnova

Pravna je osnova predložene uredbe članak 114. UFEU-a, uzimajući u obzir članak 169.¹⁶ Njezin je cilj osigurati sigurnost proizvoda i poboljšati funkcioniranje unutarnjeg tržišta.

¹³ Komunikacija Komisije Europskom parlamentu, Vijeću, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i Odboru regija, Strategija održivosti u području kemikalija – Prelazak na netoksični okoliš, COM(2020) 667 final.

¹⁴ Uredba (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2006. o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH) i osnivanju Europske agencije za kemikalije te o izmjeni Direktive 1999/45/EZ i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 793/93 i Uredbe Komisije (EZ) br. 1488/94 kao i Direktive Vijeća 76/769/EEZ i direktiva Komisije 91/155/EEZ, 93/67/EEZ, 93/105/EZ i 2000/21/EZ, SL L 396, 30.12.2006., str. 1.

¹⁵ Komunikacija Komisije Europskom parlamentu, Vijeću, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i Odboru regija „Novi akcijski plan za kružno gospodarstvo – Za čišću i konkurentniju Europu”, COM(2020) 98 final.

¹⁶ U članku 169. upućuje se na članak 114. kako bi se ostvarili njegovi ciljevi.

Istodobno se nastoji osigurati visoka razina zaštite potrošača tako da se pridonese zaštiti zdravlja i sigurnosti europskih potrošača i promiče njihovo pravo na informiranje¹⁷.

- **Supsidijarnost (za neisključivu nadležnost)**

Prijedlogom se usklađuje opći zahtjev za sigurnost proizvoda u EU-u. Države članice ne mogu same dostatno osigurati sigurnost proizvoda na jedinstvenom tržištu iz sljedećih razloga:

- proizvodi slobodno cirkuliraju na jedinstvenom tržištu. Kad se u nekoj zemlji identificira opasan proizvod, vrlo je vjerojatno da bi se isti proizvod mogao naći i u drugim državama članicama, osobito zbog eksponencijalnog rasta internetske prodaje,
- različita pravila o sigurnosti proizvoda na nacionalnoj razini mogu stvoriti nejednake troškove za poduzeća u pogledu usklađenosti sa zakonodavstvom o sigurnosti proizvoda te stoga mogu narušiti jednake uvjete tržišnog natjecanja na unutarnjem tržištu,
- kako bi osigurao visoku razinu zaštite potrošača, EU mora pridonijeti zaštiti zdravlja i sigurnosti potrošača. Ako različite zemlje imaju različita pravila, potrošači neće biti zaštićeni od opasnih proizvoda na isti način u cijelom EU-u,
- kako bi bio učinkovit, nadzor tržišta mora biti ujednačen u cijelom EU-u. Ako je nadzor tržišta u nekim dijelovima EU-a „blaži”, dolazi do stvaranja slabih točki. One ugrožavaju javni interes, stvaraju nepoštene trgovinske uvjete i potiču biranje najpovoljnijeg pravnog sustava¹⁸.

Djelovanje na razini EU-a povezano sa sigurnošću neusklađenih proizvoda ima sljedeću dodanu vrijednost:

- zajednička pravila i norme za sigurnost proizvoda na razini EU-a znače da poduzeća više ne moraju poštovati heterogene skupove nacionalnih pravila. Time se ostvaruju koristi u smislu smanjenja troškova, manjeg administrativnog opterećenja i manje složenog pravnog sustava za poduzeća. Omogućuju se i slobodno kretanje robe u EU-u i bolja suradnja među državama članicama,
- zajednička pravila EU-a omogućuju ekonomiju razmjera u nadzoru tržišta, što je osobito važno zbog eksponencijalnog razvoja internetske prodaje, čime se povećava prekogranična prodaja i izravni uvoz iz trećih zemalja. Podjeli troškova nadzora pridonose i zajedničke mjere nadzora tržišta i razmjena informacija među državama članicama EU-a,
- funkcioniranje jedinstvenog tržišta poboljšat će se djelovanjem na razini EU-a. Zajedničkim pravilima o sigurnosti proizvoda i nadzoru tržišta u cijelom EU-u osigurat će se ujednačenije postupanje prema poduzećima, pa je manje vjerojatno da će se narušiti jednaki uvjeti tržišnog natjecanja na jedinstvenom tržištu EU-a,
- djelovanje na razini EU-a omogućuje brži i učinkovitiji protok informacija, posebno putem sustava Safety Gate/RAPEX, čime se osiguravaju brzo djelovanje protiv opasnih proizvoda u cijelom EU-u i jednaki uvjeti tržišnog natjecanja,

¹⁷ Osim toga, sigurnost proizvoda dio je visoke razine zaštite potrošača koja se osigurava politikama EU-a (vidjeti članak 38. Povelje Europske unije o temeljnim pravima) te je stoga jedan od stupova EU-ove politike zaštite potrošača.

¹⁸ Trgovci ispituju različite točke ulaska u EU.

- na međunarodnoj razini zajednički skup odredbi uspostavljen Direktivom o općoj sigurnosti proizvoda omogućio je EU-u da snažno utječe na promicanje visoke razine sigurnosti bilateralno i multilateralno te tako riješi problem stavljanja u slobodan promet sve veće količine robe iz trećih zemalja putem internetske prodaje.

- **Proporcionalnost**

Ovim se prijedlogom ostvaruje ravnoteža između, s jedne strane, regulatorne autonomije država članica EU-a u uspostavljanju one razine zaštite potrošača i nadzora tržišta koje smatraju potrebnima i, s druge strane, potrebe za rješavanjem pitanja sigurnosti proizvoda koja se moraju regulirati na središnjoj razini. Kako je istaknuto u poglavlju 7. procjene učinka, i dalje postoje važna neriješena pitanja povezana s velikim brojem nesigurnih potrošačkih proizvoda koji su još uvijek prisutni na tržištu EU-a. Troškovi i regulatorna opterećenja povezani s ovim prijedlogom svedeni su na najmanju moguću mjeru. Ukupni troškovi za poduzeća u EU27 u prvoj godini provedbe ove Uredbe procjenjuju se na 0,02 % prometa poduzeća iz EU-a ostvarenog proizvodnjom, veleprodajom i maloprodajom neusklađenih proizvoda. Mjere iz ovog prijedloga ne prelaze ono što je potrebno za rješavanje utvrđenih problema i ostvarivanje postavljenih ciljeva. Predviđeni troškovi za Komisiju i države članice smatraju se prihvatljivima i nadoknadit će se uštedama koje će ostvariti poduzeća te koristima za poduzeća, potrošače i države članice.

- **Odabir instrumenta**

Uredba je jedini prikladan instrument za ostvarenje cilja poboljšanja provedbe zakonodavstva EU-a o sigurnosti proizvoda i usklađivanja s njime jer se njome osigurava dosljednost u provedbi njegova pravnog okvira. Direktivom se ne bi dostatno ostvarili ciljevi jer bi nakon njezina prenošenja i dalje postojala ograničenja i potencijalni sporovi u pogledu nadležnosti. Odabirom uredbe umjesto direktive omogućuje se i bolje ostvarenje cilja osiguravanja usklađenosti sa zakonodavnim okvirom za nadzor tržišta za usklađene proizvode jer je i u tom području primjenjivi pravni instrument uredba (Uredba (EU) 2019/1020). Naposljetku, takvim će se odabirom dodatno smanjiti regulatorno opterećenje jer će se pravila o sigurnosti proizvoda u cijelom EU-u dosljedno primjenjivati.

3. **REZULTATI *EX POST* EVALUACIJA, SAVJETOVANJA S DIONICIMA I PROCJENA UČINKA**

- ***Ex post* evaluacije/provjere primjerenosti postojećeg zakonodavstva**

Ovaj prijedlog uredbe temelji se na evaluaciji Direktive o općoj sigurnosti proizvoda, provedenoj usporedno s procjenom učinka priloženom prijedlogu. Direktiva o općoj sigurnosti proizvoda ima dvostruki cilj. Njome se nastoji **poboljšati funkcioniranje jedinstvenog tržišta** uvođenjem zajedničkog zakonodavnog okvira kako bi se izbjegle razlike među državama članicama koje bi se mogle pojaviti u nedostatku prava Unije. Istodobno se namjerava postići **visoka razina zaštite potrošača** uvođenjem općeg zahtjeva za sigurnost proizvoda i drugih mjera. Oba su cilja međusobno povezana: usklađenim zahtjevom za sigurnost potrošačkih proizvoda predviđenim Direktivom o općoj sigurnosti proizvoda sprečavaju se razlike koje bi dovele do stvaranja prepreka trgovini i narušavanja jednakih uvjeta tržišnog natjecanja na jedinstvenom tržištu.

U evaluaciji je zaključeno da je uloga Direktive o općoj sigurnosti proizvoda kao temelja sigurnosti potrošača i funkcioniranja jedinstvenog tržišta neosporna. Njezini ciljevi i dalje su u potpunosti relevantni, a dodana vrijednost EU-a ne može se osporiti. Uloga Direktive o općoj sigurnosti proizvoda kao „sigurnosne mreže” i dalje je ključna za zaštitu potrošača jer

pruža pravnu osnovu kojom se osigurava da nijedan opasan proizvod ne završi u rukama potrošača. Uspostava sustava brzog uzbunjivanja za opasne neprehrambene proizvode u okviru Direktive o općoj sigurnosti proizvoda pokazala se uspješnom. Međutim, u evaluaciji je otkriven niz čimbenika kojima se dovodi u pitanje u kojoj mjeri neke odredbe Direktive o općoj sigurnosti proizvoda i dalje pridonose pravilnom ostvarenju njezinih ciljeva.

Kao prvo, porast **e-trgovine** smanjio je učinkovitost Direktive o općoj sigurnosti proizvoda. Ona se primjenjuje na sve potrošačke proizvode, neovisno o tome prodaju li se u tradicionalnim trgovinama ili na internetu. Međutim, nepostojanje izričitih odredbi u Direktivi o općoj sigurnosti proizvoda za rješavanje posebnosti internetske prodaje, osobito pojave novih sudionika u lancu opskrbe na internetu, negativno je utjecalo na sigurnost potrošača u EU-u i jednake uvjete tržišnog natjecanja za poduzeća u EU-u koja ispunjavaju uvjete.

Brzi razvoj **novih tehnologija** isto tako dovodi u pitanje područje primjene nekih ključnih koncepata Direktive o općoj sigurnosti proizvoda. Pojava nekih novih rizika povezanih s povezivosti, primjenjivost Direktive na ažuriranja i preuzimanja softvera te sve veće funkcionalnosti proizvoda koji se temelje na umjetnoj inteligenciji otvaraju pitanje je li Direktiva o općoj sigurnosti proizvoda dovoljno jasna da bi se osigurale pravna sigurnost za poduzeća i zaštita potrošača.

Evaluacijom je utvrđen i nedostatak unutarnje usklađenosti pravnog okvira EU-a, uz postojanje dvaju različitih skupova pravila o **nadzoru tržišta** za usklađene i neusklađene proizvode.

Naposljetku, iz evaluacije proizlazi da bi bilo potrebno prilagoditi neke odredbe kako bi se poboljšala učinkovitost Direktive o općoj sigurnosti proizvoda. Konkretno, potrebne su zakonodavne promjene ili daljnje mjere kako bi se poboljšala učinkovitost **povlačenja proizvoda**. Trebalo bi uspostaviti i mehanizam za rješavanje sporova među državama članicama u vezi s procjenama rizika. **Sustav sljedivosti** predviđen Direktivom i **ograničeni resursi kojima raspolažu tijela za nadzor tržišta** otežavaju učinkovitu kontrolu sigurnosti proizvoda pa ta pitanja treba riješiti kako bi se osigurala pravilna zaštita potrošača i funkcioniranje jedinstvenog tržišta. Osim toga, trenutačna provedba **Direktive o proizvodima koji imitiraju hranu** u državama članicama nije usklađena pa je potrebno riješiti to pitanje.

- **Savjetovanja s dionicima**

Pri pripremi ovog prijedloga Komisija se savještovala s dionicima putem javnog savjetovanja o početnoj procjeni učinka i izvedbenom planu, otvorenog javnog savjetovanja, radionica za dionike te je uzela u obzir *ad hoc* doprinose i provela ciljana savjetovanja s državama članicama i drugim dionicima. Rezultati aktivnosti savjetovanja uključeni su u procjenu učinka i uzeti su u obzir u ovom prijedlogu. Tijekom savjetovanja iznesene su sljedeće glavne točke.

Očuvanje sigurnosne mreže: povratne informacije svih skupina dionika bile su da je Direktiva o općoj sigurnosti proizvoda koristan zakonodavni akt i da bi trebalo očuvati njezino načelo sigurnosne mreže. Međutim, velika većina ispitanika izjavila je da bi se postojeća sigurnosna pravila EU-a za neprehrambene potrošačke proizvode obuhvaćene Direktivom o općoj sigurnosti proizvoda mogla poboljšati u određenim područjima kako bi se bolje zaštitili potrošači (71 % odgovora zaprimljenih u otvorenom javnom savjetovanju).

Suočavanje s izazovima povezanim s novim tehnologijama: iako su svi dionici prepoznali da nove tehnologije donose brojne izazove, predložili su različite pristupe za njihovo savladavanje. Tijekom savjetovanja predstavnici potrošača i nekoliko tijela država članica izrazili su potporu proširenju definicije „sigurnosti” kako bi se uključili aspekti (kiber)sigurnosti koji utječu na sigurnost. Međutim, tijekom savjetovanja o izvedbenom

planu/početnoj procjeni učinka tehnološka poduzeća nisu bila sklona uključivanju novih tehnologija i novih rizika povezanih s njima u Direktivu o općoj sigurnosti proizvoda. Ona bi radije da Direktiva o općoj sigurnosti proizvoda ostane tehnološki neutralna, a da se rizici povezani s novim tehnologijama obuhvate drugim, specifičnim propisima. Međutim, prijedlog uredbe uključuje takve aspekte kako bi se osiguralo da se rizici koje predstavljaju nove tehnologije obuhvate područjem primjene načela sigurnosne mreže ako se ne obuhvate specifičnim propisima EU-a¹⁹.

Rješavanje sigurnosnih pitanja povezanih s proizvodima koji se prodaju na internetu: pitanje proizvoda koji dolaze iz trećih zemalja izravno ili putem internetskih platformi često se spominjalo tijekom savjetovanja. Poduzeća i predstavnici poduzeća naglasili su važnost jednakih uvjeta i istaknuli da mnogi trgovci na malo u EU-u trpe zbog nepoštenog tržišnog natjecanja gospodarskih subjekata s poslovnim nastanom u trećim zemljama. Tijela država članica naglasila su da je teško kontrolirati proizvode koji dolaze iz trećih zemalja i poduzeti provedbene mjere protiv gospodarskih subjekata iz trećih zemalja. Kad je riječ o obvezama internetskih tržišta, dionici su imali različita stajališta:

- internetska tržišta koja su dostavila povratne informacije o izvedbenom planu navela su da su spremna prihvatiti neke od obveza u okviru trenutno dobrovoljne prisege o sigurnosti proizvoda kao obvezujuće, ali da ne bi poduprla uvođenje dodatnih obveza²⁰. Trgovci na malo istaknuli su da internetska tržišta imaju ključnu ulogu u lancu opskrbe te bi stoga trebala imati odgovarajuće odgovornosti,
- predstavnici potrošača i tijela država članica poduprli su jačanje odgovornosti u cijelom lancu opskrbe.

Poboljšanje pravila o nadzoru tržišta i provedbe zakonodavstva: kad je riječ o nadzoru tržišta i provedbi zakonodavstva, dionici iz svih kategorija poduprli su usklađivanje pravila o nadzoru tržišta za usklađene i neusklađene proizvode. To je uključeno u prijedlog. Kad je riječ o uvođenju „odgovorne osobe” u revidiranu Direktivu o općoj sigurnosti proizvoda, velika većina ispitanika u otvorenom javnom savjetovanju smatrala je da bi se proizvodi obuhvaćeni tom direktivom trebali stavljati na tržište EU-a samo ako postoji gospodarski subjekt s poslovnim nastanom u EU-u odgovoran za sigurnost proizvoda (70 % ispitanika poduprlo je taj prijedlog).

Revizija postupka normizacije: većina dionika poduprla je pojednostavnjenje postupka normizacije za razvoj novih normi u okviru Direktive o općoj sigurnosti proizvoda, a sad i u okviru ove Uredbe. To je predviđeno ovim prijedlogom.

Uključivanje proizvoda koji imitiraju hranu u područje primjene revidirane Direktive o općoj sigurnosti proizvoda: većina dionika poduprla je uključivanje zakonodavstva o proizvodima koji imitiraju hranu u revidiranu Direktivu o općoj sigurnosti proizvoda. Velika većina ispitanika u otvorenom javnom savjetovanju izjavila je da bi se proizvodi koji su slični prehrambenim proizvodima trebali uključiti u pravni instrument o općoj sigurnosti proizvoda (69 % ispitanika poduprlo je taj prijedlog). Tijekom savjetovanja o početnoj procjeni učinka ispitanici su poduprli uključivanje tog elementa u procjenu rizika u pogledu sigurnosti proizvoda. Taj je pristup uzet u obzir u prijedlogu. Nitko od dionika nije bio za potpunu zabranu proizvoda koji imitiraju hranu.

¹⁹ Vidjeti mišljenje podskupine za umjetnu inteligenciju, povezane proizvode i druge nove izazove u području sigurnosti proizvoda upućene Mreži za sigurnost potrošača iz prosinca 2020.

²⁰ Dostavljene povratne informacije o izvedbenom planu: [Direktiva o općoj sigurnosti proizvoda – preispitivanje \(europa.eu\)](https://ec.europa.eu/food/safety/eu-food-law-revision/consultation).

Poboljšanje okvira za povlačenje proizvoda: dionici su u više navrata istaknuli kako je u slučaju povlačenja proizvoda iznimno važno stupiti u izravni kontakt s potrošačima na koje to povlačenje utječe kad god je to moguće, primjerice ako je proizvod registriran, kupljen na internetu ili kupljen s pomoću kartice vjernosti. Nekoliko je dionika navelo da bi potrošači trebali imati mogućnost odabrati da žele primati isključivo obavijesti koje se odnose na sigurnost (pri registraciji proizvoda ili pretplati na program vjernosti). Dionici su se uglavnom složili da bi neki ključni elementi i temeljna pravila, koja se primjenjuju na sve obavijesti o povlačenju proizvoda, trebali biti standardizirani i obvezni, što je slučaj u predloženoj uredbi. Nekoliko dionika istaknulo je potrebu da se sudjelovanje u povlačenju učini manje opterećujućim i privlačnijim za potrošače.

Poboljšanje sljedivosti u cijelom lancu opskrbe: velika većina dionika složila se da bi u Direktivi o općoj sigurnosti proizvoda trebalo pojačati sustav sljedivosti proizvoda (to podupire 82 % ispitanika u otvorenom javnom savjetovanju). Nadalje, naglašena je i uloga internetskih tržišta u poboljšanju sljedivosti proizvoda, pri čemu su ispitanici posebno naveli da bi tržišta trebala provjeriti jesu li informacije o sljedivosti dostupne prije uvrštavanja proizvoda u ponudu na svojoj platformi.

Rješavanje problema krivotvorenih proizvoda: organizacije vlasnika robnih marki naglasile su da bi Direktivu o općoj sigurnosti proizvoda trebalo izmijeniti kako bi se uzeo u obzir problem krivotvorenih nesigurnih proizvoda. To je pitanje propisno uzeto u obzir, ali nije uključeno u ovaj prijedlog jer su krivotvoreni proizvodi već obuhvaćeni zakonodavstvom EU-a, a Direktiva o općoj sigurnosti proizvoda i ovaj prijedlog primjenjuju se na nesigurne proizvode bez obzira na njihovu autentičnost. Iako krivotvoreni proizvodi mogu predstavljati sigurnosni rizik, sigurnost određenog proizvoda mora se analizirati na temelju procjene rizika.

- **Prikupljanje i primjena stručnog znanja**

Pripremne radnje za ovaj prijedlog temelje se na savjetima stručnjaka i nekoliko studija. To uključuje studije usmjerene na provedbu Direktive o općoj sigurnosti proizvoda kako bi se poduprle evaluacija i procjena učinka te učinkovitost povlačenja proizvoda.

Komisija je stručno znanje i stajališta prikupila i ciljanim savjetovanjima i aktivnostima sudjelovanja, uključujući niz radionica, konferencija, intervju sa stručnjacima i tijelima te mišljenja podskupine Mreže za sigurnost potrošača o umjetnoj inteligenciji, povezanim proizvodima i drugim novim problemima povezanim sa sigurnošću proizvoda. Komisija je održala brojne bilateralne sastanke i provela analizu *ad hoc* dokumenata o stajalištu organizacija potrošača, predstavnika industrije i akademske zajednice.

- **Procjena učinka**

Ovaj je prijedlog potkrijepljen izvješćem o procjeni učinka (SWD(2021) 169, SWD(2021) 168). Odbor za nadzor regulative pregledao je izvješće o procjeni učinka i dao pozitivno mišljenje (SEC 280 (avis du RSB)).

U kontekstu ove inicijative Komisija je ispitala nekoliko opcija politike koje su iznesene u izvješću o procjeni učinka. Raspon analiziranih alternativa politike obuhvaćao je nezakonodavne i zakonodavne mjere kojima se uzimaju u obzir različiti posebni ciljevi predstavljeni u izvješću: i. osigurati da se pravnim okvirom EU-a predviđaju opća sigurnosna pravila za sve potrošačke proizvode i rizike, uključujući proizvode i rizike povezane s novim tehnologijama, ii. rješavati probleme povezane sa sigurnosti proizvoda na internetskim prodajnim kanalima, iii. učiniti postupke povlačenja proizvoda djelotvornijima i učinkovitijima kako bi se nesigurni proizvodi držali podalje od potrošača, iv. poboljšati

nadzor tržišta i osigurati bolje usklađivanje pravila za usklađene i neusklađene potrošačke proizvode i naposljetku v. riješiti pitanja sigurnosti proizvoda koji imitiraju hranu.

Ocijenjeno je nekoliko opcija. Prvo, Komisija je razmotrila na koji bi način mogla odgovoriti na posebne ciljeve bez revizije Direktive o općoj sigurnosti proizvoda (1. opcija). Razmotreno je nekoliko nezakonodavnih mjera, posebno: i. izdavanje smjernica o primjenjivosti Direktive o općoj sigurnosti proizvoda na nove tehnologije te o povlačenjima i ii. istraživanje proširenja dobrovoljnih mjera iz prisege o sigurnosti proizvoda za internetsku prodaju. Međutim, razna savjetovanja pokazala su da se takvim pravno neobvezujućim mjerama ne bi uklonili utvrđeni nedostaci.

Komisija je razmotrila nekoliko zakonodavnih mogućnosti za postizanje posebnih ciljeva: ciljane zakonodavna revizija Direktive o općoj sigurnosti proizvoda (2. opcija) usmjerena na ograničen broj promjena i potpuna revizija Direktive o općoj sigurnosti proizvoda kojom se predlaže opsežno djelovanje u pogledu svih ciljeva (3. opcija). Procjena učinka pokazuje da se 3. opcijom, koja je ambicioznija od 2. opcije, ujedno bolje rješavaju utvrđeni nedostaci i bolje ispunjavaju posebni ciljevi koje treba uzeti u obzir, a gospodarski učinci i dalje su ograničeni. U okviru 4. opcije razmatra se potpuna integracija instrumenata za nadzor tržišta, kako je predloženo u paketu za sigurnost proizvoda i nadzor tržišta iz 2013., kako bi se analiziralo bi li ta opcija i dalje bila valjana nakon nedavnog donošenja Uredbe (EU) 2019/1020. Procjena učinka pokazala je da bi 4. opcija, iako je sadržajno slična 3. opciji, mogla dovesti do većih troškova za poduzeća u EU-u. Stoga je Komisija odabrala 3. opciju (potpuna revizija Direktive o općoj sigurnosti proizvoda, uključujući promjenu u uredbu) kao najbolji odabir politike za ovaj prijedlog jer se njome najbolje uvažavaju ciljevi politike te istodobno ograničavaju troškovi za poduzeća i tijela za nadzor tržišta.

Razmotrene su i razne opcije za sigurnost proizvoda koji imitiraju hranu. Te su opcije bile: i. zadržati zaseban sustav za te proizvode na temelju zasebne direktive (revizija Direktive 87/357/EEZ), ii. integrirati posebne odredbe postojeće Direktive 87/357/EEZ u novu Direktivu o općoj sigurnosti proizvoda s posebnim pravnim sustavom, iii. odustati od ciljanih odredbi o proizvodima koji imitiraju hranu i umjesto toga upotrijebiti opće odredbe kako bi se osigurala sigurnost takvih proizvoda na temelju procjene rizika u svakom pojedinom slučaju. Kad je riječ o prvim dvjema opcijama, Komisija je razmotrila i izradu smjernica kako bi se prevladalo pitanje različitog tumačenja u državama članicama. Međutim, savjetovanje s državama članicama pokazalo je da su razlike u tumačenju Direktive o proizvodima koji imitiraju hranu bile toliko velike da je potrebna pravna revizija pravila kako bi se osigurala njezina ravnomjerna primjena. Komisija je kao najbolju opciju politike odabrala ukidanje posebnog sustava za proizvode koji imitiraju hranu i procjenu njihove sigurnosti u skladu s istim načelima procjene rizika kao i za druge neusklađene potrošačke proizvode (pri procjeni rizika za određeni proizvod uzet će se u obzir aspekt imitiranja hrane).

Najpoželjnija opcija, koja uključuje: a) pojašnjenje načina na koji bi se to zakonodavstvo primjenjivalo na rizike povezane s novim tehnologijama i internetskom prodajom, b) odredbe kojima se povećava učinkovitost povlačenja proizvoda, c) usklađivanje s usklađenim pravilima za nadzor tržišta i osiguravanje veće odgovornosti gospodarskih subjekata i internetskih tržišta za sigurnost proizvoda, d) pojednostavnjenje postupaka normizacije i e) integraciju odredaba Direktive o proizvodima koji imitiraju hranu, imala bi sljedeće očekivane učinke.

Kad je riječ o gospodarskim učincima, očekuje se da će najpoželjnija opcija dovesti do velikih koristi za potrošače i društvo. Procijenjena šteta za potrošače trebala bi se smanjiti za otprilike 1 milijardu EUR u prvoj godini provedbe najpoželjnije opcije i za približno 5,5 milijardi EUR

u sljedećem desetljeću. Tom bi se opcijom trebala smanjiti i šteta za potrošače koja nastaje zbog neučinkovitih postupaka povlačenja proizvoda za više od 400 milijuna EUR godišnje. Osim toga, smanjenjem broja nesigurnih proizvoda predložene mjere trebale bi smanjiti i trenutnu štetu koju potrošači i društvo EU-a trpe zbog nesreća povezanih s proizvodima koje se mogu spriječiti (danas se procjenjuje na 11,5 milijardi EUR godišnje) i trenutni trošak zdravstvene zaštite za ozljede povezane s proizvodima (trenutačno se procjenjuje na 6,7 milijardi EUR godišnje). Nije bilo moguće precizno kvantificirati učinak jer nema dovoljno podataka o ozljedama za procjenu kretanja. Procijenjeno smanjenje troškova do kojeg bi došlo zbog smanjenja razlika u nacionalnoj provedbi i pravne rascjepkanosti iznosi 59 milijuna EUR godišnje za poduzeća i 0,7 milijuna EUR godišnje za tijela za nadzor tržišta.

Ukupni troškovi za poduzeća u EU-u (koja se bave proizvodnjom, veleprodajom i maloprodajom neusklađenih proizvoda) procjenjuju se na 196,6 milijuna EUR, što odgovara 0,02 % njihova prometa u prvoj godini provedbe. U narednim godinama periodični troškovi iznosili bi 177,8 milijuna EUR za poduzeća iz EU-a. Ti su troškovi povezani s povećanim obvezama poduzeća, koje se uglavnom odnose na internetsku prodaju, prodaju proizvoda nove tehnologije i povlačenja nesigurnih proizvoda te na usklađivanje pravila za nadzor tržišta s pravilima za usklađene proizvode. Ukupni dodatni periodični troškovi u okviru ovog prijedloga za tijela za nadzor tržišta u državama članicama iznosili bi približno 6,7 milijuna EUR godišnje zbog većih ovlasti u području tržišnog nadzora nesigurnih proizvoda i samo relativno umjerenih jednokratnih troškova prilagodbe i provedbe.

- **Primjerenost i pojednostavnjenje propisa**

Ovim se prijedlogom predviđa revizija dvaju postojećih zakonodavnih instrumenata: Direktive o općoj sigurnosti proizvoda i Direktive o proizvodima koji imitiraju hranu. Kako bi se pojednostavnilo zakonodavstvo, Komisija predlaže stavljanje izvan snage Direktive o proizvodima koji imitiraju hranu i procjenu sigurnosti proizvoda koji imitiraju hranu u okviru trenutnog prijedloga nove uredbe o općoj sigurnosti proizvoda.

Komisija je utvrdila i nekoliko područja u kojima bi se administrativno opterećenje i povezani troškovi mogli smanjiti.

Prvo, ovim bi se prijedlogom smanjili regulatorni troškovi i opterećenja za poduzeća s obzirom na to da će se pravno obvezujućim pojašnjenjima i odabirom uredbe kao instrumenta smanjiti regulatorna nesigurnost i osigurati ujednačenija provedba zakonodavstva o sigurnosti proizvoda u usporedbi s postojećom Direktivom o općoj sigurnosti proizvoda. Osim toga, usklađivanjem općih zahtjeva za nadzor tržišta i sigurnosnih zahtjeva za usklađene i neusklađene proizvode smanjit će se razlike u provedbi i poboljšati sljedivost lanca opskrbe. Troškovi će se smanjiti za sva poduzeća, a posebno za 42 % poduzeća koja su prijavila dodatne troškove povezane s neujednačenom provedbom Direktive o općoj sigurnosti proizvoda. Smanjenja troškova za poduzeća do kojih će doći zbog usklađenije provedbe procjenjuju se na oko 59 milijuna EUR godišnje (od čega bi MSP-ovi u EU-u trebali uštedjeti 34 milijuna EUR, a velika poduzeća 26 milijuna EUR).

Drugo, ovim će se prijedlogom povećati učinkovitost nadzora tržišta i provedbe zakonodavstva u državama članicama. To će se dogoditi zbog usklađivanja odredbi o nadzoru tržišta za usklađene i neusklađene proizvode, usklađenijih provedbenih ovlasti, povećanog odvratajućeg učinka i novog mehanizma arbitraže. Stoga se ovim prijedlogom smanjuju troškovi za sva tijela za nadzor tržišta u državama članicama, a posebno za 16 % onih koji su prijavili povezane dodatne troškove zbog različitih pravnih okvira za usklađene i neusklađene proizvode. Te se uštede za države članice procjenjuju na 0,7 milijuna EUR godišnje u cijelom EU-u.

Naposljetku, predloženim pojednostavnjenjem postupka normizacije smanjit će se administrativno opterećenje za države članice i Komisiju. Takvim pojednostavnjenjem postupka normizacije EU-a ubrzat će se postupak normizacije i time povećati pravna sigurnost te pomoći poduzećima da ispune opći zahtjev za sigurnost proizvoda.

Ovim se prijedlogom ne predviđaju izuzeća od obveza za mikropoduzeća i MSP-ove. Zakonodavstvom EU-a o sigurnosti proizvoda ne dopuštaju se „blaži” režimi za mala i srednja poduzeća jer potrošački proizvod mora biti siguran bez obzira na značajke njegova lanca opskrbe kako bi se ispunio opći cilj sigurnosti proizvoda i zaštite potrošača. Komisija procjenjuje da ukupni troškovi usklađivanja s ovim prijedlogom za MSP-ove u EU-u iznose 111,1 milijun EUR (jednokratni i periodični troškovi) u prvoj godini provedbe. Periodični troškovi u narednim godinama iznosili bi oko 100 milijuna EUR za MSP-ove u EU-u. Procijenjeno smanjenje troškova za MSP-ove u EU-u zbog smanjenja razlika u nacionalnoj provedbi i pravne rascjepkanosti iznosilo bi 34 milijuna EUR.

Ovaj će prijedlog imati praktične posljedice i na gospodarske subjekte koji rukuju proizvodima obuhvaćenima Direktivom o općoj sigurnosti proizvoda i na tijela za nadzor tržišta u državama članicama.

Poduzeća će morati ispuniti dodatne zahtjeve za sljedivost i transparentnost. Dodatni zahtjevi za povlačenje primjenjivat će se na poduzeća koja su *de facto* stavila nesigurne proizvode na tržište. I internetska tržišta morat će se pobrinuti da uspostave interne mehanizme kako bi ispunila svoje nove obveze povezane sa sigurnošću proizvoda. Osim toga, poduzeća koja prodaju na jedinstvenom tržištu izvan EU-a morat će uspostaviti mehanizme kojima će osigurati da proizvodi koji se prodaju u EU-u imaju odgovornog gospodarskog subjekta.

Tijelima država članica za nadzor tržišta mogli bi biti potrebni dodatni resursi kako bi mogla obavljati svoje proširene zadaće nadzora tržišta i nove zadaće koje bi im bile dodijeljene. Na primjer, novim alatima za nadzor tržišta na internetu povećavaju se mogućnosti za nacionalna tijela i za njih mogu biti potrebni dodatni resursi i vještine. Međutim, budući da su te nove ovlasti u velikoj mjeri usklađene s postojećim odredbama o nadzoru tržišta koje se primjenjuju na usklađene proizvode na temelju Uredbe (EU) 2019/1020, tijela za nadzor tržišta često su s njima upoznata, posebno u onim državama članicama u kojima ista nacionalna tijela za nadzor tržišta već kontroliraju i usklađene i neusklađene proizvode. Stoga to u praksi ne bi trebalo dovesti do stvaranja dodatnih potreba za države članice već do razvoja boljih sinergija i boljeg iskorištavanja postojećih struktura i resursa. Očekuje se da će proširena obuhvaćenost rizika povezanih s novim tehnologijama (npr. kibersigurnosnih rizika koji utječu na sigurnost) povećati potrebu da stručno osoblje i vanjski stručnjaci u državama članicama provjeravaju sigurnost novih tehnoloških proizvoda.

To bi najviše utjecalo na poslovne sektore kao što su internetska prodaja i proizvođači u nekim sektorima nove tehnologije. Međutim, zbog usklađenih zahtjeva EU-a to ne bi trebalo znatno utjecati na njihovu konkurentnost.

Ovaj prijedlog učinkovito djeluje i u digitalnom i u fizičkom svijetu te se njime uzima u obzir digitalni razvoj, posebno razvoj internetske prodaje i proizvoda nove tehnologije. Savladavanje digitalnih izazova u području sigurnosti proizvoda jedan je od glavnih ciljeva ovog prijedloga. Njime se poboljšavaju pravila o nadzoru tržišta za internetsku prodaju i utvrđuju obveze u pogledu sigurnosti proizvoda za internetska tržišta i internetske maloprodajne trgovine kako bi se povećala sigurnost proizvoda koji se prodaju na internetu. Ovim se prijedlogom rješavaju i novi sigurnosni rizici koje donose nove tehnologije te se pojašnjava primjena pravila o sigurnosti proizvoda na softver. Ovaj je prijedlog u potpunosti u skladu s postojećim digitalnim politikama EU-a, a posebno s prijedlogom Akta o digitalnim

uslugama i sa zakonodavnim radom na umjetnoj inteligenciji i internetu stvari. Tu inicijativu podržavaju postojeća rješenja IKT-a, odnosno sustav brzog uzbunjivanja EU-a za opasne prehrambene proizvode („Safety Gate”) i povezani portal „Business Gateway”.

- **Temeljna prava**

Cilj je ovog prijedloga ojačati zaštitu zdravlja i sigurnosti europskih potrošača i promicati njihovo pravo na informacije. Zahvaljujući jasnijim obvezama i boljoj provedbi propisa o sigurnosti proizvoda očekuje se da će ovaj prijedlog pozitivno utjecati na zaštitu potrošača i zaštitu okoliša te osigurati da se one dovedu na višu razinu u skladu s člancima 37. i 38. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.

Prijedlogom se poduzećima nameću dodatni zahtjevi koji su potrebni za ostvarivanje općeg interesa EU-a da se poveća zaštita potrošača. Procjenjuje se da su nastali troškovi usklađivanja relativno niski u usporedbi s prometom poduzeća. Ti zahtjevi kao takvi ne utječu na temeljnu slobodu poduzetništva i njezinu proporcionalnost na temelju članka 52. Povelje.

4. UTJECAJ NA PRORAČUN

Predloženom uredbom od Komisije se zahtijeva da podupre i olakša suradnju provedbenih tijela za nadzor tržišta, uključujući koordinirane aktivnosti nadzora tržišta, novi mehanizam arbitraže i istorazinsko ocjenjivanje. Nadalje, ovim se prijedlogom omogućuje bolja suradnja i razmjena informacija s međunarodnim partnerima EU-a u području sigurnosti proizvoda. Naposljetku, ovim se prijedlogom predviđa donošenje provedbenih akata i delegiranih akata (u vezi sa sljeditošću i povlačenjima) te moguće povećanje aktivnosti normizacije na temelju pojednostavnjenog postupka normizacije. To će dovesti do dodatnog radnog opterećenja za Komisiju, koje se procjenjuje na četiri dodatna dužnosnika koja bi radila u punom radnom vremenu (tri administratora i jedan asistent). Ti resursi osigurat će se s pomoću preraspodjele i preusmjerenja zadaća postojećeg osoblja.

Komisija će financirati i elektronička sučelja, odnosno internetsku stranicu Safety Gate, portal Safety Gate (na kojem se pružaju obavijesti o opasnim proizvodima) i portal Safety Business Gateway, putem kojeg će se prikupljati obavijesti koje gospodarski subjekti šalju tijelima za nadzor tržišta.

Dodatni troškovi tih koordinacijskih aktivnosti i elektroničkih sučelja mogu se pokriti programom jedinstvenog tržišta u okviru trenutnog višegodišnjeg financijskog okvira za razdoblje 2021.–2027. Slične mogućnosti financiranja mogu se uključiti i u sljedeće programe u okviru budućih višegodišnjih financijskih okvira. Pojednosti su objašnjene u financijskom izvještaju priloženom ovom prijedlogu.

5. DRUGI ELEMENTI

- **Planovi provedbe i mehanizmi praćenja, evaluacije i izvješćivanja**

Provedba prijedloga upotpunit će se praćenjem na temelju unaprijed definiranih ključnih pokazatelja provedbe. Komisija provodi studiju kako bi utvrdila zajednički skup izvedivih i relevantnih pokazatelja provedbe u području sigurnosti proizvoda, koji će se dogovoriti s državama članicama.

Osim redovitog praćenja i izvješćivanja, pet godina nakon provedbe u državama članicama predlaže se evaluacija djelotvornosti, učinkovitosti, relevantnosti, usklađenosti i dodane vrijednosti EU-a ove zakonodavne intervencije.

Komisija će podupirati provedbu prijedloga koordinacijom aktivnosti u kontekstu Mreže za sigurnost potrošača (praćenje provedbe, razmjena najbolje prakse među državama članicama itd.) i aktivnostima koordiniranog nadzora tržišta.

- **Detaljno obrazloženje posebnih odredaba prijedloga**

Prijedlog uredbe sastoji se od 11 poglavlja i obuhvaća 47 članaka.

Poglavlje I. – Opće odredbe

U tom se poglavlju utvrđuju područje primjene i glavni pojmovi upotrijebljeni u predloženoj uredbi. Njime se osigurava „sigurnosna mreža” za sve proizvode obuhvaćene njezinim područjem primjene u obliku zahtjeva za osiguravanje sigurnosti potrošačkih proizvoda, a time i sigurnosti potrošača. Utvrđuju se pravila o primjeni ove Uredbe na neusklađeno zakonodavstvo. Ažuriraju se definicije iz Direktive 2001/95/EZ, posebno kako bi se uzelo u obzir različito područje primjene definicije proizvoda, i uvodi se posebna definicija „internetskog tržišta”.

Poglavlje II. – Sigurnosni zahtjevi

Tim se poglavljem uvodi opći sigurnosni zahtjev, potvrđuje važnost normi objavljenih u Službenom listu EU-a kao pretpostavki sigurnosti i ažuriraju aspekti za procjenu sigurnosti proizvoda kako bi se nakon stavljanja izvan snage Direktive 87/357/EEZ u procjeni rizika uzimali u obzir proizvodi koji imitiraju hranu. Novi aspekti za procjenu sigurnosti proizvoda uključuju i moguće rizike povezane s proizvodima koji se temelje na novim tehnologijama.

Poglavlje III. – Obveze gospodarskih subjekata

Odjeljak 1.

U tom se odjeljku utvrđuju obveze gospodarskih subjekata osim gospodarskih subjekata koji su obuhvaćeni područjem primjene Uredbe (EU) 2019/1020. Na taj se način izbjegava mogućnost da obveze iz tog poglavlja budu u suprotnosti sa sličnim obvezama iz zakonodavstva o usklađivanju. Osim općenitijih obveza gospodarskih subjekata da osiguraju sigurnost proizvoda, u njemu se uvodi koncept znatne izmjene te se u tom slučaju odgovornost za sigurnost proizvoda prenosi na osobu koja provodi izmjenu. Nadalje, njime se pojam odgovorne osobe iz članka 4. Uredbe (EU) 2019/1020 proširuje na neusklađene proizvode. To je nužan uvjet za stavljanje proizvoda na raspolaganje na tržištu kako bi se riješila pitanja izravnog uvoza iz trećih zemalja. To poglavlje sadržava i osnovne odredbe o sljedivosti, uglavnom preuzete iz Odluke 768/2008/EZ, te mogućnost da se za proizvode koji mogu predstavljati ozbiljan rizik za zdravlje i sigurnost ljudi donese stroži sustav sljedivosti koji će se donijeti delegiranim aktom.

Odjeljak 2.

Taj odjeljak sadržava obveze gospodarskih subjekata koje se primjenjuju i na gospodarske subjekte obuhvaćene područjem primjene Uredbe (EU) 2019/1020. To su obveze koje nisu na drugi način regulirane u usklađenim sektorima i stoga njihova primjenjivost i na ovaj sektor ne bi dovela do sukoba. Obuhvaćaju obvezu gospodarskih subjekata koja se odnosi na prodaju na daljinu i nesreće povezane s proizvodom.

Poglavlje IV. – Internetska tržišta

U tom se poglavlju ispituje uloga internetskih tržišta i utvrđuju posebne obveze koje se na njih primjenjuju.

Poglavlje V. – Nadzor tržišta i provedba

To poglavlje obuhvaća i prilagođava cijela poglavlja IV., V. i VI. Uredbe (EU) 2019/1020 o nadzoru tržišta. Cilj je u najvećoj mogućoj mjeri stvoriti jedinstveni sustav za usklađene i neusklađene proizvode.

Poglavlje VI. – Sustav brzog uzbunjivanja Safety Gate

U tom se poglavlju utvrđuje načelo razmjene informacija o opasnom proizvodu te se mijenja naziv sustava RAPEX u Safety Gate uz zadržavanje istih značajki sustava. U prijedlogu se navode konkretniji rokovi. U tom se poglavlju pojašnjava odnos između sustava Safety Gate i Informacijskog i komunikacijskog sustava za nadzor tržišta (ICSMS). Osim toga, pojašnjava se i da tijela država članica mogu odlučiti povjeriti zadaću jedinstvenog ureda za vezu nacionalnoj kontaktnoj točki za sustav Safety Gate.

Poglavlje VII. – Uloga Komisije i koordinacija provedbe

Tim se poglavljem predviđa mogućnost da Komisija provedbenim aktima donese mjere u slučaju ozbiljnog rizika koji se ne može na zadovoljavajući način suzbiti mjerama koje poduzimaju predmetne države članice ili bilo kojim drugim postupkom na temelju zakonodavstva EU-a. Ta mogućnost već postoji u Direktivi o općoj sigurnosti proizvoda, a predloženom uredbom njezino područje primjene postaje preciznije. U poglavlju V. uvodi se i dobrovoljni mehanizam arbitraže u okviru kojeg države članice mogu Komisiji podnijeti pitanja o utvrđivanju ili razini rizika povezanog s proizvodom ako dođe do različitih procjena rizika. Time će se omogućiti ujednačenije djelovanje na razini EU-a u borbi protiv opasnih proizvoda.

Poglavlje VIII. – Pravo na informacije i pravno sredstvo

U tom se poglavlju navode odredbe o informiranju potrošača. Njime se potvrđuje obveza Komisije i država članica da potrošačima stave na raspolaganje informacije o rizicima za zdravlje i sigurnost koje predstavljaju proizvodi. Utvrđuje se i obveza država članica da potrošačima omoguće podnošenje pritužbi nadležnim nacionalnim tijelima. Potvrđuje se i dodatno poboljšava područje primjene internetskog portala Safety Gate, koji je već uspostavljen, dodavanjem novog odjeljka u kojem potrošači mogu pregledavati upozorenja i obavijesti o povlačenju koje izravno izdaju gospodarski subjekti. Kad je riječ o povlačenju, novim se odredbama nastoji poboljšati njihova učinkovitost, čime se potrošačima osigurava potpunije i šire pružanje informacija, kao i poboljšani sustav pravnih sredstava koja su im na raspolaganju.

Poglavlje IX. – Međunarodna suradnja

U tom se poglavlju utvrđuje pravna osnova na temelju koje Komisija može uspostaviti oblike suradnje radi poboljšanja sigurnosti proizvoda. To uključuje zajedničke provedbene mjere, tehničku potporu, razmjenu službenika i razmjenu informacija o opasnim proizvodima, a posebno informacija s portala Safety Gate. U tom se smislu tom odredbom omogućuje potpuno sudjelovanje u sustavu Safety Gate ili razmjena odabranih informacija.

Poglavlje X. – Financijske odredbe

Predloženom uredbom predviđa se da Komisija financira aktivnosti u svim pitanjima koja su obuhvaćena njezinim područjem primjene.

Predložena uredba obuhvaća opće odredbe o zaštiti financijskih interesa EU-a.

Poglavlje XI. – Završne odredbe

U tom se poglavlju posebno predviđa sustav sankcija: iako se priznaje da je utvrđivanje sankcija u nacionalnoj nadležnosti, njime se utvrđuje vodeće načelo za sankcije, osobito

kriteriji za određivanje sankcija, vrste povreda koje treba sankcionirati, kriteriji za utvrđivanje najviših gornjih granica te mogućnost izricanja periodičnih novčanih kazni.

Prijedlog

UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**o općoj sigurnosti proizvoda, izmjeni Uredbe (EU) br. 1025/2012 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 87/357/EEZ i Direktive 2001/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća**

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,
 uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 114.,
 uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,
 nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,
 uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora²¹,
 u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom,
 budući da:

- (1) Direktivom 2001/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća²² utvrđuje se zahtjev da potrošački proizvodi moraju biti sigurni i da tijela država članica za nadzor tržišta moraju poduzeti mjere protiv opasnih proizvoda, kao i razmjenjivati informacije u tu svrhu putem „sustava Unije za brzu razmjenu informacija”, RAPEX-a.
- (2) Direktivu 2001/95/EZ potrebno je revidirati i ažurirati u kontekstu razvoja novih tehnologija i internetske prodaje kako bi se osigurali dosljednost s razvojem zakonodavstva Unije o usklađivanju i zakonodavstva o normizaciji, bolje funkcioniranje postupka povlačenja proizvoda te jasniji okvir za proizvode koji imitiraju hranu, koji su dosad bili regulirani Direktivom Vijeća 87/357/EEZ²³. Radi jasnoće Direktivu 2001/95/EZ i Direktivu 87/357/EEZ trebalo bi staviti izvan snage i zamijeniti ovom Uredbom.
- (3) Uredba je primjeren pravni instrument jer se njome određuju jasna i detaljna pravila kojima se državama članicama ne omogućuje različito prenošenje u nacionalno zakonodavstvo. Odabirom uredbe umjesto direktive omogućuje se i bolje ostvarenje cilja osiguravanja usklađenosti sa zakonodavnim okvirom za nadzor tržišta za proizvode obuhvaćene područjem primjene zakonodavstva Unije o usklađivanju kako

²¹ SL C , , str. .

²² Direktiva 2001/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o općoj sigurnosti proizvoda (SL L 11, 15.1.2002., str. 4.).

²³ Direktiva Vijeća 87/357/EEZ od 25. lipnja 1987. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na proizvode koji, zbog toga što nisu onakvi kakvim se prikazuju, ugrožavaju zdravlje ili sigurnost potrošača (SL L 192, 11.7.1987., str. 49.).

je utvrđeno u Uredbi (EU) 2019/1020 jer se i u tom području primjenjuje pravni instrument iste vrste, odnosno Uredba (EU) 2019/1020 Europskog parlamenta i Vijeća²⁴. Naposlijetku, takvim će se odabirom dodatno smanjiti regulatorno opterećenje jer će se pravila o sigurnosti proizvoda u cijeloj Uniji dosljedno primjenjivati.

- (4) Cilj je ovog instrumenta pridonijeti ostvarenju ciljeva iz članka 169. Ugovora. Njime bi se osobito trebalo nastojati osigurati zdravlje i sigurnost potrošača te funkcioniranje unutarnjeg tržišta u pogledu proizvoda namijenjenih potrošačima.
- (5) Cilj ove Uredbe trebao bi biti zaštita potrošača i njihove sigurnosti kao jedno od temeljnih načela pravnog okvira EU-a, a koje je sadržano u Povelji EU-a o temeljnim pravima. Opasni proizvodi mogu imati vrlo negativne posljedice za potrošače i građane. Svi potrošači, uključujući najranjivije skupine kao što su djeca, starije osobe ili osobe s invaliditetom, imaju pravo na sigurne proizvode. Potrošači bi trebali imati na raspolaganju dostatna sredstva za provedbu tih prava, a države članice odgovarajuće instrumente i mjere za provedbu ove Uredbe.
- (6) Unatoč razvoju sektorskog zakonodavstva Unije o usklađivanju koje se odnosi na sigurnosne aspekte određenih proizvoda ili kategorija proizvoda, praktički je nemoguće donijeti propise Unije za sve potrošačke proizvode koji postoje ili bi se mogli razviti. Stoga još uvijek postoji potreba za zakonodavnim okvirom horizontalne prirode kako bi se popunile praznine i osigurala zaštita potrošača koja nije na drugi način osigurana, osobito radi postizanja visoke razine zaštite sigurnosti i zdravlja potrošača, kako se zahtijeva u člancima 114. i 169. Ugovora.
- (7) Istodobno, u pogledu proizvoda koji podliježu sektorskom zakonodavstvu Unije o usklađivanju, trebalo bi jasno utvrditi područje primjene pojedinih dijelova ove Uredbe kako bi se izbjeglo preklapanje odredbi i nejasan pravni okvir.
- (8) Iako se neke odredbe, kao što su one koje se odnose na većinu obveza gospodarskih subjekata, ne bi trebale primjenjivati na proizvode obuhvaćene zakonodavstvom Unije o usklađivanju jer su već obuhvaćene tim zakonodavstvom, trebalo bi primjenjivati određen broj drugih odredaba kako bi se dopunilo zakonodavstvo Unije o usklađivanju. Posebno bi se opći zahtjev za sigurnost proizvoda i s njim povezane odredbe trebali primjenjivati na potrošačke proizvode obuhvaćene zakonodavstvom Unije o usklađivanju kad određene vrste rizika nisu obuhvaćene tim zakonodavstvom. Odredbe ove Uredbe koje se odnose na obveze internetskih tržišta, obveze gospodarskih subjekata u slučaju nesreća, pravo potrošača na informiranje i povlačenje potrošačkih proizvoda trebale bi se primjenjivati na proizvode obuhvaćene zakonodavstvom Unije o usklađivanju ako u tom zakonodavstvu ne postoje posebne odredbe s istim ciljem. Isto tako, RAPEX se već upotrebljava za potrebe zakonodavstva Unije o usklađivanju, kako je navedeno u članku 20. Uredbe (EU) 2019/1020 Europskog parlamenta i Vijeća²⁵ te bi se stoga odredbe ove Uredbe kojima se uređuju sustav Safety Gate i njegov rad trebale primjenjivati na zakonodavstvo Unije o usklađivanju.

²⁴ Uredba (EU) 2019/1020 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019. o nadzoru tržišta i sukladnosti proizvoda i o izmjeni Direktive 2004/42/EZ i uredbi (EZ) br. 765/2008 i (EU) br. 305/2011 (SL L 169, 25.6.2019., str. 1.).

²⁵ Uredba (EU) 2019/1020 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019. o nadzoru tržišta i sukladnosti proizvoda i o izmjeni Direktive 2004/42/EZ i uredbi (EZ) br. 765/2008 i (EU) br. 305/2011 (SL L 169, 25.6.2019., str. 1.).

- (9) Odredbe poglavlja VII. Uredbe (EU) 2019/1020, kojima se utvrđuju pravila kontrole proizvoda koji ulaze na tržište Unije, već se izravno primjenjuju na proizvode obuhvaćene ovom Uredbom i ovom se Uredbom ne namjeravaju izmijeniti te odredbe. Stabilnost prvonavedene uredbe posebno je važna uzimajući u obzir činjenicu da tijela nadležna za te kontrole (koja su u gotovo svim državama članicama carinska tijela) takve kontrole provode na temelju analize rizika iz članaka 46. i 47. Uredbe (EU) br. 952/2013 (Carinski zakonik Unije), provedbenog zakonodavstva i odgovarajućih smjernica. Taj pristup koji se temelji na procjeni rizika ključan je za carinske provjere s obzirom na znatne količine robe koje ulaze u carinsko područje i izlaze iz njega te dovodi do primjene konkretnih mjera kontrole ovisno o utvrđenim prioritetima. Činjenica da se Uredbom ni na koji način ne mijenja poglavlje VII. Uredbe 2019/1020, u kojem se izravno upućuje na pristup koji se temelji na procjeni rizika utvrđen u carinskom zakonodavstvu, u praksi znači da bi tijela nadležna za kontrole proizvoda koji ulaze na tržište Unije (uključujući carinska tijela) trebala ograničiti svoje kontrole na najrizičnije proizvode, ovisno o vjerojatnosti i učinku rizika, čime bi se osigurala djelotvornost i učinkovitost njihovih aktivnosti te očuvao njihov kapacitet za obavljanje takvih kontrola.
- (10) Načelo opreznosti temeljno je načelo za osiguravanje sigurnosti proizvoda i potrošača te bi ga stoga svi relevantni dionici trebali uzeti u obzir pri primjeni ove Uredbe.
- (11) Uzimajući u obzir i široko područje primjene pojma zdravlja²⁶, pri primjeni ove Uredbe trebalo bi uzeti u obzir rizik za okoliš koji proizvod predstavlja jer on u konačnici može dovesti do rizika za zdravlje i sigurnost potrošača.
- (12) Proizvodi namijenjeni isključivo profesionalnoj upotrebi koji su se naknadno preselili na potrošačko tržište trebali bi podlijevati ovoj Uredbi jer mogu predstavljati rizik za zdravlje i sigurnost potrošača kad se rabe u razumno predvidljivim uvjetima.
- (13) Zakonodavstvom Unije o hrani, hrani za životinje i povezanim područjima uspostavlja se poseban sustav kojim se osigurava sigurnost proizvoda koji su njime obuhvaćeni. Stoga bi hranu i hranu za životinje trebalo isključiti iz područja primjene ove Uredbe, osim materijala i predmeta koji dolaze u dodir s hranom u mjeri u kojoj je riječ o rizicima koji nisu obuhvaćeni Uredbom (EZ) br. 1935/2004 Europskog parlamenta i Vijeća²⁷ ili drugim specifičnim propisom o hrani koji obuhvaća samo kemijske i biološke rizike povezane s hranom.
- (14) Lijekovi podliježu procjeni prije stavljanja u promet, a ona uključuje posebnu analizu rizika i koristi. Oni bi se stoga trebali izuzeti iz područja primjene ove Uredbe.
- (15) Zrakoplovi iz članka 2. stavka 3. točke (d) Uredbe (EU) 2018/1139²⁸ podliježu regulatornoj kontroli država članica s obzirom na njihov ograničeni rizik za sigurnost

²⁶ Europska agencija za okoliš, *Healthy environment, healthy lives: how the environment influences health and well-being in Europe* (Zdrav okoliš, zdravi životi: kako okoliš utječe na zdravlje i dobrobit u Europi), izvješće Europske agencije za okoliš br. 21/2019, 8. rujna 2020.

²⁷ Uredba (EZ) br. 1935/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. listopada 2004. o materijalima i predmetima koji dolaze u dodir s hranom i stavljanju izvan snage direktiva 80/590/EEZ i 89/109/EEZ (SL L 338, 13.11.2004., str. 4.).

²⁸ Uredba (EU) 2018/1139 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2018. o zajedničkim pravilima u području civilnog zrakoplovstva i osnivanju Agencije Europske unije za sigurnost zračnog prometa i izmjeni uredbi (EZ) br. 2111/2005, (EZ) br. 1008/2008, (EU) br. 996/2010, (EU) br. 376/2014 i direktiva 2014/30/EU i 2014/53/EU Europskog parlamenta i Vijeća te stavljanju izvan snage uredbi (EZ) br. 552/2004 i (EZ) br. 216/2008 Europskog parlamenta i Vijeća i Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3922/91 (SL L 212, 22.8.2018., str. 1.–122.).

civilnog zrakoplovstva. Oni bi se stoga trebali izuzeti iz područja primjene ove Uredbe.

- (16) Zahtjevi utvrđeni u ovoj Uredbi trebali bi se primjenjivati na rabljene proizvode ili proizvode koji se popravljaju, obnavljaju ili recikliraju i koji ponovno ulaze u lanac opskrbe u okviru trgovačke djelatnosti, osim onih proizvoda za koje potrošač ne može razumno očekivati da ispunjavaju najsvremenije sigurnosne standarde, kao što su antikviteti ili proizvodi za koje je navedeno da ih treba popraviti ili obnoviti.
- (17) Direktiva 87/357/EEZ o potrošačkim proizvodima koji, iako nisu prehrambeni proizvodi, nalikuju hrani i mogu se zamijeniti s hranom na način da ih potrošači, osobito djeca, mogu staviti u usta, sisati ili progutati i koji bi mogli uzrokovati, na primjer, gušenje, trovanje, perforaciju ili opstrukciju probavnog trakta, dovela je do prijepora u njezinu tumačenju. Nadalje, donesena je u vrijeme kad je područje primjene pravnog okvira za sigurnost potrošačkih proizvoda bilo vrlo ograničeno. Iz tih bi razloga Direktivu 87/357/EEZ trebalo staviti izvan snage.
- (18) Usluge ne bi trebale biti obuhvaćene ovom Uredbom. Međutim, kako bi se postigla zaštita zdravlja i sigurnosti potrošača, proizvodi koji se isporučuju ili stavljaju na raspolaganje potrošačima u kontekstu pružanja usluga, uključujući proizvode kojima su potrošači izravno izloženi tijekom pružanja usluge, trebali bi biti obuhvaćeni područjem primjene ove Uredbe. Oprema na kojoj se potrošači voze ili njome putuju, a kojom upravlja pružatelj usluga trebala bi biti isključena iz područja primjene ove Uredbe jer se ona mora regulirati u vezi sa sigurnošću pružene usluge.
- (19) Proizvodi koje se spajaju na druge proizvode ili proizvodi koji nisu ugrađeni u proizvode, ali koji utječu na način na koji drugi proizvod funkcionira mogu predstavljati rizik za sigurnost proizvoda. Taj aspekt treba uzeti u obzir kao potencijalni rizik. Povezivanje i međusobna povezanost proizvoda s vanjskim proizvodima ne bi smjeli ugroziti njegovu sigurnost.
- (20) Nove tehnologije uzrokuju i nove rizike za zdravlje i sigurnost potrošača ili mijenjaju način na koji bi se postojeći rizici mogli ostvariti, kao što je vanjski zahvat kojim se mijenjaju proizvod ili njegove karakteristike.
- (21) Svjetska zdravstvena organizacija zdravlje definira kao stanje potpune tjelesne, duševne i socijalne dobrobiti, a ne samo kao odsutnost bolesti ili nemoći. Ta definicija podupire činjenicu da razvoj novih tehnologija može potrošačima donijeti nove zdravstvene rizike, kao što su psihološki rizik, razvojni rizici, posebno za djecu, mentalni rizici, depresija, gubitak sna ili promijenjena funkcija mozga.
- (22) Posebni kibersigurnosni rizici koji utječu na sigurnost potrošača te protokoli i certifikacije mogu se rješavati sektorskim zakonodavstvom. Međutim, u slučaju praznina u sektorskom zakonodavstvu trebalo bi osigurati da relevantni gospodarski subjekti i nacionalna tijela pri projektiranju proizvoda i njihovoj procjeni uzmu u obzir rizike povezane s novim tehnologijama kako bi se osiguralo da promjene koje se uvode u proizvod ne dovode u pitanje njegovu sigurnost.
- (23) Sigurnost proizvoda trebalo bi procijeniti uzimajući u obzir sve relevantne aspekte, osobito njihove karakteristike i prezentiranje, kao i posebne potrebe i rizike za kategorije potrošača koji će vjerojatno upotrebljavati proizvode, osobito djecu, starije osobe i osobe s invaliditetom. Stoga, ako su potrebne posebne informacije kako bi proizvodi bili sigurni za određenu kategoriju osoba, pri procjeni sigurnosti proizvoda trebalo bi uzeti u obzir i prisutnost tih informacija i njihovu dostupnost. Sigurnost

proizvoda treba procijeniti uzimajući u obzir potrebu da proizvod bude siguran tijekom cijelog životnog vijeka.

- (24) Gospodarski subjekti trebali bi imati obveze u pogledu sigurnosti proizvoda s obzirom na svoju ulogu u lancu opskrbe kako bi se osigurala visoka razina zaštite zdravlja i sigurnosti potrošača. Svi gospodarski subjekti koji sudjeluju u lancu opskrbe i distribucije trebali bi poduzeti odgovarajuće mjere kojima osiguravaju da stavljaju na raspolaganje na tržištu isključivo proizvode koji su sigurni i u skladu s ovom Uredbom. Potrebno je osigurati jasnu i proporcionalnu raspodjelu obveza koje odgovaraju ulozi svakog subjekta u opskrbnom i distribucijskom procesu.
- (25) Prodaja na daljinu, uključujući internetsku prodaju, isto bi tako trebala biti obuhvaćena područjem primjene ove Uredbe. Internetska prodaja stalno raste te se na taj način stvaraju novi poslovni modeli i novi sudionici na tržištu, kao što su internetska tržišta.
- (26) Internetska tržišta imaju ključnu ulogu u lancu opskrbe jer omogućuju gospodarskim subjektima da dopru do neograničenog broja potrošača, a samim time i u sustavu sigurnosti proizvoda.
- (27) S obzirom na važnu ulogu internetskih tržišta u posredovanju u prodaji proizvoda između trgovaca i potrošača, ti bi subjekti trebali imati veću odgovornost u pogledu prodaje opasnih proizvoda na internetu. Direktivom 2000/31/EZ Europskog parlamenta i Vijeća²⁹ utvrđuju se opći okvir za e-trgovinu i određene obveze za internetske platforme. Uredbom [.../...] o jedinstvenom tržištu digitalnih usluga (Akt o digitalnim uslugama) i izmjeni Direktive 2000/31/EZ³⁰ uređuje se odgovornost pružatelja usluga internetskog posredovanja za nezakonite sadržaje, uključujući nesigurne proizvode. Ta se uredba primjenjuje ne dovodeći u pitanje pravila utvrđena pravom Unije o zaštiti potrošača i sigurnosti proizvoda. U skladu s tim na temelju horizontalnog pravnog okvira predviđenog tom uredbom trebalo bi uvesti posebne zahtjeve koji su ključni za učinkovito reguliranje prodaje opasnih proizvoda na internetu u skladu s člankom [1. stavkom 5. točkom (h)] te uredbe.
- (28) Prisegom o sigurnosti proizvoda, koja je potpisana 2018. i kojoj su otada pristupila brojna internetska tržišta, predviđa se niz dobrovoljnih obveza u području sigurnosti proizvoda. Prisega o sigurnosti proizvoda pokazala se opravdanom jer je dovela do poboljšanja zaštite potrošača od opasnih proizvoda koji se prodaju na internetu. Ipak, zbog dobrovoljne prirode i dobrovoljnog sudjelovanja ograničenog broja internetskih tržišta njezina je učinkovitost smanjena i njome se ne mogu osigurati jednaki uvjeti tržišnog natjecanja.
- (29) Internetska tržišta trebala bi djelovati vodeći računa o sadržaju koji se nalazi na njihovim internetskim sučeljima i odnosi se na sigurnost proizvoda u skladu s posebnim obvezama utvrđenima u ovoj Uredbi. U skladu s tim, trebalo bi utvrditi obveze dužne pažnje za sva internetska tržišta u vezi sa sadržajem koji se nalazi na njihovim internetskim sučeljima i odnosi se na sigurnost proizvoda.
- (30) Nadalje, za potrebe učinkovitog nadzora tržišta internetska tržišta trebala bi se registrirati na portalu Safety Gate i na njemu navesti informacije o svojim

²⁹ Direktiva 2000/31/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2000. o određenim pravnim aspektima usluga informacijskog društva na unutarnjem tržištu, posebno elektroničke trgovine (Direktiva o elektroničkoj trgovini), SL L 178, 17.7.2000., str. 1.–16.

³⁰ Uredba [.../...] o jedinstvenom tržištu digitalnih usluga (Akt o digitalnim uslugama) i izmjeni Direktive 2000/31/EZ.

jedinstvenim kontaktnim točkama kako bi se olakšalo prenošenje informacija o pitanjima sigurnosti proizvoda. Jedinstvena kontaktna točka za potrebe ove Uredbe može biti ista kao kontaktna točka iz [članka 10.] Uredbe (EU) .../... [*Akt o digitalnim uslugama*] a da se pritom ne dovede u pitanje cilj brzog i konkretnog rješavanja pitanja povezanih sa sigurnošću proizvoda.

- (31) Kako bi mogla ispuniti svoje obveze iz ove Uredbe, posebno u pogledu pravodobnog i učinkovitog poštovanja naloga javnih tijela, obrade obavijesti ostalih trećih strana i suradnje s tijelima za nadzor tržišta u kontekstu provođenja korektivnih mjera na zahtjev, internetska tržišta trebala bi imati interni mehanizam za rješavanje pitanja povezanih sa sigurnošću proizvoda.
- (32) Obveze propisane ovom Uredbom za internetska tržišta ne bi trebale značiti opću obvezu praćenja informacija koje prenose ili pohranjuju ni aktivnog traženja činjenica ili okolnosti koje upućuju na nezakonite aktivnosti, kao što je prodaja opasnih proizvoda na internetu. Međutim, kako bi mogla iskoristiti izuzeće od odgovornosti za usluge smještaja na poslužitelju na temelju Direktive o elektroničkoj trgovini i [Akta o digitalnim uslugama], internetska tržišta trebala bi odmah sa svojih internetskih sučelja ukloniti sadržaj koji se odnosi na opasne proizvode nakon što o njemu budu obaviještena ili ako prime zahtjev za naknadu štete, doznaju za nezakoniti sadržaj, osobito ako je internetsko tržište obaviješteno o činjenicama ili okolnostima na temelju kojih bi gospodarski subjekt koji postupa s dužnom pažnjom trebao utvrditi predmetnu nezakonitost. Internetska tržišta trebala bi obrađivati obavijesti o sadržaju koji se odnosi na nesigurne proizvode primljene u skladu s [člankom 14.] Uredbe (EU) .../... [*Akt o digitalnim uslugama*] u dodatnim rokovima utvrđenima ovom Uredbom.
- (33) Člankom 14. stavkom 4. Uredbe (EU) 2019/1020 tijelima za nadzor tržišta daje se ovlast da, ako ne postoje druga učinkovita sredstva za uklanjanje ozbiljnog rizika, zahtijevaju da se s internetskog sučelja ukloni sadržaj koji se odnosi na povezane proizvode ili da se krajnjim korisnicima pri pristupu internetskom sučelju prikaže izričito upozorenje. Ovlasti povjerene tijelima za nadzor tržišta člankom 14. stavkom 4. Uredbe (EU) 2019/1020 trebale bi se primjenjivati i na ovu Uredbu. Za učinkovit nadzor tržišta na temelju ove Uredbe i kako bi se izbjeglo da na tržištu Unije budu prisutni opasni proizvodi, ta bi se ovlast trebala primjenjivati u svim potrebnim i proporcionalnim slučajevima te na proizvode koji predstavljaju manje ozbiljan rizik. Ključno je da internetska tržišta odmah postupe u skladu s tim nalogima. Stoga se u tom smislu ovom Uredbom uvode obvezujući rokovi, ne dovodeći u pitanje mogućnost da se u samom nalogu utvrdi kraći rok. Ta bi se ovlast trebala izvršavati u skladu s [člankom 8.] Akta o digitalnim uslugama.
- (34) Čak i ako informacije iz sustava Safety Gate ne sadržavaju točni jedinstveni lokator resursa (URL) i, prema potrebi, dodatne informacije kojima se omogućuje identifikacija predmetnog nezakonitog sadržaja, internetska tržišta ipak bi trebala uzeti u obzir prenesene informacije, kao što su identifikacijske oznake proizvoda, ako su dostupne, i druge informacije o sljedivosti, u kontekstu svih mjera koje internetska tržišta donose na vlastitu inicijativu radi otkrivanja, identifikacije ili uklanjanja opasnih proizvoda koji se nude na njihovu tržištu ili onemogućivanja pristupa takvim proizvodima, ako je to primjenjivo.
- (35) Za potrebe [članka 19.] Uredbe (EU) .../... [*Akta o digitalnim uslugama*] i radi sigurnosti proizvoda koji se prodaju na internetu, koordinator za digitalne usluge trebao bi posebno uzeti u obzir organizacije potrošača i udruge koje zastupaju interes

potrošača, na njihov zahtjev, kao provjerene prijavitelje nezakonitog sadržaja ako su ispunjeni uvjeti iz tog članka.

- (36) Sljedivost proizvoda ključna je za učinkovit nadzor tržišta opasnih proizvoda i korektivne mjere. Potrošači bi isto tako trebali biti jednako zaštićeni od opasnih proizvoda u prodajnim kanalima izvan interneta i na njemu, među ostalim pri kupnji proizvoda na internetskim tržištima. Na temelju odredbi Uredbe (EU) .../... [*Akt o digitalnim uslugama*] koje se odnose na sljedivost trgovaca, internetska tržišta ne bi trebala dopuštati oglašavanje na svojim platformama ako trgovac ne dostavi sve informacije povezane sa sigurnošću proizvoda i sljedivosti kako je detaljno opisano u ovoj Uredbi. Te bi informacije trebalo prikazati zajedno s popisom proizvoda kako bi potrošači mogli imati koristi od istih informacija koje su dostupne na internetu i izvan njega. Međutim, internetsko tržište ne bi trebalo biti odgovorno za provjeru potpunosti, točnosti i preciznosti samih informacija jer je obveza osiguravanja sljedivosti proizvoda i dalje na trgovcu.
- (37) Važno je i da internetska tržišta blisko surađuju s tijelima za nadzor tržišta, tijelima kaznenog progona i relevantnim gospodarskim subjektima u području sigurnosti proizvoda. U skladu s člankom 7. stavkom 2. Uredbe (EU) 2019/1020 obveza suradnje s tijelima za nadzor tržišta uvodi se za pružatelje usluga informacijskog društva u odnosu na proizvode obuhvaćene tom uredbom te bi je stoga trebalo proširiti na sve potrošačke proizvode. Na primjer, tijela za nadzor tržišta stalno poboljšavaju tehnološke alate koje upotrebljavaju za nadzor internetskog tržišta kako bi identificirala opasne proizvode koji se prodaju na internetu. Kako bi ti alati bili operativni, internetska tržišta trebala bi omogućiti pristup svojim sučeljima. Nadalje, tijela za nadzor tržišta možda će trebati i uklanjati podatke s internetskih tržišta radi sigurnosti proizvoda.
- (38) Izravna prodaja koju gospodarski subjekti s poslovnim nastanom izvan Unije vrše putem internetskih kanala ometa rad tijela za nadzor tržišta povezan s opasnim proizvodima u Uniji jer u mnogim slučajevima gospodarski subjekti ne smiju imati poslovni nastan ni pravnog zastupnika u Uniji. Stoga je potrebno osigurati da tijela za nadzor tržišta imaju odgovarajuće ovlasti i sredstva za učinkovito suzbijanje prodaje opasnih proizvoda na internetu. Kako bi se osigurala učinkovita provedba ove Uredbe, obvezu iz članka 4. stavaka 1., 2. i 3. Uredbe 2019/1020 trebalo bi proširiti i na proizvode koji nisu obuhvaćeni područjem primjene zakonodavstva Unije o usklađivanju kako bi se osiguralo da postoji odgovoran gospodarski subjekt s poslovnim nastanom u Uniji, kojem su povjerene zadaće povezane s takvim proizvodima i koji komunicira s tijelima za nadzor tržišta i pravodobno obavlja posebne zadaće.
- (39) Podatke za kontakt gospodarskog subjekta s poslovnim nastanom u Uniji koji je odgovoran za proizvode obuhvaćene područjem primjene ove Uredbe trebalo bi priložiti proizvodu kako bi se olakšale provjere u cijelom lancu opskrbe.
- (40) Ako gospodarski subjekti ili tijela za nadzor tržišta moraju odabrati jednu od nekoliko predviđenih korektivnih mjera, prednost bi trebalo dati najodrživijoj mjeri koja najmanje utječe na okoliš, kao što je popravak proizvoda, pod uvjetom da se time ne smanjuje razina sigurnosti.
- (41) Svaki gospodarski subjekt koji na tržište stavlja proizvod pod svojim imenom ili trgovačkim znakom ili proizvod izmijeni tako da bi to moglo utjecati na usklađenost sa zahtjevima ove Uredbe trebao bi se smatrati proizvođačem i trebao bi preuzeti obveze proizvođača.

- (42) Sami gospodarski subjekti trebali bi uspostaviti unutarnje postupke za provjeru sukladnosti putem kojih bi interno osiguravali učinkovito i brzo izvršavanje svojih obveza, kao i uvjete za pravodobnu reakciju u slučaju opasnog proizvoda.
- (43) Pri stavljanju proizvoda na raspolaganje na tržištu gospodarski subjekti trebali bi pružiti minimalne informacije o sigurnosti i sljedivosti proizvoda kao dio relevantne ponude. To ne bi trebalo dovoditi u pitanje zahtjeve u pogledu informiranja utvrđene Direktivom 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća³¹, primjerice o glavnim karakteristikama robe, u mjeri u kojoj je to primjereno za medij i robu.
- (44) Osiguravanje identifikacije i sljedivosti proizvoda u cijelom lancu opskrbe pomaže u identifikaciji gospodarskih subjekata i poduzimanju učinkovitih korektivnih mjera protiv opasnih proizvoda, kao što su ciljana povlačenja proizvoda. Identifikacija i sljedivost proizvoda stoga osiguravaju da potrošači i gospodarski subjekti dobiju točne informacije o opasnim proizvodima, čime se jača povjerenje u tržište i izbjegavaju nepotrebni poremećaji u trgovini. Proizvodi bi stoga trebali sadržavati informacije koje omogućuju njihovu identifikaciju i identifikaciju proizvođača te, prema potrebi, uvoznika. Ti zahtjevi sljedivosti mogli bi biti stroži za određene vrste proizvoda. Proizvođači bi trebali izraditi i tehničku dokumentaciju o svojim proizvodima, koja bi trebala sadržavati potrebne informacije kako bi se dokazalo da je njihov proizvod siguran.
- (45) Pravni okvir za nadzor tržišta proizvoda obuhvaćenih zakonodavstvom Unije o usklađivanju utvrđen u Uredbi (EU) 2019/1020 i pravni okvir za nadzor tržišta proizvoda obuhvaćenih ovom Uredbom trebali bi biti što usklađeniji. Stoga je potrebno, kad je riječ o aktivnostima nadzora tržišta, obvezama, ovlastima, mjerama i suradnji među tijelima za nadzor tržišta, premostiti jaz između tih dvaju skupova odredbi. U tu bi se svrhu članci od 10. do 16., članci 18. i 19. te članci od 21. do 24. Uredbe (EU) 2019/1020 trebali primjenjivati i na proizvode obuhvaćene ovom Uredbom.
- (46) Kako bi se očuvala usklađenost pravnog okvira za nadzor tržišta i istodobno osigurala učinkovita suradnja između europske mreže tijela nadležnih za sigurnost proizvoda u državama članicama („Mreža za sigurnost potrošača”) predviđene ovom Uredbom i Mreže Unije za sukladnost proizvoda radi strukturirane koordinacije i suradnje između tijela za izvršavanje zakonodavstva država članica i Komisije predviđene Uredbom (EU) 2019/1020 potrebno je da Mreža za sigurnost potrošača surađuje s Mrežom Unije za sukladnost proizvoda u aktivnostima iz članaka 11., 12., 13. i 21. Uredbe (EU) 2019/1020.
- (47) Nacionalnim tijelima trebalo bi omogućiti da tradicionalne aktivnosti nadzora tržišta usmjerene na sigurnost proizvoda nadopune aktivnostima nadzora tržišta usmjerenima na unutarnje postupke za provjeru sukladnosti koje su uspostavili gospodarski subjekti kako bi se osigurala sigurnost proizvoda. Tijela za nadzor tržišta trebala bi moći zahtijevati od proizvođača da navede na koje se druge proizvode, koji su proizvedeni istim postupkom ili sadržavaju iste sastavne dijelove za koje se smatra da predstavljaju rizik ili koji su dio iste proizvodne serije, odnosi isti rizik.

³¹ Direktiva 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2011. o pravima potrošača, izmjeni Direktive Vijeća 93/13/EEZ i Direktive 1999/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 85/577/EEZ i Direktive 97/7/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 304, 22.11.2011., str. 64.).

- (48) Razmjena informacija između država članica i Komisije o provedbi ove Uredbe trebala bi se uspostaviti na temelju pokazatelja ostvarenja koji bi omogućili mjerenje i usporedbu učinkovitosti država članica u provedbi zakonodavstva Unije o sigurnosti proizvoda.
- (49) Trebala bi postojati učinkovita, brza i točna razmjena informacija o opasnim proizvodima.
- (50) Sustav Unije za brzu razmjenu informacija (RAPEX) dokazao je svoju djelotvornost i učinkovitost. On omogućuje poduzimanje korektivnih mjera u cijeloj Uniji u odnosu na proizvode koji predstavljaju rizik izvan državnog područja jedne države članice. Međutim, prikladno je promijeniti korišteni skraćeni naziv RAPEX u Safety Gate radi veće jasnoće i boljeg dopiranja do potrošača. Safety Gate obuhvaća sustav brzog uzbunjivanja o opasnim neprehrambenim proizvodima u okviru kojeg nacionalna tijela i Komisija mogu razmjenjivati informacije o takvim proizvodima, internetski portal za informiranje javnosti (portal Safety Gate) i sučelje kojim se poduzećima omogućuje da ispune svoju obvezu obavješćivanja nadležnih tijela i potrošača o opasnim proizvodima (portal Safety Business Gateway).
- (51) Države članice trebale bi u sustav Safety Gate prijaviti obvezne i dobrovoljne korektivne mjere kojima se sprečavaju, ograničavaju ili nameću posebni uvjeti za moguće stavljanje na tržište proizvoda zbog ozbiljnog rizika za zdravlje i sigurnost potrošača ili, ako su proizvodi obuhvaćeni Uredbom (EU) 2019/1020, rizika za druge relevantne javne interese krajnjih korisnika.
- (52) Na temelju članka 34. Uredbe (EU) 2019/1020 nadležna tijela država članica putem informacijskog i komunikacijskog sustava iz tog članka prijavljuju mjere donesene protiv proizvoda obuhvaćenih tom uredbom koji predstavljaju manje ozbiljan rizik, a korektivne mjere donesene za proizvode obuhvaćene ovom Uredbom koji predstavljaju manje ozbiljan rizik trebalo bi prijaviti u sustavu Safety Gate. Države članice i Komisija trebale bi javnosti staviti na raspolaganje informacije o rizicima za zdravlje i sigurnost potrošača koje predstavljaju proizvodi. Za potrošače i poduzeća prikladno je da se sve informacije o korektivnim mjerama donesenima protiv proizvoda koji predstavljaju rizik nalaze u sustavu Safety Gate, čime se omogućuje da relevantne informacije o opasnim proizvodima budu dostupne javnosti putem portala Safety Gate. Stoga se države članice potiču da u sustavu Safety Gate prijave sve korektivne mjere donesene za proizvode koji predstavljaju rizik za zdravlje i sigurnost potrošača.
- (53) Ako se informacije moraju dostaviti putem informacijskog i komunikacijskog sustava u skladu s Uredbom (EU) 2019/1020, postoji mogućnost da se te obavijesti podnesu izravno u sustavu Safety Gate ili da se generiraju iz informacijskog i komunikacijskog sustava za nadzor tržišta iz članka 34. Uredbe (EU) 2019/1020. U tu svrhu Komisija bi trebala održavati i dalje razvijati sučelje uspostavljeno za prijenos informacija između tog informacijskog i komunikacijskog sustava i sustava Safety Gate kako bi se izbjegao dvostruki unos podataka i olakšao takav prijenos.
- (54) Komisija bi trebala održavati i dalje razvijati internetski portal Safety Business Gateway, koji gospodarskim subjektima omogućuje da ispune svoje obveze obavješćivanja tijela za nadzor tržišta i potrošača o opasnim proizvodima koje su stavili na tržište ili stavili na raspolaganje na tržištu. Tim bi se alatom gospodarskim subjektima trebalo omogućiti i da obavijeste tijela za nadzor tržišta o nesrećama koje su prouzročili proizvodi koje su stavili na tržište ili stavili na raspolaganje na tržištu. Njime bi se trebala omogućiti brza i učinkovita razmjena informacija između

gospodarskih subjekata i nacionalnih tijela te olakšati informiranje potrošača koje provode gospodarski subjekti.

- (55) Mogu se pojaviti slučajevi u kojima je potrebno riješiti ozbiljan rizik na razini Unije kad se rizik ne može na zadovoljavajući način suzbiti mjerama koje poduzima predmetna država članica ili bilo kojim drugim postupkom na temelju zakonodavstva Unije. To bi se osobito moglo odnositi na nove rizike ili one koji utječu na ranjive skupine potrošača. Zbog toga Komisija može donijeti mjere na vlastitu inicijativu ili na zahtjev država članica. Takve bi mjere trebalo prilagoditi ozbiljnosti i hitnosti situacije. Osim toga, potrebno je predvidjeti odgovarajući mehanizam kojim bi Komisija mogla donijeti privremene mjere koje se odmah primjenjuju.
- (56) Utvrđivanje rizika povezanog s proizvodom i njegove razine temelji se na procjeni rizika koju provode relevantni sudionici. U okviru procjena rizika koje provode države članice mogli bi se dobiti različiti rezultati o prisutnosti rizika i njegovoj razini. To bi moglo ugroziti pravilno funkcioniranje jedinstvenog tržišta i jednake uvjete za potrošače i gospodarske subjekte. Stoga bi državama članicama trebalo staviti na raspolaganje mehanizam arbitraže koji se koristi na dobrovoljnoj osnovi, što bi Komisiji omogućilo davanje mišljenja o spornom pitanju.
- (57) Mreža za sigurnost potrošača poboljšava suradnju između država članica u području provedbe propisa o sigurnosti proizvoda. Njome se posebno olakšavaju aktivnosti razmjene informacija, organizacija zajedničkih aktivnosti nadzora tržišta, razmjena stručnog znanja i najbolje prakse. Mreža za sigurnost potrošača trebala bi biti propisno zastupljena i sudjelovati u aktivnostima koordinacije i suradnje Mreže Unije za sukladnost proizvoda predviđene Uredbom (EU) 2019/1020 kad god je potrebna koordinacija aktivnosti obuhvaćenih područjem primjene obiju uredbi kako bi se osigurala njihova učinkovitost.
- (58) Tijela za nadzor tržišta mogu provoditi zajedničke aktivnosti s drugim tijelima ili organizacijama koje predstavljaju gospodarske subjekte ili krajnje korisnike radi promicanja sigurnosti proizvoda i identificiranja opasnih proizvoda, uključujući one koji se nude na prodaju na internetu. Pritom bi tijela za nadzor tržišta i Komisija, prema potrebi, trebali osigurati da izbor proizvoda i proizvođača kao i aktivnosti koje se provode ne stvaraju situaciju koja bi mogla narušiti tržišno natjecanje ili utjecati na objektivnost, neovisnost i nepristranost stranaka.
- (59) Istodobna koordinirana kontrolna djelovanja („opsežne provjere”) posebne su provedbene mjere kojima se može dodatno poboljšati sigurnost proizvoda. Konkretno, opsežne provjere trebalo bi provesti kad tržišni trendovi, pritužbe potrošača ili druge naznake upućuju na to da određene kategorije proizvoda često predstavljaju ozbiljan rizik.
- (60) Javno sučelje sustava Safety Gate, portal Safety Gate, omogućuje široj javnosti, uključujući potrošače, gospodarske subjekte i internetska tržišta, da bude obaviještena o korektivnim mjerama koje se poduzimaju protiv opasnih proizvoda prisutnih na tržištu Unije. Poseban odjeljak portala Safety Gate omogućuje potrošačima da obavijeste Komisiju o proizvodima koji predstavljaju rizik za zdravlje i sigurnost potrošača koji se nalaze na tržištu. Prema potrebi, Komisija bi trebala osigurati odgovarajuće daljnje postupanje, posebno prosljeđivanjem takvih informacija relevantnim nacionalnim tijelima.
- (61) Pri stavljanju informacija o sigurnosti proizvoda na raspolaganje javnosti mora se zaštititi profesionalna tajna, kako je predviđeno u članku 339. Ugovora, na način

sukladan potrebama za osiguravanje učinkovitosti aktivnosti nadzora tržišta i zaštitnih mjera.

- (62) Ako se proizvod koji je već prodan potrošačima pokaže opasnim, možda će ga trebati povući kako bi se zaštitili potrošači u Uniji. Potrošači možda nisu svjesni da posjeduju povučeni proizvod. Kako bi se povećala učinkovitost povlačenja, važno je učinkovitije obavijestiti predmetne potrošače. Izravan kontakt najučinkovitiji je način za obavješćivanje potrošača o povlačenjima i poticanje djelovanja. To je i najpoželjniji komunikacijski kanal za sve skupine potrošača. Kako bi se osigurala sigurnost potrošača, važno je da budu brzo i pouzdano obaviješteni. Gospodarski subjekti stoga bi se trebali koristiti podacima o kupcima koji su im na raspolaganju kako bi obavijestili potrošače o povučenim proizvodima i sigurnosnim upozorenjima povezanima s proizvodima koje su kupili. Stoga je potrebna pravna obveza kojom se od gospodarskih subjekata zahtijeva da upotrebljavaju sve podatke o kupcima koji su im već na raspolaganju kako bi obavijestili potrošače o povlačenju i sigurnosnim upozorenjima. U tom se smislu gospodarski subjekti moraju pobrinuti da mogućnost izravnog kontakta s kupcima u slučaju povlačenja ili sigurnosnog upozorenja koje se odnosi na njih uključe u postojeće programe vjernosti kupaca i sustave registracije proizvoda, putem kojih se od kupaca traži da, nakon kupnje proizvoda, dobrovoljno dostave proizvođačima neke informacije kao što su ime, podaci za kontakt, model proizvoda ili serijski broj.
- (63) Trećina potrošača i dalje upotrebljava opasne proizvode unatoč primanju obavijesti o povlačenju, posebno zato što su obavijesti o povlačenju sastavljene na složen način ili se u njima umanjuje predmetni rizik. Obavijest o povlačenju stoga bi trebala biti jasna, transparentna i jasno opisivati predmetni rizik, izbjegavajući sve pojmove, izraze ili druge elemente koji bi mogli utjecati na to da potrošač rizik doživi kao manje opasan. Potrošači bi također trebali moći dobiti više informacija, prema potrebi, putem besplatnog telefonskog broja ili drugog interaktivnog instrumenta.
- (64) Kako bi se potaknula reakcija potrošača na povlačenje, važno je i da djelovanje koje se od njih zahtijeva bude što jednostavnije te da ponuđena pravna sredstva budu učinkovita, besplatna i pravodobna. Direktivom (EU) 2019/771 Europskog parlamenta i Vijeća³² potrošačima se osiguravaju ugovorna pravna sredstva za neusklađenost robe koja je postojala u trenutku isporuke i postala očita u jamstvenom roku. Gospodarski subjekt odgovoran za povlačenje trebao bi potrošaču osigurati slična pravna sredstva.
- (65) Kako bi se olakšala učinkovita i dosljedna primjena općeg sigurnosnog zahtjeva utvrđenog u ovoj Uredbi, važno je koristiti europske norme koje obuhvaćaju određene proizvode i rizike na takav način da se pretpostavlja da je proizvod koji je u skladu s takvom europskom normom, na koju se upućuje u *Službenom listu Europske unije*, u skladu s tim zahtjevom.
- (66) Ako Komisija utvrdi potrebu za europskom normom kojom se osigurava usklađenost određenih proizvoda s općim sigurnosnim zahtjevom iz ove Uredbe, trebala bi primijeniti relevantne odredbe Uredbe (EU) br. 1025/2012 Europskog parlamenta i Vijeća³³ te od jedne ili više europskih organizacija za normizaciju zatražiti da izradi

³² Direktiva (EU) 2019/771 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o određenim aspektima ugovora o kupoprodaji robe, izmjeni Uredbe (EU) 2017/2394 i Direktive 2009/22/EZ te stavljanju izvan snage Direktive 1999/44/EZ (SL L 136, 22.5.2019., str. 28.).

³³ Uredba (EU) br. 1025/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o europskoj normizaciji, o izmjeni direktiva Vijeća 89/686/EEZ i 93/15/EEZ i direktiva 94/9/EZ, 94/25/EZ,

nacrt norme ili odredi normu koja je primjerena za osiguravanje da se proizvodi koji su s njom usklađeni smatraju sigurnima.

- (67) Određene odredbe Uredbe (EU) 1025/2012 trebalo bi izmijeniti kako bi se uzele u obzir posebnosti ove Uredbe, a posebno potreba za definiranjem posebnih sigurnosnih zahtjeva u okviru ove Uredbe prije podnošenja zahtjeva europskoj organizaciji za normizaciju.
- (68) Uz prilagodbu Uredbe (EU) 1025/2012 trebalo bi uvesti poseban postupak za donošenje posebnih sigurnosnih zahtjeva uz pomoć specijaliziranog odbora predviđenog ovom Uredbom.
- (69) Europske norme, na koje su upućivanja objavljena u skladu s Direktivom 2001/95/EZ, trebale bi i dalje osiguravati pretpostavku sukladnosti s općim sigurnosnim zahtjevom utvrđenim u ovoj Uredbi. Zahtjevi za normizaciju koje Komisija izdaje u skladu s Direktivom 2001/95/EZ trebali bi se smatrati zahtjevima za normizaciju izdanima u skladu s ovom Uredbom.
- (70) Unija bi trebala moći surađivati i razmjenjivati informacije o sigurnosti proizvoda s regulatornim tijelima trećih zemalja ili međunarodnim organizacijama u okviru sporazuma sklopljenih između Komisije i trećih zemalja ili međunarodnih organizacija. Ta suradnja i razmjena informacija trebala bi se odvijati u skladu s pravilima Unije o povjerljivosti i zaštiti osobnih podataka.
- (71) Kako bi sankcije imale znatan odvraćajući učinak za gospodarske subjekte i internetska tržišta u smislu sprečavanja stavljanja opasnih proizvoda na tržište, trebale bi biti primjerene vrsti povrede, mogućoj koristi za gospodarski subjekt ili internetsko tržište te vrsti i težini štete koja je nanesena potrošaču. Nadalje, istovrsna visina sankcija važna je kako bi se osigurali jednaki uvjeti i pritom izbjeglo da gospodarski subjekti ili internetska tržišta koncentriraju svoje aktivnosti na područjima na kojima su sankcije niže.
- (72) Pri izricanju sankcija trebalo bi voditi računa o prirodi, težini i trajanju predmetne povrede. Izricanje sankcija trebalo bi biti proporcionalno i usklađeno s pravom Unije i nacionalnim pravom, među ostalim i s primjenjivim postupovnim jamstvima i načelima Povelje o temeljnim pravima.
- (73) Kako bi se olakšala dosljednija primjena sankcija, trebalo bi uvesti zajedničke okvirne i indikativne kriterije za primjenu sankcija. Ti kriteriji trebali bi uključivati trajanje ili vremenske učinke povrede, kao i njezinu prirodu i težinu, osobito razinu rizika kojem je izložen potrošač. Ako isti počinitelj ponavlja povrede, to ukazuje na njegovu sklonost da čini takve povrede te je stoga jasan pokazatelj težine postupanja i, u skladu s time, potrebe da se visina sankcije poveća kako bi se postiglo djelotvorno odvraćanje. Ostvarenu financijsku dobit ili izbjegnute gubitke zbog povreda trebalo bi uzeti u obzir ako su dostupni relevantni podaci. U obzir bi trebalo uzeti i ostale otegotne ili olakotne okolnosti koje su primjenjive na slučaj.
- (74) Kako bi se osigurala veća dosljednost, trebalo bi uključiti popis vrsta povreda koje bi trebale podlijegati sankcijama.

95/16/EZ, 97/23/EZ, 98/34/EZ, 2004/22/EZ, 2007/23/EZ, 2009/23/EZ i 2009/105/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Odluke Vijeća 87/95/EEZ i Odluke br. 1673/2006/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 316, 14.11.2012., str. 12.).

- (75) Odvrćući učinak sankcija trebalo bi pojačati mogućnošću objavljivanja informacija povezanih sa sankcijama koje izriču države članice. Ako se te sankcije izriču protiv fizičkih osoba ili uključuju osobne podatke, mogu se objaviti na način koji je u skladu sa zahtjevima za zaštitu podataka utvrđenima u Uredbi (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća³⁴ i Uredbi (EU) 2018/1725 Europskog parlamenta i Vijeća³⁵. Godišnje izvješće o sankcijama koje izriču države članice trebalo bi pridonijeti jednakim uvjetima i sprečavanju ponovljenih povreda. Zbog pravne sigurnosti i u skladu s načelom proporcionalnosti trebalo bi jasno navesti u kojim se situacijama podaci ne bi trebali objavljivati. Kad je riječ o fizičkim osobama, osobni podaci trebali bi se objavljivati samo u iznimnim okolnostima koje su opravdane ozbiljnošću povrede, na primjer kad je sankcija izrečena gospodarskom subjektu čiji naziv otkriva identitet fizičke osobe i taj gospodarski subjekt opetovano nije ispunio opći zahtjev za sigurnost proizvoda.
- (76) Kako bi se osigurali ujednačeni uvjeti za provedbu ove Uredbe, Komisiji bi trebalo dodijeliti provedbene ovlasti za donošenje posebnih sigurnosnih zahtjeva, utvrđivanje pokazatelja ostvarenja na temelju kojih države članice moraju dostaviti podatke o provedbi ove Uredbe, utvrđivanje modaliteta i postupaka za razmjenu informacija o mjerama priopćenima putem sustava Safety Gate i kriterija za procjenu razine rizika, poduzimanje mjera u pogledu proizvoda koji predstavljaju ozbiljan rizik, utvrđivanje modaliteta za slanje informacija potrošača putem portala Safety Gate, utvrđivanje zahtjeva za registraciju proizvoda za potrebe povlačenja i donošenje predložaka za obavijest o povlačenju. Te bi ovlasti trebalo izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća³⁶.
- (77) Komisija bi trebala donijeti provedbene akte koji se odmah primjenjuju kad, u opravdanim slučajevima povezanim sa zdravljem i zaštitom potrošača, to zahtijevaju krajnje hitni razlozi.
- (78) Kako bi se održala visoka razina zdravlja i sigurnosti potrošača, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. Ugovora u pogledu identifikacije i sljedivosti proizvoda koji predstavljaju potencijalni ozbiljan rizik za zdravlje i sigurnost. Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući ona na razini stručnjaka, te da se ta savjetovanja provedu u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016.³⁷ Osobito, radi osiguravanja ravnopravnog sudjelovanja u pripremi delegiranih akata, Europski parlament i Vijeće primaju sve dokumente istodobno kada i stručnjaci iz država članica te njihovi stručnjaci sustavno imaju pristup sastancima stručnih skupina Komisije koji se odnose na pripremu delegiranih akata.

³⁴ Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL L 119, 4.5.2016., str. 1.).

³⁵ Uredba (EU) 2018/1725 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2018. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama, tijelima, uredima i agencijama Unije i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 45/2001 i Odluke br. 1247/2002/EZ (SL L 295, 21.11.2018., str. 39.).

³⁶ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

³⁷ SL L 123, 12.5.2016., str. 1.

- (79) S obzirom na to da ciljeve ove Uredbe, odnosno osiguravanje dosljedne i visoke razine zaštite zdravlja i sigurnosti potrošača uz očuvanje jedinstva zajedničkog tržišta, ne mogu dostatno ostvariti države članice jer su potrebni visok stupanj suradnje i usklađene aktivnosti nadležnih tijela država članica te uspostava mehanizma za brzu i učinkovitu razmjenu informacija o opasnim proizvodima u Uniji, već se zbog prirode problema oni na bolji način mogu ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva.
- (80) Svaka obrada osobnih podataka za potrebe ove Uredbe trebala bi biti u skladu s uredbama (EU) 2016/679 i (EU) 2018/1725. Kad potrošači prijave proizvod u sustavu Safety Gate, pohranjuju se samo oni osobni podaci koji su potrebni za prijavu opasnog proizvoda i u razdoblju od najviše pet godina nakon unosa tih podataka. Proizvođači i uvoznici trebali bi voditi registar pritužbi potrošača samo dok je to potrebno za potrebe ove Uredbe. Proizvođači i uvoznici, ako su fizičke osobe, trebali bi otkriti svoja imena kako bi se osiguralo da potrošač može identificirati proizvod za potrebe sljedivosti.
- (81) Provedeno je savjetovanje s Europskim nadzornikom za zaštitu podataka u skladu s člankom 42. Uredbe (EU) 2018/1725 te je on dao mišljenje XX. XXXX.³⁸,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

POGLAVLJE I.

Opće odredbe

Članak 1.

Predmet

Ovom se Uredbom utvrđuju osnovna pravila o sigurnosti potrošačkih proizvoda koji su stavljeni na tržište ili stavljeni na raspolaganje na tržištu.

Članak 2.

Područje primjene

1. Ova se Uredba primjenjuje na proizvode definirane u članku 3. stavku 1. koji su stavljeni na tržište ili stavljeni na raspolaganje na tržištu ako ne postoje posebne odredbe s istim ciljem u pravilima zakonodavstva Unije kojima se uređuje sigurnost predmetnih proizvoda.

Ako proizvodi podliježu posebnim sigurnosnim zahtjevima zakonodavstva Unije, ova se Uredba primjenjuje samo na aspekte i rizike ili kategorije rizika koji nisu predviđeni tim zahtjevima.

Konkretnije, na proizvode koji podliježu posebnim zahtjevima zakonodavstva Unije o usklađivanju kako je definirano u članku 3. točki 25. ne primjenjuju se:

³⁸ ...

- (a) poglavlje II. ako se radi o rizicima ili kategorijama rizika obuhvaćenima zakonodavstvom Unije o usklađivanju;
 - (b) poglavlje III. odjeljak 1., poglavlja V. i VII. i poglavlja od IX. do XI.
2. Ova se Uredba ne primjenjuje na:
- (a) lijekove za humanu i veterinarsku primjenu;
 - (b) hranu;
 - (c) hranu za životinje;
 - (d) žive biljke i životinje, genetski modificirane organizme i genetski modificirane mikroorganizme u kontroliranoj upotrebi, kao i proizvode biljaka i životinja koji se neposredno odnose na njihovu buduću reprodukciju;
 - (e) nusproizvode životinjskog podrijetla i od njih dobivene proizvode;
 - (f) sredstva za zaštitu bilja;
 - (g) opremu na kojoj se potrošači voze ili njome putuju, a kojom upravlja pružatelj usluga u kontekstu usluge pružene potrošačima;
 - (h) zrakoplove iz članka 2. stavka 3. točke (d) Uredbe 2018/1139;
 - (i) antikvitete.
3. Ova se Uredba primjenjuje na proizvode koji su stavljeni na tržište ili stavljeni na raspolaganje na tržištu, neovisno o tome jesu li novi, rabljeni, popravljani ili prerađeni. Ne primjenjuje se na proizvode koje prije upotrebe treba popraviti ili preraditi ako su ti proizvodi kao takvi stavljeni na tržište.
4. Ovom se Uredbom ne dovode u pitanje pravila utvrđena pravom Unije o zaštiti potrošača.
5. Ova se Uredba primjenjuje uzimajući u obzir načelo opreznosti.

Članak 3.

Definicije

Za potrebe ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „proizvod” znači svaki predmet, međusobno povezan ili nepovezan s drugim predmetima, isporučen ili stavljen na raspolaganje, uz naknadu ili bez nje, u okviru trgovačke djelatnosti, među ostalim u kontekstu pružanja usluge, koji je namijenjen potrošačima ili koji potrošači mogu, u razumno predvidljivim uvjetima, upotrebljavati čak i ako im nije namijenjen;
2. „siguran proizvod” znači svaki proizvod koji u normalnim ili razumno predvidljivim uvjetima upotrebe ili zlouporabe, uključujući stvarno trajanje upotrebe, ne predstavlja nikakav rizik ili samo najmanji rizik spojiv s upotrebom proizvoda, koji se smatra prihvatljivim i sukladnim s visokom razinom zaštite zdravlja i sigurnosti potrošača;
3. „opasan proizvod” znači svaki proizvod koji nije u skladu s definicijom „sigurnog proizvoda”;
4. „rizik” znači kombinacija vjerojatnosti pojave opasnosti koja može dovesti do štete i stupnja ozbiljnosti te štete;

5. „ozbiljan rizik” znači rizik za koji se, na temelju procjene rizika i uzimajući u obzir normalnu i predvidljivu upotrebu proizvoda, smatra da kombinacija vjerojatnosti pojave opasnosti koja može dovesti do štete i stupnja ozbiljnosti te štete može zahtijevati brzu intervenciju tijela za nadzor tržišta, uključujući slučajeve u kojima učinci rizika nisu trenutačni;
6. „stavljanje na raspolaganje na tržištu” znači svaka isporuka proizvoda za distribuciju, potrošnju ili upotrebu na tržištu Unije u okviru trgovačke djelatnosti s plaćanjem ili bez plaćanja;
7. „stavljanje na tržište” znači prvo stavljanje proizvoda na raspolaganje na tržištu Unije;
8. „proizvođač” znači svaka fizička ili pravna osoba koja proizvodi proizvod ili za koju se proizvod projektira ili proizvodi, i koja taj proizvod stavlja na tržište pod svojim imenom ili trgovačkim znakom;
9. „ovlašteni zastupnik” znači svaka fizička ili pravna osoba s poslovnim nastanom u Uniji koju je proizvođač pisanim putem ovlastio da u njegovo ime obavlja određene zadatke;
10. „uvoznik” znači svaka fizička ili pravna osoba s poslovnim nastanom u Uniji koja na tržište Unije stavlja proizvod iz treće zemlje;
11. „distributer” znači svaka fizička ili pravna osoba u lancu opskrbe koja nije proizvođač ni uvoznik i koja stavlja proizvod na raspolaganje na tržištu;
12. „pružatelj usluge provođenja narudžbi” znači svaka fizička ili pravna osoba koja u okviru trgovačke djelatnosti nudi najmanje dvije od sljedećih usluga: skladištenje, pakiranje, adresiranje i slanje, a da nema u svojem vlasništvu te proizvode, isključujući poštanske usluge iz članka 2. točke 1. Direktive 97/67/EZ Europskog parlamenta i Vijeća³⁹, usluge dostave paketa kako su definirane u članku 2. točki 2. Uredbe (EU) 2018/644 Europskog parlamenta i Vijeća⁴⁰ te sve druge poštanske usluge ili usluge teretnog prijevoza;
13. „gospodarski subjekt” znači proizvođač, ovlašteni zastupnik, uvoznik, distributer, pružatelj usluge provođenja narudžbi ili bilo koja druga fizička ili pravna osoba koja podliježe obvezama povezanim s proizvodnjom proizvoda, njihovim stavljanjem na raspolaganje na tržištu u skladu s ovom Uredbom;
14. „internetsko tržište” znači pružatelj usluga posredovanja koji s pomoću računalnih programa, uključujući internetske stranice ili njihov dio ili aplikaciju, kojima upravlja trgovac ili kojima se upravlja u njegovo ime, potrošačima omogućuje sklapanje ugovora na daljinu s drugim trgovcima ili potrošačima radi prodaje proizvoda obuhvaćenih ovom Uredbom;
15. „internetsko sučelje” znači svi računalni programi, uključujući internetske stranice ili njihov dio ili aplikaciju, kojima upravlja gospodarski subjekt ili kojima se upravlja u njegovo ime, i koji služe kako bi se krajnjim korisnicima dao pristup proizvodima gospodarskog subjekta;

³⁹ Direktiva 97/67/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 1997. o zajedničkim pravilima za razvoj unutarnjeg tržišta poštanskih usluga u Zajednici i poboljšanje kvalitete usluga (SL L 15, 21.1.1998., str. 14.).

⁴⁰ Uredba (EU) 2018/644 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. travnja 2018. o uslugama prekogranične dostave paketa (SL L 112, 2.5.2018., str. 19.).

16. „krajnji korisnik” znači svaka fizička ili pravna osoba koja boravi ili ima poslovni nastan u Uniji i kojoj se proizvod stavi na raspolaganje kao potrošaču, izvan okvira trgovine, poslovanja, zanata ili struke, ili kao stručnom krajnjem korisniku tijekom njegovih industrijskih ili stručnih aktivnosti;
17. „europska norma” znači europska norma definirana u članku 2. točki 1. podtočki (b) Uredbe (EU) br. 1025/2012;
18. „međunarodna norma” znači međunarodna norma definirana u članku 2. točki 1. podtočki (a) Uredbe (EU) br. 1025/2012;
19. „nacionalna norma” znači nacionalna norma definirana u članku 2. točki 1. podtočki (d) Uredbe (EU) br. 1025/2012;
20. „europska organizacija za normizaciju” znači europska organizacija za normizaciju navedena u Prilogu 1. Uredbi (EU) br. 1025/2012;
21. „nadzor tržišta” znači aktivnosti koje provode i mjere koje poduzimaju tijela za nadzor tržišta kako bi osigurala da proizvodi ispunjavaju zahtjeve utvrđene u ovoj Uredbi;
22. „tijelo za nadzor tržišta” znači tijelo koje imenuje država članica na temelju članka 10. Uredbe (EU) 2019/1020 kao tijelo odgovorno za organizaciju i provedbu nadzora tržišta na području te države članice;
23. „povlačenje” znači svaka mjera čiji je cilj postići povrat proizvoda koji je već stavljen na raspolaganje potrošaču;
24. „sprečavanje distribucije” znači svaka mjera usmjerena na sprečavanje da proizvod u lancu opskrbe bude stavljen na raspolaganje na tržištu;
25. „zakonodavstvo Unije o usklađivanju” znači zakonodavstvo Unije navedeno u Prilogu I. Uredbi (EU) 2019/1020 i svako drugo zakonodavstvo kojim se usklađuju uvjeti za stavljanje proizvoda na koje se primjenjuje ova Uredba na tržište.

Članak 4.

Prodaja na daljinu

1. Proizvodi koji se nude na prodaju na internetu ili drugim sredstvima prodaje na daljinu smatraju se stavljenima na raspolaganje na tržištu ako je ponuda usmjerena na potrošače u Uniji. Ponuda za prodaju smatra se usmjerenom na potrošače u Uniji ako relevantni gospodarski subjekt na bilo koji način usmjerava svoje aktivnosti na jednu ili više država članica.
2. Za potrebe utvrđivanja je li ponuda usmjerena na potrošače u Uniji uzimaju se u obzir sljedeći netaksativni kriteriji:
 - (a) korištenje službenog jezika ili valute država članica;
 - (b) naziv domene registriran u jednoj od država članica;
 - (c) zemljopisna područja na koja se proizvodi mogu slati.

POGLAVLJE II.

Sigurnosni zahtjevi

Članak 5.

Opći sigurnosni zahtjev

Gospodarski subjekti stavljaju na tržište Unije ili stavljaju na raspolaganje na tržištu Unije samo sigurne proizvode.

Članak 6.

Pretpostavka sigurnosti

1. Za potrebe ove Uredbe pretpostavlja se da je proizvod u skladu s općim sigurnosnim zahtjevom utvrđenim u članku 5. u sljedećim slučajevima:
 - (a) ako je u pogledu obuhvaćenih rizika i kategorija rizika u skladu s relevantnim europskim normama ili njihovim dijelovima, na koje su upućivanja objavljena u *Službenom listu Europske unije* u skladu s člankom 10. stavkom 7. Uredbe (EU) 1025/2012;
 - (b) ako je proizvod, u odsustvu europskih normi iz točke (a) koje se odnose na rizike obuhvaćene zdravstvenim i sigurnosnim zahtjevima utvrđenima u pravu države članice u kojoj se proizvod stavlja na raspolaganje na tržištu, u skladu s takvim nacionalnim zahtjevima.
2. Komisija donosi provedbene akte kojima se određuju posebni sigurnosni zahtjevi potrebni kako bi se osiguralo da proizvodi koji su u skladu s europskim normama ispunjavaju opći sigurnosni zahtjev utvrđen u članku 5. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 42. stavka 3.
3. Međutim, pretpostavka sigurnosti iz stavka 1. ne sprečava tijela za nadzor tržišta da poduzmu mjere u skladu s ovom Uredbom ako postoje dokazi da je proizvod, unatoč takvoj usklađenosti, opasan.

Članak 7.

Aspekti za procjenu sigurnosti proizvoda

1. Ako se ne primjenjuje pretpostavka sigurnosti utvrđena u članku 5., pri procjeni sigurnosti proizvoda u obzir se posebno uzimaju sljedeći aspekti:
 - (a) karakteristike proizvoda, uključujući njegov dizajn, tehničke značajke, sastav, pakiranje, upute za sklapanje te, prema potrebi, za ugradbu i održavanje;
 - (b) utjecaj na druge proizvode u slučaju kad se razumno može predvidjeti da će se on upotrebljavati s drugim proizvodima, uključujući međusobnu povezanost proizvoda;
 - (c) utjecaj koji bi drugi proizvodi mogli imati na proizvod koji se ocjenjuje, uključujući utjecaj neugrađenih proizvoda koji su namijenjeni određivanju, promjeni ili upotpunjavanju rada drugog proizvoda obuhvaćenog područjem primjene ove Uredbe, a koji se moraju uzeti u obzir pri procjeni sigurnosti tog drugog proizvoda;

- (d) prezentiranje proizvoda, označivanje, sva upozorenja i upute za njegovu sigurnu upotrebu i odlaganje te sve druge oznake ili informacije o proizvodu;
 - (e) kategorije potrošača izloženih riziku pri upotrebi proizvoda, posebno ranjive skupine potrošača kao što su djeca, starije osobe i osobe s invaliditetom;
 - (f) izgled proizvoda, posebno u slučajevima u kojima proizvod iako nije prehrambeni proizvod nalikuje takvom proizvodu i za koji postoji vjerojatnost da ga se zamijeni za prehrambeni proizvod zbog njegova oblika, mirisa, boje, izgleda, pakiranja, označivanja, količine, veličine ili drugih karakteristika;
 - (g) činjenica da iako nije dizajniran za djecu ni namijenjen djeci, nalikuje predmetu koji se obično smatra privlačnim ili namijenjenim djeci zbog svojeg dizajna, pakiranja i karakteristika;
 - (h) odgovarajuće kibersigurnosne značajke potrebne za zaštitu proizvoda od vanjskih utjecaja, uključujući zlonamjerne treće strane, ako bi takav utjecaj mogao utjecati na sigurnost proizvoda;
 - (i) funkcije proizvoda koje se razvijaju i uče te prediktivne funkcije proizvoda.
2. Mogućnost postizanja više razine sigurnosti ili dostupnost drugih proizvoda koji predstavljaju manji rizik nije dovoljan razlog da se neki proizvod ne smatra sigurnim.
3. Za potrebe stavka 1. pri procjeni sigurnosti proizvoda u obzir se, ako postoje, posebno uzimaju sljedeći aspekti:
- (a) europske norme, osim onih na koje su upućivanja objavljena u *Službenom listu Europske unije* u skladu s člankom 10. stavkom 7. Uredbe (EU) 1025/2012;
 - (b) međunarodne norme;
 - (c) međunarodni sporazumi;
 - (d) dobrovoljni programi certificiranja ili slični okviri za ocjenjivanje sukladnosti trećih strana, posebno oni osmišljeni za potporu zakonodavstvu Unije;
 - (e) preporuke ili smjernice Komisije za procjenu sigurnosti proizvoda;
 - (f) nacionalne norme koje je izradila država članica u kojoj se proizvod stavlja na raspolaganje;
 - (g) najnovija dostignuća i tehnologije, uključujući mišljenje priznatih znanstvenih tijela i stručnih odbora;
 - (h) pravila dobre prakse u području sigurnosti proizvoda koja su na snazi u predmetnom području;
 - (i) razumna očekivanja potrošača u pogledu sigurnosti;
 - (j) sigurnosni zahtjevi doneseni u skladu s člankom 6. stavkom 2.

POGLAVLJE III.

Obveze gospodarskih subjekata

Odjeljak 1.

Članak 8.

Obveze proizvođača

1. Pri stavljanju svojih proizvoda na tržište proizvođači moraju provjeriti jesu li ti proizvodi dizajnirani i izrađeni u skladu s općim sigurnosnim zahtjevom utvrđenim u članku 5.
2. Proizvođači istražuju zaprimljene pritužbe koje se odnose na proizvode koje su stavili na raspolaganje na tržištu i za koje je podnositelj pritužbe utvrdio da su opasni te vode evidenciju tih pritužbi i povlačenja proizvoda.

Proizvođači potrošačima stavljaju na raspolaganje komunikacijske kanale kao što su telefonski broj, e-adresa ili poseban odjeljak svoje internetske stranice i tako im omogućuju da podnesu pritužbe i obavijeste proizvođača o svim nesrećama ili sigurnosnim problemima povezanim s proizvodom.

Osobni podaci pohranjeni u registru pritužbi samo su oni osobni podaci koji su potrebni kako bi proizvođač istražio pritužbu na navodno opasan proizvod. Takvi se podaci čuvaju samo onoliko koliko je potrebno u svrhu istrage i ne dulje od pet godina nakon unosa.

3. Proizvođači obavješćuju distributere, uvoznike i internetska tržišta u predmetnom lancu opskrbe o svim sigurnosnim problemima koje su utvrdili.
4. Proizvođači sastavljaju tehničku dokumentaciju o proizvodu. Tehnička dokumentacija prema potrebi sadržava:
 - (a) opći opis proizvoda i njegovih temeljnih svojstava relevantnih za procjenu sigurnosti proizvoda;
 - (b) analizu mogućih rizika povezanih s proizvodom i rješenja donesena za uklanjanje ili ublažavanje takvih rizika, uključujući ishod svih ispitivanja koja je proveo proizvođač ili druga strana u njegovo ime;
 - (c) popis europskih normi iz članka 6. stavka 1. točke (a) ili druge elemente iz članka 7. stavka 3. koji se primjenjuju kako bi se ispunio opći sigurnosni zahtjev iz članka 5.

Ako je bilo koja od europskih normi, zdravstvenih i sigurnosnih zahtjeva ili elemenata iz članka 7. stavka 3. samo djelomično primijenjena, utvrđuju se dijelovi koji su primijenjeni.

5. Proizvođači čuvaju tehničku dokumentaciju u razdoblju od deset godina nakon što je proizvod stavljen na tržište i na zahtjev je stavljaju na raspolaganje tijelima za nadzor tržišta.
6. Proizvođači osiguravaju da njihovi proizvodi nose broj tipa, šarže ili serije ili drugi element koji omogućuje njihovu identifikaciju, a koji je potrošačima lako uočljiv i

čitak ili, kad to ne dopušta veličina ili priroda proizvoda, da tražene informacije budu navedene na pakiranju ili u dokumentu priloženom proizvodu.

7. Proizvođači na proizvodu ili, kad to nije moguće, na pakiranju ili u dokumentu priloženom proizvodu navode svoje ime, registrirano trgovačko ime ili registrirani trgovački znak te poštansku adresu i e-adresu na kojoj su dostupni za informacije o proizvodu. Adresa mora sadržavati jedinstvenu kontaktnu točku na kojoj je moguće stupiti u kontakt s proizvođačem.
8. Proizvođači osiguravaju da su uz njihov proizvod priložene upute i informacije o sigurnosti na jeziku koji potrošači bez poteškoća razumiju, a određuje ga država članica u kojoj se proizvod stavlja na raspolaganje. Ovaj se zahtjev ne primjenjuje ako se proizvod može upotrebljavati sigurno i kako je predvidio proizvođač bez takvih uputa i informacija o sigurnosti.
9. Proizvođači osiguravaju da su uspostavljeni postupci za očuvanje usklađenosti serijske proizvodnje s općim sigurnosnim zahtjevom utvrđenim u članku 5.
10. Proizvođači koji smatraju ili imaju razloga vjerovati, na temelju informacija koje posjeduju, da proizvod koji su stavili na tržište nije siguran, odmah poduzimaju korektivne mjere potrebne za usklađivanje proizvoda, uključujući, prema potrebi, sprečavanje distribucije ili povlačenje proizvoda.
11. Proizvođači putem portala Safety Business Gateway iz članka 25. odmah upozoravaju potrošače na rizik za njihovo zdravlje i sigurnost koji predstavlja proizvod koji proizvode te o tome odmah obavješćuju tijela za nadzor tržišta država članica u kojima je proizvod stavljen na raspolaganje navodeći pojedinosti, posebno o riziku za zdravlje i sigurnost potrošača i o svim već poduzetim korektivnim mjerama.

Članak 9.

Obveze ovlaštenih zastupnika

1. Proizvođač može pisanim ovlaštenjem imenovati ovlaštenog zastupnika.
2. Ovlašteni zastupnik obavlja zadaće navedene u ovlaštenju koje mu je dao proizvođač. Ovlaštenom zastupniku ovlaštenjem je dopušteno da obavlja barem sljedeće zadatke:
 - (a) na obrazloženi zahtjev tijela za nadzor tržišta dostavlja tom tijelu sve informacije i dokumentaciju potrebne za dokazivanje sigurnosti proizvoda na službenom jeziku koje to tijelo može razumjeti;
 - (b) ako ima razloga vjerovati da predmetni proizvod predstavlja rizik, o tome obavješćuje proizvođača;
 - (c) surađuje s nadležnim nacionalnim tijelima, na njihov zahtjev, o svakoj poduzetoj radnji u svrhu uklanjanja rizika koje predstavljaju proizvodi obuhvaćeni njihovim ovlaštenjem.

Članak 10.

Obveze uvoznika

1. Prije stavljanja proizvoda na tržište uvoznici osiguravaju da je proizvod u skladu s općim sigurnosnim zahtjevom utvrđenim u članku 5. i da je proizvođač ispunio zahtjeve iz članka 8. stavaka 4., 6. i 7.
2. Ako uvoznik smatra ili ima razloga vjerovati da proizvod nije u skladu s člankom 5. i člankom 8. stavcima 4., 6. i 7., ne smije staviti proizvod na tržište sve dok se ne provede njegovo usklađivanje. Nadalje, ako proizvod nije siguran, uvoznik o tome obavješćuje proizvođača i osigurava da su o tome obaviještena tijela za nadzor tržišta.
3. Uvoznici na proizvodu ili, kad to nije moguće, na pakiranju ili u dokumentu priloženom proizvodu, navode svoje ime, registrirano trgovačko ime ili registrirani trgovački znak te poštansku adresu i e-adresu na kojoj su dostupni za informacije o proizvodu. Osiguravaju da bilo kakve dodatne oznake ne prekrivaju bilo kakve informacije na oznaci koje je osigurao proizvođač.
4. Uvoznici osiguravaju da su uz uvezeni proizvod priložene upute i informacije o sigurnosti na jeziku koji potrošači bez poteškoća razumiju, a određuje ga država članica u kojoj se proizvod stavlja na raspolaganje, osim ako se proizvod može upotrebljavati sigurno i kako je predvidio proizvođač bez takvih uputa i informacija o sigurnosti.
5. Uvoznici osiguravaju da, dok je proizvod pod njihovom odgovornošću, uvjeti skladištenja ili prijevoza ne ugrožavaju njegovu usklađenost s općim sigurnosnim zahtjevom utvrđenim u članku 5. i njegovu usklađenost s člankom 8. stavcima 6. i 7.
6. Uvoznici istražuju pritužbe povezane s proizvodima koje su stavili na raspolaganje na tržištu i evidentiraju te pritužbe, kao i povlačenja proizvoda, u registru iz članka 8. stavka 2. prvog podstavka ili u vlastitom registru. Uvoznici obavješćuju proizvođača i distributere o provedenoj istrazi i o rezultatima tog postupka.

Uvoznici osiguravaju da su potrošačima dostupni komunikacijski kanali iz članka 8. stavka 2. drugog podstavka koji im omogućuju da podnesu pritužbe i obavijeste o svim nesrećama ili sigurnosnim problemima povezanim s proizvodom. Ako takvi kanali nisu dostupni, uvoznik ih je dužan uspostaviti.

Osobni podaci pohranjeni u registru pritužbi samo su oni osobni podaci koji su potrebni kako bi uvoznik istražio pritužbu na navodno opasan proizvod. Takvi se podaci čuvaju samo onoliko koliko je potrebno u svrhu istrage i ne dulje od pet godina nakon unosa.

7. Uvoznici surađuju s tijelima za nadzor tržišta i proizvođačem kako bi osigurali sigurnost proizvoda.
8. Uvoznici koji smatraju ili imaju razloga vjerovati, na temelju informacija koje posjeduju, da proizvod koji su stavili na tržište nije siguran, odmah o tome obavješćuju proizvođača i poduzimaju korektivne mjere potrebne za usklađivanje proizvoda, uključujući, prema potrebi, sprečavanje distribucije ili povlačenje proizvoda. Ako takve mjere nisu donesene, uvoznik ih je dužan donijeti. Uvoznici osiguravaju da se, prema potrebi, putem portala Safety Business Gateway iz članka 25. potrošači odmah i učinkovito upozore na rizik te da se o tome odmah obavijeste tijela za nadzor tržišta država članica u kojima su proizvod stavili na raspolaganje, posebno navodeći pojedinosti o riziku za zdravlje i sigurnost potrošača i o svim već poduzetim korektivnim mjerama.

9. Uvoznici čuvaju tehničku dokumentaciju iz članka 8. stavka 4. u razdoblju od deset godina nakon što su proizvod stavili na tržište i na zahtjev je stavljaju na raspolaganje tijelima za nadzor tržišta.

Članak 11.

Obveze distributera

1. Prije stavljanja proizvoda na raspolaganje na tržištu distributeri provjeravaju jesu li proizvođač i uvoznik poštovali zahtjeve iz članka 8. stavaka 6., 7. i 8. te članka 10. stavaka 3. i 4., ovisno o tome što je primjenjivo.
2. Distributeri osiguravaju da, dok je proizvod pod njihovom odgovornošću, uvjeti skladištenja ili prijevoza ne ugrožavaju njegovu usklađenost s općim sigurnosnim zahtjevom utvrđenim u članku 5. i njegovu usklađenost s člankom 8. stavcima 6., 7. i 8. te člankom 10. stavcima 3. i 4., ovisno o tome što je primjenjivo.
3. Ako distributer smatra ili ima razloga vjerovati, na temelju informacija koje posjeduje, da proizvod nije u skladu s odredbama stavka 2., ne smije staviti proizvod na raspolaganje na tržištu dok se ne provede njegovo usklađivanje. Nadalje, ako proizvod nije siguran, distributer o tome odmah obavještava proizvođača ili uvoznika, ovisno o tome što je primjenjivo, te osigurava da su o tome putem portala Safety Business Gateway iz članka 25. obaviještena tijela za nadzor tržišta.
4. Distributeri koji smatraju ili imaju razloga vjerovati, na temelju informacija koje posjeduju, da proizvod koji su stavili na raspolaganje na tržištu nije siguran ili nije u skladu s člankom 8. stavcima 6., 7. i 8. te člankom 10. stavcima 3. i 4., ovisno o tome što je primjenjivo, odmah poduzimaju korektivne mjere potrebne kako bi se navedeni proizvod uskladio, uključujući, prema potrebi sprečavanje njegove distribucije ili povlačenje. Nadalje, ako proizvod nije siguran, distributeri o tome odmah obavještavaju proizvođača ili uvoznika, ovisno o tome što je primjenjivo, te osiguravaju da su o tome putem portala Safety Business Gateway iz članka 25. obaviještena tijela za nadzor tržišta država članica u kojima su navedeni proizvod stavili na raspolaganje te posebno navode pojedinosti o riziku za zdravlje i sigurnost i o svim poduzetim korektivnim mjerama.

Članak 12.

Slučajevi u kojima se obveze proizvođača primjenjuju na druge gospodarske subjekte

1. Fizička ili pravna osoba koja nije proizvođač, a koja znatno mijenja proizvod, smatra se proizvođačem za potrebe ove Uredbe i podliježe obvezama proizvođača utvrđenima u članku 8. za dio proizvoda na koji utječe izmjena ili za cijeli proizvod ako znatna izmjena utječe na njegovu sigurnost.
2. Izmjena se smatra znatnom ako su ispunjena sljedeća tri kriterija:
 - (a) izmjenom se mijenjaju predviđene funkcije, vrsta ili učinkovitost proizvoda na način koji nije bio predviđen početnom procjenom rizika proizvoda;
 - (b) zbog izmjene se promijenila priroda opasnosti ili se povećala razina rizika;
 - (c) izmjene nije proveo potrošač za vlastitu upotrebu.

Članak 13.

Interni postupci za sigurnost proizvoda

Gospodarski subjekti osiguravaju da imaju uspostavljene unutarnje postupke za sigurnost proizvoda, što im omogućuje da poštuju opći sigurnosni zahtjev utvrđen u članku 5.

Članak 14.

Suradnja gospodarskih subjekata s tijelima za nadzor tržišta

1. Gospodarski subjekti surađuju s tijelima za nadzor tržišta u pogledu radnji kojima bi se mogli ukloniti ili ublažiti rizici koje predstavljaju proizvodi koje su ti subjekti stavili na raspolaganje na tržištu.
2. Na zahtjev tijela za nadzor tržišta gospodarski subjekt dostavlja sve potrebne informacije, a posebno:
 - (a) potpun opis rizika koji proizvod predstavlja;
 - (b) opis svih korektivnih mjera poduzetih za smanjenje rizika.
3. Gospodarski subjekti na zahtjev utvrđuju i priopćavaju i informacije:
 - (a) o svim gospodarskim subjektima koji su im isporučili proizvod;
 - (b) o svim gospodarskim subjektima kojima su isporučili proizvod.
4. Gospodarski subjekti moraju čuvati informacije navedene u stavku 2. u razdoblju od 10 godina nakon što im je isporučen proizvod i 10 godina nakon što su drugom subjektu isporučili proizvod, ovisno o slučaju.
5. Gospodarski subjekti osiguravaju da se poduzetom korektivnom mjerom djelotvorno uklanjaju ili ublažavaju rizici. Tijela za nadzor tržišta mogu zatražiti od gospodarskih subjekata da podnose redovita izvješća o napretku i odlučuju o tome može li se ili kada korektivna mjera smatrati dovršenom.

Članak 15.

Odgovorna osoba za proizvode stavljene na tržište Unije

1. Članak 4. stavci 1., 2. i 3. Uredbe (EU) 2019/1020 primjenjuju se i na proizvode obuhvaćene ovom Uredbom. Za potrebe ove Uredbe upućivanja na „zakonodavstvo Unije o usklađivanju” u članku 4. stavcima 1., 2. i 3. Uredbe (EU) 2019/1020 tumače se kao „Uredba [...]”.
2. Uz zadaće iz članka 4. stavka 3. Uredbe (EU) 2019/1020 gospodarski subjekt iz članka 4. stavka 1. Uredbe (EU) 2019/1020 periodično provodi ispitivanje uzoraka nasumično odabranih proizvoda koji su stavljeni na raspolaganje na tržištu. Ako proizvodi stavljeni na raspolaganje na tržištu podliježu odluci Komisije donesenoj na temelju članka 26. stavka 1. ove Uredbe, gospodarski subjekt iz članka 4. stavka 1. Uredbe (EU) 2019/1020 najmanje jedanput godišnje tijekom cijelog trajanja odluke ispituje reprezentativne uzorke proizvoda stavljenih na raspolaganje na tržištu odabrane pod nadzorom sudskog službenika ili druge kvalificirane osobe koju imenuje država članica u kojoj se nalazi gospodarski subjekt.
3. Ime, registrirano trgovačko ime ili registrirani trgovački znak i podaci za kontakt, uključujući poštansku adresu i e-adresu, gospodarskog subjekta iz članka 4. stavka 1.

Uredbe (EU) 2019/1020 navode se na proizvodu ili na njegovu pakiranju, paketu ili popratnom dokumentu.

Članak 16.

Informiranje gospodarskih subjekata

Države članice uspostavljaju postupke za pružanje informacija o provedbi ove Uredbe gospodarskim subjektima, na njihov zahtjev i bez naknade.

Članak 17.

Sljedivost proizvoda

1. Za određene proizvode, kategorije ili skupine proizvoda koji bi mogli predstavljati ozbiljan rizik za zdravlje i sigurnost potrošača, na temelju nesreća registriranih na portalu Safety Business Gateway, statističkih podataka iz sustava Safety Gate, rezultata zajedničkih aktivnosti za osiguravanje sigurnosti proizvoda i drugih relevantnih pokazatelja ili dokaza Komisija može zahtijevati od gospodarskih subjekata koji te proizvode stavljaju na tržište i stavljaju na raspolaganje na tržištu da uspostave sustav sljedivosti ili da ga se pridržavaju.
2. Sustav sljedivosti sastoji se od prikupljanja i pohrane podataka, među ostalim elektroničkim putem, čime se omogućuje identifikacija proizvoda, njegovih sastavnih dijelova ili gospodarskih subjekata uključenih u lanac opskrbe, kao i od načina za prikazivanje i omogućivanje pristupa tim podacima, uključujući stavljanje nosača podataka na proizvod, njegovo pakiranje ili u popratne dokumente.
3. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 41. kojima se dopunjava ova Uredba na način da se u njima:
 - (a) određuju proizvodi, kategorije ili skupine proizvoda ili sastavni dijelovi tih proizvoda koji mogu predstavljati ozbiljan rizik za zdravlje i sigurnost osoba kako je navedeno u stavku 1. Komisija u predmetnim delegiranim aktima navodi je li primijenila metodu analize rizika predviđenu Odlukom Komisije (EU) 2019/417⁴¹ ili, ako ta metoda nije prikladna za predmetni proizvod, daje detaljan opis primijenjene metode;
 - (b) određuju vrste podataka koje gospodarski subjekti prikupljaju i pohranjuju putem sustava sljedivosti iz stavka 2.;
 - (c) utvrđuju načini za prikazivanje i omogućivanje pristupa podacima, uključujući stavljanje nosača podataka na proizvod, njegovo pakiranje ili u popratne dokumente kako je navedeno u stavku 2.
4. Kad donosi mjere iz stavka 3., Komisija vodi računa o sljedećem:
 - (a) isplativosti mjera, uključujući njihov utjecaj na poduzeća, osobito mala i srednja poduzeća;

⁴¹ Provedbena odluka Komisije (EU) 2019/417 od 8. studenoga 2018. o utvrđivanju smjernica za upravljanje Sustavom Europske unije za brzu razmjenu informacija „RAPEX” uspostavljenim prema članku 12. Direktive 2001/95/EZ o općoj sigurnosti proizvoda te njegovim sustavom obavješćivanja (SL L 73, 15.3.2019., str. 121.).

- (b) kompatibilnosti sa sustavima sljedivosti dostupnima na razini Unije ili međunarodnoj razini.

Odjeljak 2.

Članak 18.

Obveze gospodarskih subjekata u slučaju prodaje na daljinu

Ako relevantni gospodarski subjekti proizvode stavljaju na raspolaganje na tržištu na internetu ili drugim sredstvima prodaje na daljinu, u odgovarajućoj ponudi proizvoda moraju jasno i vidljivo biti navedene barem sljedeće informacije:

- (a) ime, registrirano trgovačko ime ili registrirani trgovački znak proizvođača te poštanska adresa ili e-adresa na kojoj su dostupni;
- (b) ako proizvođač nema poslovni nastan u Uniji, ime, adresa, telefonski broj i e-adresa odgovorne osobe u smislu članka 15. stavka 1.;
- (c) informacije za identifikaciju proizvoda, uključujući broj tipa i, ako postoji, broj šarže ili serije i bilo koju drugu identifikacijsku oznaku proizvoda;
- (d) sva upozorenja ili informacije o sigurnosti koje treba staviti na proizvod ili na popratne dokumente u skladu s ovom Uredbom ili primjenjivim zakonodavstvom Unije o usklađivanju na jeziku koji potrošači razumiju bez poteškoća.

Članak 19.

Obveze gospodarskih subjekata u slučaju nesreća ili sigurnosnih pitanja povezanih s proizvodima

1. Proizvođač osigurava da putem portala Safety Business Gateway iz članka 25. o nesreći koju je prouzročio proizvod stavljen na tržište ili stavljen na raspolaganje na tržištu obavijesti nadležna tijela države članice u kojoj se nesreća dogodila u roku od dva radna dana od trenutka kad sazna za nesreću. Obavijest uključuje tip i identifikacijski broj proizvoda, kao i okolnosti nesreće, ako su poznate. Proizvođač na zahtjev obavješćuje nadležna tijela o svim drugim relevantnim informacijama.
2. Uvoznici i distributeri koji su upoznati s nesrećom koju je prouzročio proizvod koji su stavili na tržište ili stavili na raspolaganje na tržištu obavješćuju proizvođača koji može uputiti uvoznika ili jednog od distributera da podnese obavijest.

POGLAVLJE IV.

Internetska tržišta

Članak 20.

Posebne obveze internetskih tržišta povezane sa sigurnošću proizvoda

1. Internetska tržišta uspostavljaju jedinstvenu kontaktnu točku koja omogućuje izravnu komunikaciju s tijelima država članica za nadzor tržišta o pitanjima sigurnosti proizvoda, posebno za naloge koji se odnose na ponude opasnih proizvoda.

Internetska tržišta registriraju se na portalu Safety Gate i ondje navode informacije o svojoj jedinstvenoj kontaktnoj točki.

2. Kad je riječ o ovlastima koje države članice dodjeljuju u skladu s člankom 14. Uredbe (EU) 2019/1020, države članice svojim tijelima za nadzor tržišta dodjeljuju ovlast da za sve proizvode obuhvaćene ovom Uredbom nalože internetskom tržištu da sa svojeg internetskog sučelja ukloni određeni nezakoniti sadržaj koji se odnosi na opasni proizvod, da onemogući pristup takvom sadržaju ili da se krajnjim korisnicima pri pristupu tom sadržaju prikaže izričito upozorenje. Takvi nalozi sadržavaju obrazloženje i u njima se navodi jedan ili više točnih jedinstvenih lokatora resursa i, prema potrebi, dodatne informacije koje omogućuju identifikaciju predmetnog nezakonitog sadržaja. Mogu se prenositi putem portala Safety Gate.

Internetska tržišta moraju poduzimati potrebne mjere za primanje i obradu naloga izdanih u skladu s ovim stavkom. Po primitku izdanog naloga poduzimaju potrebne mjere bez nepotrebne odgode, a u svakom slučaju u roku od dva radna dana od primitka naloga u državi članici u kojoj internetsko tržište posluje. Obavješćuju tijelo za nadzor tržišta koje je izdalo nalog o njegovu učinku putem podataka za kontakt tijela za nadzor tržišta objavljenih na portalu Safety Gate.

3. Internetska tržišta uzimaju u obzir redovite informacije o opasnim proizvodima koje su tijela za nadzor tržišta prijavila u skladu s člankom 24., a koje primaju putem portala Safety Gate, u svrhu primjene dobrovoljnih mjera usmjerenih na otkrivanje, identifikaciju ili uklanjanje nezakonitog sadržaja koji se odnosi na opasne proizvode koji se nude na njihovu tržištu ili onemogućivanje pristupa takvom sadržaju, ako je to primjenjivo. Obavješćuju tijelo koje je unijelo obavijest u sustav Safety Gate o svim poduzetim mjerama putem podataka za kontakt tijela za nadzor tržišta objavljenih na portalu Safety Gate.
4. Internetska tržišta bez nepotrebne odgode, a u svakom slučaju u roku od pet radnih dana, u državi članici u kojoj internetsko tržište posluje na primjeren način odgovaraju na obavijesti povezane sa sigurnošću proizvoda i opasnim proizvodima primljene u skladu s [člankom 14.] Uredbe (EU) [.../...] o jedinstvenom tržištu digitalnih usluga (Akt o digitalnim uslugama) i izmjeni Direktive 2000/31/EZ.
5. Za potrebe zahtjeva iz članka 22. stavka 7. Uredbe (EU) [.../...] o jedinstvenom tržištu digitalnih usluga (Akt o digitalnim uslugama) i izmjeni Direktive 2000/31/EZ internetska tržišta oblikuju i organiziraju svoje internetsko sučelje na način kojim se trgovcima omogućuje pružanje sljedećih informacija za svaki ponuđeni proizvod i osigurava da su te informacije prikazane ili na drugi način lako dostupne potrošačima kad pregledavaju ponudu proizvoda:
 - (a) ime, registrirano trgovačko ime ili registrirani trgovački znak proizvođača te poštanska adresa ili e-adresa na kojoj su dostupni;
 - (b) ako proizvođač nema poslovni nastan u Uniji, ime, adresa, telefonski broj i e-adresa odgovorne osobe u smislu članka 15. stavka 1.;
 - (c) informacije za identifikaciju proizvoda, uključujući broj tipa i, ako postoji, broj šarže ili serije i bilo koju drugu identifikacijsku oznaku proizvoda;
 - (d) sva upozorenja ili informacije o sigurnosti koje treba staviti na proizvod ili na popratne dokumente u skladu s ovom Uredbom ili primjenjivim zakonodavstvom Unije o usklađivanju na jeziku koji potrošači razumiju bez poteškoća.

6. Internetska tržišta surađuju s tijelima za nadzor tržišta i relevantnim gospodarskim subjektima kako bi se olakšalo poduzimanje svake mjere za uklanjanje ili, ako to nije moguće, ublažavanje rizika koje predstavlja proizvod koji se nudi ili je bio ponuđen na prodaju na internetu u okviru njihovih usluga. Ta suradnja posebno uključuje:
- (a) suradnju kako bi se osiguralo učinkovito povlačenje proizvoda, među ostalim nepostavljanjem prepreka za povlačenje proizvoda;
 - (b) obavješćivanje tijela za nadzor tržišta o svim poduzetim mjerama;
 - (c) suradnju s tijelima za izvršavanje zakonodavstva na nacionalnoj razini i razini Unije, uključujući Europski ured za borbu protiv prijevara, putem redovite i strukturirane razmjene informacija o ponudama koje su internetska tržišta uklonila na temelju ovog članka;
 - (d) omogućivanje da internetski alati kojima upravljaju tijela za nadzor tržišta pristupe njihovim sučeljima kako bi se utvrdili opasni proizvodi;
 - (e) na zahtjev tijela za nadzor tržišta, ako su internetska tržišta ili internetski prodavatelji postavili tehničke prepreke za izvlačenje podataka sa svojih internetskih sučelja (struganje podataka), omogućivanje struganja takvih podataka za potrebe sigurnosti proizvoda na temelju parametara za identifikaciju koje su dostavila tijela za nadzor tržišta koja su podnijela zahtjev.

POGLAVLJE V.

Nadzor tržišta i provedba

Članak 21.

Nadzor tržišta

1. Članci od 10. do 16., članci 18. i 19. te članci od 21. do 24. Uredbe (EU) 2019/1020 primjenjuju se na proizvode obuhvaćene ovom Uredbom.
2. Za potrebe ove Uredbe Uredba (EU) 2019/1020 primjenjuje se kako slijedi:
 - (a) upućivanja na „zakonodavstvo Unije o usklađivanju” u člancima od 10. do 16., člancima 18. i 19. te člancima od 21. do 24. Uredbe (EU) 2019/1020 tumače se kao upućivanja na „ovu Uredbu”;
 - (b) upućivanje na „to zakonodavstvo i ovu Uredbu” u članku 11. stavku 1. točki (b) Uredbe (EU) 2019/1020 tumači se kao „Uredba [...]”;
 - (c) upućivanja na „Mrežu” u člancima od 10. do 16., člancima 18. i 19. te člancima od 21. do 24. Uredbe (EU) 2019/1020 tumače se kao upućivanja na „Mrežu i Mrežu za sigurnost potrošača iz članka 28. ove Uredbe”;
 - (d) upućivanja na „nesukladnost” u člancima od 10. do 16., člancima 18. i 19. te člancima od 21. do 24. Uredbe (EU) 2019/1020 tumače se kao upućivanja na „neusklađenost s ovom Uredbom”;
 - (e) upućivanje na „članak 41.” u članku 14. stavku 4. točki (i) Uredbe (EU) 2019/1020 tumači se kao upućivanje na „članak 40. ove Uredbe”;
 - (f) upućivanje na „članak 20.” u članku 19. stavku 1. Uredbe (EU) 2019/1020 tumači se kao upućivanje na „članak 24. ove Uredbe”.

3. Ako je opasan proizvod identificiran, proizvođač na zahtjev tijela za nadzor tržišta navodi na koje se druge proizvode, koji su proizvedeni istim postupkom, sadržavaju iste sastavne dijelove ili su dio iste proizvodne šarže, odnosi isti rizik.
4. Tijela za nadzor tržišta mogu uspostaviti sustave usmjerene na kontrolu unutarnjih postupaka za provjeru sigurnosti proizvoda koje su uspostavili gospodarski subjekti u skladu s člankom 13.

Članak 22.

Provedba

1. Države članice jednom godišnje dostavljaju Komisiji podatke o provedbi ove Uredbe.
2. Komisija provedbenim aktima određuje pokazatelje ostvarenja na temelju kojih države članice moraju dostaviti te podatke. Ti se provedbeni akti donose u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 42. stavka 3.

POGLAVLJE VI.

Sustav brzog uzbunjivanja Safety Gate

Članak 23.

Safety Gate

1. Komisija dalje razvija i održava sustav brzog uzbunjivanja za razmjenu informacija o korektivnim mjerama u vezi s opasnim proizvodima („Safety Gate“).
2. Komisija i države članice imaju pristup sustavu Safety Gate. U tu svrhu svaka država članica određuje jedinstvenu nacionalnu kontaktnu točku koja obavlja zadaće predviđene u članku 24. stavcima od 1. do 6.

Članak 24.

Obavješćivanje putem sustava Safety Gate o proizvodima koji predstavljaju rizik

1. Države članice u sustavu Safety Gate obavješćuju o korektivnim mjerama koje su poduzela njihova tijela ili gospodarski subjekti:
 - (a) na temelju odredaba ove Uredbe u pogledu proizvoda koji predstavljaju rizik za zdravlje i sigurnost potrošača;
 - (b) na temelju Uredbe (EU) 2019/1020 u pogledu proizvoda koji predstavljaju ozbiljan rizik, u skladu s člankom 20. Uredbe (EU) 2019/1020.
2. Države članice mogu u sustavu Safety Gate obavijestiti o korektivnim mjerama koje su poduzela njihova tijela ili gospodarski subjekti na temelju odredaba zakonodavstva Unije o usklađivanju i Uredbe (EU) 2019/1020 u pogledu proizvoda koji predstavljaju manje ozbiljan rizik.

Obavijest se u sustavu Safety Gate podnosi u roku od dva radna dana od donošenja korektivne mjere.
3. Po primitku obavijesti Komisija provjerava je li ta obavijest u skladu s ovim člankom i sa zahtjevima koji se odnose na rad sustava Safety Gate koje je utvrdila Komisija na

temelju stavka 7. i prosljeđuje je drugim državama članicama ako su zahtjevi ispunjeni.

4. Države članice u sustavu Safety Gate bez odgode obavješćuju o svakom ažuriranju, izmjeni ili povlačenju korektivnih mjera iz stavka 1.
5. Ako država članica obavijesti o korektivnim mjerama poduzetima u pogledu proizvoda koji predstavljaju ozbiljan rizik, druge države članice u sustavu Safety Gate u roku od dva radna dana od donošenja mjera ili radnji u vezi s istim proizvodima obavješćuju o tim mjerama i radnjama te dostavljaju sve druge relevantne informacije, uključujući rezultate provedenih ispitivanja ili analiza.
6. Ako Komisija identificira proizvode koji bi mogli predstavljati ozbiljan rizik i za koje države članice nisu dostavile obavijest u sustavu Safety Gate, o tome obavješćuje države članice. Države članice provode odgovarajuće provjere i, ako donesu mjere, o njima obavješćuju u sustavu Safety Gate u skladu sa stavkom 1.
7. Komisija razvija sučelje između informacijskog i komunikacijskog sustava iz članka 34. Uredbe (EU) 2019/1020 i sustava Safety Gate kako bi se izbjegao dvostruki unos podataka i omogućilo aktiviranje nacrtava obavijesti u sustavu Safety Gate iz tog informacijskog i komunikacijskog sustava.
8. Komisija donosi provedbene akte kojima se određuje provedba ovog članka, a posebno pristup sustavu, rad sustava, informacije koje treba unijeti u sustav, zahtjevi za obavješćivanje i kriteriji za procjenu razine rizika. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 42. stavka 3.

Članak 25.

Safety Business Gateway

1. Komisija održava internetski portal kojim se gospodarskim subjektima omogućuje da tijelima za nadzor tržišta i potrošačima pruže informacije iz članka 8. stavka 11., članka 9. stavka 2. točke (c), članka 10. stavka 8., članka 11. stavaka 3. i 4. i članka 19.
2. Komisija sastavlja smjernice za praktičnu primjenu portala Safety Business Gateway.

POGLAVLJE VII.

Uloga Komisije i koordinacija provedbe

Članak 26.

Djelovanje Unije protiv proizvoda koji predstavljaju ozbiljan rizik

1. Ako Komisija sazna za proizvod ili određenu kategoriju ili skupinu proizvoda koji predstavljaju ozbiljan rizik za zdravlje i sigurnost potrošača, na vlastitu inicijativu ili na zahtjev država članica te putem provedbenih akata može poduzeti sve odgovarajuće mjere prilagođene ozbiljnosti i hitnosti situacije ako se istodobno:
 - (a) na temelju prethodnih savjetovanja s državama članicama utvrdi da se one znatno razlikuju u odnosu na prihvaćeni pristup ili pristup koji će biti prihvaćen za rješavanje rizika; i

- (b) rizik se ne može riješiti, s obzirom na prirodu sigurnosnog problema svojstvenog proizvodu, kategoriji ili skupini proizvoda, na način koji je u skladu sa stupnjem ozbiljnosti ili hitnosti slučaja, s pomoću ostalih postupaka utvrđenih posebnim zakonodavstvom Unije koje se primjenjuje na te proizvode; i
- (c) rizik se može učinkovito ukloniti samo donošenjem odgovarajućih mjera koje se primjenjuju na razini Unije radi osiguravanja dosljedne i visoke razine zaštite zdravlja i sigurnosti potrošača te pravilnog funkcioniranja unutarnjeg tržišta.

Te mjere mogu uključivati mjere kojima se zabranjuje, suspendira ili ograničava stavljanje na tržište ili stavljanje na raspolaganje na tržištu tih proizvoda ili utvrđuju posebni uvjeti za njihovo stavljanje na tržište kako bi se osigurala visoka razina zaštite potrošača.

U tim provedbenim aktima Komisija utvrđuje odgovarajuće mjere kontrole koje države članice trebaju poduzeti kako bi osigurale njihovu učinkovitu provedbu.

- 2. Provedbeni akti iz stavka 1. donose se u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 42. stavka 3. U provedbenom aktu utvrđuje se datum na koji će se prestati primjenjivati.
- 3. Zbog opravdanih krajnje hitnih razloga povezanih sa zdravljem i sigurnosti potrošača Komisija u skladu s postupkom iz članka 42. stavka 4. može donijeti provedbene akte koji se odmah primjenjuju.
- 4. Zabranjuje se izvoz iz Unije proizvoda za koji je zabranjeno stavljanje na tržište ili stavljanje na raspolaganje na tržištu Unije na temelju mjere donesene u skladu sa stavkom 1. ili 3., osim ako je to izričito dopušteno tom mjerom.
- 5. Svaka država članica može Komisiji podnijeti obrazloženi zahtjev za ispitivanje potrebe za donošenjem mjere iz stavka 1. ili 3.

Članak 27.

Mehanizam arbitraže

- 1. Proizvode koji su ocijenjeni opasnima na temelju odluke tijela za nadzor tržišta u jednoj državi članici opasnima smatraju i tijela za nadzor tržišta u drugim državama članicama.
- 2. Ako tijela za nadzor tržišta u drugim državama članicama donesu drukčiji zaključak u smislu utvrđivanja rizika ili njegove razine na temelju vlastite istrage i procjene rizika, predmetne države članice mogu zatražiti od Komisije da provede arbitražu. U tom slučaju Komisija poziva sve države članice da daju preporuku.
- 3. Uzimajući u obzir preporuke iz stavka 2., Komisija ovisno o slučaju donosi mišljenje o utvrđivanju rizika za relevantni proizvod ili njegovoj razini.
- 4. Države članice na odgovarajući način uzimaju u obzir to mišljenje.
- 5. Komisija sastavlja smjernice za praktičnu provedbu ovog članka.

Članak 28.

Mreža za sigurnost potrošača

1. Uspostavlja se europska mreža tijela država članica nadležnih za sigurnost proizvoda („Mreža za sigurnost potrošača”).
2. Komisija promiče rad Mreže za sigurnost potrošača i u njemu sudjeluje, posebno u obliku administrativne suradnje.
3. Cilj je Mreže za sigurnost potrošača posebno olakšati:
 - (a) razmjenu informacija o procjenama rizika, opasnim proizvodima, metodama testiranja i rezultatima, najnovijim znanstvenim postignućima kao i drugim aspektima relevantnima za kontrolne aktivnosti;
 - (b) uspostavu i provedbu projekata zajedničkog nadzora i ispitivanja;
 - (c) razmjenu stručnog znanja i najbolje prakse te suradnju u aktivnostima osposobljavanja;
 - (d) poboljšanu suradnju na razini EU-a u vezi s pronalaženjem, sprečavanjem distribucije i povlačenjem opasnih proizvoda;
 - (e) pojačanu suradnju među državama članicama u području provedbe propisa o sigurnosti proizvoda, posebno kako bi se olakšale aktivnosti iz članka 30.
4. Mreža za sigurnost potrošača koordinira svoje djelovanje s drugim postojećim aktivnostima Unije.
5. Mreža za sigurnost potrošača propisno je zastupljena i sudjeluje u aktivnostima Mreže Unije za sukladnost proizvoda uspostavljene člankom 29. Uredbe (EU) 2019/1020 te doprinosi njezinim aktivnostima povezanim sa sigurnošću proizvoda kako bi se osigurala odgovarajuća koordinacija aktivnosti nadzora tržišta u usklađenim i neusklađenim područjima.

Članak 29.

Zajedničke aktivnosti u području sigurnosti proizvoda

1. U okviru aktivnosti iz članka 28. stavka 3. točke (b) tijela za nadzor tržišta mogu se dogovoriti s drugim relevantnim tijelima ili s organizacijama koje predstavljaju gospodarske subjekte ili potrošače o provođenju aktivnosti čiji je cilj osigurati sigurnost i zaštitu zdravlja potrošača u pogledu određenih kategorija proizvoda koji se stavljaju na tržište ili stavljaju na raspolaganje na tržištu, posebno kategorija proizvoda za koje se često utvrdi da predstavljaju ozbiljan rizik.
2. Tijela za nadzor tržišta i Komisija, prema potrebi, osiguravaju da sporazum o provedbi aktivnosti ne dovede do nepoštenog tržišnog natjecanja među gospodarskim subjektima i da ne utječe na objektivnost, neovisnost i nepristranost stranaka sporazuma.
3. Tijelo za nadzor tržišta može upotrijebiti sve informacije koje su rezultat zajedničkih aktivnosti u okviru istrage povezane sa sigurnošću proizvoda koju provodi.
4. Predmetno tijelo za nadzor tržišta i Komisija, prema potrebi, stavljaju na raspolaganje javnosti sporazum o zajedničkim aktivnostima, uključujući imena uključenih strana.

Članak 30.

Opsežne provjere

1. Tijela za nadzor tržišta mogu odlučiti provoditi istodobna koordinirana kontrolna djelovanja („opsežne provjere”) određenih kategorija proizvoda radi provjere usklađenosti s ovom Uredbom ili otkrivanja njezinih povreda.
2. Osim ako se predmetna tijela za nadzor tržišta drukčije dogovore, opsežne provjere koordinira Komisija. Koordinator opsežne provjere može prema potrebi objaviti ukupne rezultate.
3. Pri provedbi opsežnih provjera uključena tijela za nadzor tržišta mogu se koristiti istražnim ovlastima utvrđenima u poglavlju V. i svim drugim ovlastima koje su im dodijeljene nacionalnim pravom.
4. Tijela za nadzor tržišta mogu pozvati službenike Komisije i druge osobe u njihovoj pratnji, koje je ovlastila Komisija, da sudjeluju u opsežnim provjerama.

POGLAVLJE VIII.

Pravo na informacije i pravno sredstvo

Članak 31.

Razmjena informacija između javnih tijela i potrošača

1. Informacije kojima raspolažu tijela država članica i Komisija o mjerama koje su povezane s proizvodima koji predstavljaju rizik za zdravlje i sigurnost potrošača općenito se stavljaju na raspolaganje javnosti, u skladu sa zahtjevima transparentnosti i ne dovodeći u pitanje ograničenja potrebna za aktivnosti praćenja i istrage. Konkretno, javnost ima pristup informacijama o identifikaciji proizvoda, prirodi rizika i poduzetim mjerama. Te se informacije pružaju u pristupačnim formatima za osobe s invaliditetom.
2. Države članice i Komisija poduzimaju potrebne korake kojima osiguravaju da se od njihovih službenika i agenata ne zahtijeva da otkrivaju informacije dobivene za potrebe ove Uredbe koje se, svojom prirodom, smatraju profesionalnom tajnom u opravdanim slučajevima, isključujući informacije koje se odnose na sigurnosne značajke proizvoda koje se moraju objaviti radi zaštite potrošača.
3. Zaštita profesionalne tajne ne sprečava da se nadležnim tijelima država članica daju informacije koje su relevantne za osiguravanje učinkovitosti praćenja i nadzora tržišta. Tijela koja primaju informacije koje se smatraju profesionalnom tajnom osiguravaju njihovu zaštitu.
4. Države članice potrošačima i drugim zainteresiranim stranama osiguravaju mogućnost da nadležnim tijelima podnesu pritužbe na sigurnost proizvoda i aktivnosti nadzora i kontrole, a te se pritužbe rješavaju na odgovarajući način.

Članak 32.

Portal Safety Gate

1. Za potrebe članka 31. stavka 1. i članka 19. Komisija održava portal Safety Gate koji široj javnosti omogućuje besplatan pristup odabranim informacijama o kojima su podnesene obavijesti u skladu s člankom 24.
2. Potrošači imaju mogućnost obavijestiti Komisiju o proizvodima koji predstavljaju rizik za zdravlje i sigurnost potrošača putem zasebnog odjeljka portala Safety Gate.

Komisija uzima u obzir primljene informacije i, prema potrebi, osigurava daljnje postupanje.

3. Komisija provedbenim aktom donosi modalitete za slanje informacija potrošača u skladu sa stavkom 2., kao i za prijenos tih informacija relevantnim nacionalnim tijelima radi mogućeg poduzimanja daljnjih mjera. Taj se provedbeni akt donosi u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 42. stavka 3.

Članak 33.

Informacije koje gospodarski subjekti dostavljaju potrošačima

1. U slučaju povlačenja ili kad je potrošačima potrebno skrenuti pozornost na određene informacije kako bi se osigurala sigurna upotreba proizvoda („sigurnosno upozorenje”), gospodarski subjekti u skladu sa svojim obvezama iz članaka 8., 9., 10. i 11. izravno obavješćuju sve potrošače na koje se te informacije odnose, a koje mogu identificirati. Gospodarski subjekti koji prikupljaju osobne podatke svojih klijenata koriste te informacije za slanje obavijesti o povlačenju i sigurnosnih upozorenja.
2. Ako gospodarski subjekti imaju uspostavljene sustave za registraciju proizvoda ili programe vjernosti kupaca za druge svrhe osim prenošenja sigurnosnih informacija svojim kupcima, moraju kupcima ponuditi mogućnost da navedu zasebne podatke za kontakt samo za potrebe sigurnosti. Osobni podaci prikupljeni u tu svrhu ograničeni su na nužni minimum i mogu se upotrebljavati samo za kontaktiranje potrošača u slučaju povlačenja ili sigurnosnog upozorenja.
3. Komisija provedbenim aktima utvrđuje zahtjeve za registraciju proizvoda ili posebnih kategorija proizvoda. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 42. stavka 3.
4. Ako nije moguće stupiti u izravni kontakt sa svim potrošačima na koje se odnose predmetne informacije, gospodarski subjekti u skladu sa svojim odgovornostima šalju obavijest o povlačenju ili sigurnosno upozorenje drugim odgovarajućim kanalima koji osiguravaju najširi mogući doseg, uključujući, ako je dostupno: internetske stranice poduzeća, kanale društvenih medija, biltene i maloprodajna mjesta te, prema potrebi, objave u masovnim medijima i druge komunikacijske kanale. Informacije moraju biti dostupne potrošačima s invaliditetom.

Članak 34.

Obavijest o povlačenju proizvoda

1. Ako se informacije o povlačenju pružaju potrošačima u pisanom obliku, u skladu s člankom 33. stavicama 1. i 4., one imaju oblik obavijesti o povlačenju.
2. Obavijest o povlačenju mora biti dostupna na jezicima država članica u kojima je proizvod stavljen na tržište i uključivati sljedeće elemente:
 - (a) naslov „Povlačenje proizvoda zbog sigurnosti”;
 - (b) jasan opis povučenog proizvoda, uključujući:
 - i. fotografiju, ime i robnu marku proizvoda;

- ii. identifikacijske brojeve proizvoda, kao što je broj šarže ili serije, i, prema potrebi, grafički prikaz mjesta na kojima se ti brojevi nalaze na proizvodu;
 - iii. informacije o tome kada i gdje je proizvod prodan, ako su dostupni;
 - (c) jasan opis opasnosti povezane s povučenim proizvodom, izbjegavajući sve elemente koji bi mogli utjecati na to da potrošač rizik doživi kao manje opasan, uključujući pojmove i izraze kao što su „dobrovoljni”, „preventivni”, „diskrecijski”, „u rijetkim/posebnim situacijama” te navode o tome da nije bilo prijavljenih nesreća;
 - (d) jasan opis mjera koje bi potrošači trebali poduzeti, uključujući uputu da odmah prestanu upotrebljavati povučeni proizvod;
 - (e) jasan opis pravnog sredstva dostupnog potrošačima, prema potrebi;
 - (f) besplatni telefonski broj ili interaktivnu internetsku uslugu, putem kojih potrošači mogu dobiti više informacija na relevantnim službenim jezicima Unije;
 - (g) poticanje na daljnju razmjenu informacija o povlačenju, prema potrebi.
3. Komisija provedbenim aktima utvrđuje predložak za obavijest o povlačenju, uzimajući u obzir znanstvena i tržišna kretanja. Ti se provedbeni akti donose u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 42. stavka 2.

Članak 35.

Pravo na pravno sredstvo

1. Ne dovodeći u pitanje Direktivu (EU) 2019/771, u slučaju povlačenja gospodarski subjekt odgovoran za povlačenje potrošaču mora ponuditi učinkovito, besplatno i pravodobno pravno sredstvo. To pravno sredstvo sastoji se od najmanje jednog od sljedećeg:
 - (a) popravka povučenog proizvoda;
 - (b) zamjene povučenog proizvoda sigurnim proizvodom istog tipa i barem iste vrijednosti i kvalitete;
 - (c) povrata vrijednosti povučenog proizvoda.
2. Popravak, odlaganje ili uništavanje proizvoda koje bi obavio potrošač smatra se učinkovitim pravnim sredstvom samo ako potrošač može lako i sigurno provesti takav postupak. U takvim slučajevima gospodarski subjekt odgovoran za povlačenje pruža potrošačima potrebne upute i/ili, u slučaju samopopravka, besplatne zamjenske dijelove ili ažuriranja softvera.
3. Pravno sredstvo ne smije prouzročiti znatne neugodnosti za potrošača. Potrošač ne snosi troškove slanja ili povrata proizvoda na drugi način. Za proizvode koji po prirodi nisu prenosivi gospodarski subjekt organizira prikupljanje.

POGLAVLJE IX.

Međunarodna suradnja

Članak 36.

Međunarodna suradnja

1. Komisija može surađivati s trećim zemljama ili međunarodnim organizacijama, među ostalim razmjenu informacija, u području primjene ove Uredbe, a to uključuje:
 - (a) provedbene aktivnosti i mjere povezane sa sigurnošću, uključujući nadzor tržišta;
 - (b) metode procjene rizika i ispitivanja proizvoda;
 - (c) koordinirana povlačenja proizvoda i druge slične mjere;
 - (d) znanstvena, tehnička i regulatorna pitanja radi poboljšanja sigurnosti proizvoda;
 - (e) nova pitanja od velike važnosti za zdravlje i sigurnost;
 - (f) aktivnosti povezane s normizacijom;
 - (g) razmjena dužnosnika.
2. Komisija može trećim zemljama ili međunarodnim organizacijama dostaviti odabrane informacije iz svojeg sustava Safety Gate i dobiti relevantne informacije o sigurnosti potrošačkih proizvoda te o preventivnim, restriktivnim i korektivnim mjerama koje su poduzele te treće zemlje ili međunarodne organizacije. Komisija takve informacije prema potrebi dijeli s nacionalnim tijelima.
3. Razmjena informacija iz stavka 2. može biti u obliku:
 - (a) nesustavne razmjene u opravdanim i posebnim slučajevima;
 - (b) sustavne razmjene na temelju administrativnog dogovora u kojem se navodi vrsta informacija koje će se razmjenjivati i načini razmjene.
4. Potpuno sudjelovanje u sustavu Safety Gate može biti otvoreno zemljama podnositeljicama zahtjeva za članstvo i trećim zemljama, pod uvjetom da je njihovo zakonodavstvo usklađeno s relevantnim zakonodavstvom Unije i da sudjeluju u europskom sustavu normizacije. Takvo sudjelovanje podrazumijeva iste obveze kao i za države članice u skladu s ovom Uredbom, uključujući obveze obavješćivanja i daljnjeg postupanja. Potpuno sudjelovanje u sustavu Safety Gate temelji se na sporazumima između Unije i tih zemalja, u skladu s dogovorima utvrđenima u tim sporazumima.
5. Svaka razmjena informacija na temelju ovog članka, u mjeri u kojoj uključuje osobne podatke, provodi se u skladu s pravilima Unije o zaštiti podataka. Osobni podaci prenose se samo u mjeri u kojoj je takva razmjena nužna isključivo u svrhu zaštite zdravlja ili sigurnosti potrošača.
6. Informacije razmijenjene u skladu s ovim člankom upotrebljavaju se isključivo u svrhu zaštite zdravlja ili sigurnosti potrošača i pritom se poštuju pravila o povjerljivosti.

POGLAVLJE X.

Financijske odredbe

Članak 37.

Financiranje aktivnosti

1. Unija financira sljedeće aktivnosti povezane s primjenom ove Uredbe:
 - (a) izvršavanje zadaća Mreže za sigurnost potrošača iz članka 28.;
 - (b) razvoj i rad sustava Safety Gate iz članka 23., uključujući razvoj elektroničkih interoperabilnih rješenja za:
 - razmjenu podataka između sustava Safety Gate i nacionalnih sustava za nadzor tržišta,
 - razmjenu podataka između sustava Safety Gate i nacionalnih carinskih sustava,
 - razmjenu podataka s drugim relevantnim ograničenim sustavima koje tijela za nadzor tržišta upotrebljavaju za potrebe izvršavanja zakonodavstva;
 - (c) razvoj i održavanje portala Safety Gate iz članka 32. i portala Safety Business Gateway iz članka 25., uključujući javno neograničeno programsko sučelje za razmjenu podataka s platformama i trećim stranama.
2. Unija može financirati sljedeće aktivnosti povezane s primjenom ove Uredbe:
 - (a) razvoj instrumenata međunarodne suradnje iz članka 36.;
 - (b) sastavljanje i ažuriranje doprinosa smjernicama o nadzoru tržišta i sigurnosti proizvoda;
 - (c) stavljanje stručnog tehničkog ili znanstvenog znanja na raspolaganje Komisiji kako bi joj pomogla u provedbi upravne suradnje u području nadzora tržišta;
 - (d) obavljanje prethodnog ili pomoćnog rada u vezi s provedbom aktivnosti nadzora tržišta povezanih s primjenom ove Uredbe kao što su studije, programi, evaluacije, smjernice, poredbene analize, uzajamni zajednički posjeti i programi posjeta, razmjena osoblja, istraživački rad, razvoj i održavanje baza podataka, aktivnosti osposobljavanja, laboratorijski rad, ispitivanje sposobnosti, međulaboratorijska ispitivanja i rad na ocjenjivanju sukladnosti;
 - (e) kampanje za nadzor tržišta koje organizira Unija i povezane aktivnosti, uključujući resurse i opremu, informatičke alate i osposobljavanje;
 - (f) provedbu aktivnosti u okviru programa tehničke pomoći, suradnju s trećim zemljama te promicanje i poboljšanje politika i sustava Unije za nadzor tržišta među zainteresiranim stranama u Uniji i na međunarodnoj razini.

3. Financijska potpora Unije aktivnostima iz ove Uredbe provodi se u skladu s Uredbom (EU, Euratom) br. 2018/1046 Europskog parlamenta i Vijeća⁴², izravno ili neizravno povjeravanjem zadaća izvršenja proračuna subjektima navedenima u članku 62. stavku 1. točki (c) te uredbe.
4. Proračunsko tijelo svake godine određuje odobrena sredstva koja se dodjeljuju za aktivnosti iz ove Uredbe u granicama financijskog okvira na snazi.
5. Odobrena sredstva koja je proračunsko tijelo utvrdilo za financiranje aktivnosti nadzora tržišta mogu obuhvaćati i troškove povezane s pripremom, praćenjem, kontrolom, revizijom i evaluacijom potrebnima za upravljanje aktivnostima u skladu s ovom Uredbom i ostvarenje njihovih ciljeva; osobito se mogu pokrivati troškovi studija, sastanaka stručnjaka, aktivnosti informiranja i komunikacije, uključujući institucijsko priopćavanje političkih prioriteta Unije ako su povezani s općim ciljevima nadzora tržišta, troškovi povezani s informatičkim mrežama koje se bave obradom i razmjenom informacija te svi ostali troškovi za tehničku i administrativnu pomoć Komisije za upravljanje aktivnostima koje se provode u skladu s ovom Uredbom.

Članak 38.

Zaštita financijskih interesa Unije

1. Komisija poduzima odgovarajuće mjere kojima osigurava da su, dok se provode djelovanja koja se financiraju u okviru ove Uredbe, financijski interesi Unije zaštićeni primjenom preventivnih mjera protiv prijevare, korupcije i svih drugih nezakonitih aktivnosti, učinkovitim provjerama i, ako se utvrde nepravilnosti, osiguravanjem povrata pogrešno plaćenih iznosa te, prema potrebi, učinkovitim, proporcionalnim i odvraćajućim administrativnim i financijskim sankcijama.
2. Komisija ili njezini predstavnici i Revizorski sud ovlašteni su provoditi reviziju, na temelju dokumenata i inspekcija na terenu, svih korisnika bespovratnih sredstava, izvoditelja i podizvoditelja koji su primali sredstva Unije u okviru Programa jedinstvenog tržišta i sljednika tog programa⁴³.
3. Europski ured za borbu protiv prijevара (OLAF) može provoditi istrage, uključujući provjere i inspekcije na terenu, u skladu s odredbama i postupcima utvrđenima u Uredbi (EU, Euratom) br. 883/2013 Europskog parlamenta i Vijeća⁴⁴ i Uredbi Vijeća (Euratom, EZ) br. 2185/96⁴⁵ radi utvrđivanja je li došlo do prijevare, korupcije ili bilo koje druge nezakonite aktivnosti, koje utječu na financijske interese Unije, u

⁴² Uredba (EU, Euratom) 2018/1046 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. srpnja 2018. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije, o izmjeni uredaba (EU) br. 1296/2013, (EU) br. 1301/2013, (EU) br. 1303/2013, (EU) br. 1304/2013, (EU) br. 1309/2013, (EU) br. 1316/2013, (EU) br. 223/2014, (EU) br. 283/2014 i Odluke br. 541/2014/EU te o stavljanju izvan snage Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 (SL L 193, 30.7.2018., str. 1.).

⁴³ SL L 292, 14.11.1996., str. 2.

⁴⁴ Uredba (EU, Euratom) br. 883/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. rujna 2013. o istragama koje provodi Europski ured za borbu protiv prijevара (OLAF) i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1073/1999 Europskog parlamenta i Vijeća te Uredbe Vijeća (Euratom) br. 1074/1999 (SL L 248, 18.9.2013., str. 1.).

⁴⁵ Uredba Vijeća (Euratom, EZ) br. 2185/96 od 11. studenoga 1996. o provjerama i inspekcijama na terenu koje provodi Komisija s ciljem zaštite financijskih interesa Europskih zajednica od prijevара i ostalih nepravilnosti (SL L 292, 15.11.1996., str. 2.).

vezi sa sporazumom o dodjeli bespovratnih sredstava ili odlukom o dodjeli bespovratnih sredstava ili ugovorom koji su financirani u okviru programa.

4. Ne dovodeći u pitanje stavke 1., 2. i 3., sporazumi o suradnji s trećim zemljama i međunarodnim organizacijama, ugovori, sporazumi o dodjeli bespovratnih sredstava i odluke o dodjeli bespovratnih sredstava, koji su rezultat provedbe ove Uredbe, sadržavaju odredbe kojima se izričito ovlašćuju Komisija, Revizorski sud i OLAF za provedbu takvih revizija i istraga u skladu s njihovim nadležnostima.

POGLAVLJE XI.

Završne odredbe

Članak 39.

Odgovornost

1. Nijedna odluka donesena u skladu s ovom Uredbom koja uključuje ograničenja stavljanja proizvoda na tržište ili kojom se zahtijeva sprečavanje njegove distribucije ili njegovo povlačenje ne utječe na procjenu odgovornosti predmetne stranke, s obzirom na nacionalno pravo koje se primjenjuje u predmetnom slučaju.
2. Ova Uredba ne utječe na Direktivu Vijeća 85/374/EEZ⁴⁶.

Članak 40.

Sankcije

1. Države članice utvrđuju pravila o sankcijama koje se primjenjuju na povrede ove Uredbe i poduzimaju sve potrebne mjere radi osiguranja njihove provedbe. Predviđene sankcije moraju biti učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće. Države članice do [umetnuti datum – tri mjeseca od stupanja na snagu ove Uredbe] obavješćuju Komisiju o tim pravilima i tim mjerama te je bez odgode obavješćuju o svim naknadnim izmjenama koje na njih utječu.
2. Države članice uzimaju u obzir barem sljedeće indikativne kriterije za izricanje sankcija, prema potrebi:
 - (a) trajanje ili vremenske učinke povrede, kao i njezinu prirodu i težinu, osobito razinu rizika kojem je izložen potrošač;
 - (b) broj opasnih proizvoda stavljenih na raspolaganje na tržištu ili broj potrošača na koje je to utjecalo ili oboje;
 - (c) ulogu i odgovornost gospodarskog subjekta ili internetskog tržišta;
 - (d) sve mjere koje su gospodarski subjekt ili internetsko tržište poduzeli kako bi pravodobno ublažili ili popravili štetu koju su pretrpjeli potrošači;
 - (e) ako je to prikladno, je li povreda počinjena namjerno ili iz nehaja;
 - (f) sve prethodne povrede koje su počinili gospodarski subjekt ili internetsko tržište;

⁴⁶ Direktiva Vijeća 85/374/EEZ od 25. srpnja 1985. o približavanju zakona i drugih propisa država članica u vezi s odgovornošću za neispravne proizvode (SL L 210, 7.8.1985., str. 29.).

- (g) financijske koristi koje su gospodarski subjekt ili internetsko tržište zbog povrede izravno ili neizravno stekli ili gubitke koje su izbjegli, ako su dostupni relevantni podaci;
 - (h) veličinu poduzeća;
 - (i) stupanj suradnje s nadležnim tijelom;
 - (j) način na koji je tijelo doznalo za povredu, osobito jesu li i u kojoj mjeri gospodarski subjekt ili internetsko tržište pravodobno izvijestili o povredi;
 - (k) sve ostale otegotne ili olakotne čimbenike primjenjive na okolnosti slučaja.
3. Sljedeće vrste povreda koje su počinili gospodarski subjekti ili internetska tržišta, ako je to primjenjivo, podliježu sankcijama:
- (a) povreda općeg zahtjeva za sigurnost proizvoda;
 - (b) nepravodobno obavješćivanje nadležnog tijela o opasnom proizvodu koji su stavili na tržište;
 - (c) nepoštovanje bilo koje odluke, naloga, privremene mjere, obveze gospodarskog subjekta ili druge mjere donesene u skladu s ovom Uredbom;
 - (d) neispunjavanje obveza gospodarskih subjekata u pogledu sljedivosti i informiranja iz članaka 8., 9., 10., 11., 18. i 19.;
 - (e) pružanje netočnih, nepotpunih ili obmanjujućih informacija kao odgovor na zahtjev tijela za nadzor tržišta;
 - (f) nedostavljanje traženih informacija u propisanom roku;
 - (g) odbijanje podvrgavanja inspekcijama;
 - (h) nedostavljanje potrebnih dokumenata ili proizvoda tijekom inspekcija;
 - (i) falsificiranje rezultata ispitivanja.
4. U slučaju novčanih kazni najveći iznos sankcija iznosi najmanje 4 % godišnjeg prometa gospodarskog subjekta ili, ako je primjenjivo, internetskog tržišta u predmetnim državama članicama.
5. Države članice isto tako mogu izreći periodične novčane kazne kako bi gospodarske subjekte ili internetska tržišta, ako je primjenjivo, primorale:
- (a) da prestanu kršiti odredbe ove Uredbe;
 - (b) da postupe u skladu s odlukom kojom se određuje korektivna mjera;
 - (c) da dostave potpune i točne informacije;
 - (d) da se podvrgnu inspekciji;
 - (e) da omoguće tijelima za nadzor tržišta struganje podataka s internetskih sučelja.
6. Države članice do 31. ožujka svake godine obavješćuju Komisiju o vrsti i visini sankcija izrečenih na temelju ove Uredbe, utvrđuju stvarne povrede ove Uredbe i navode identitet gospodarskih subjekata ili internetskih tržišta kojima su izrečene sankcije.
7. Komisija svake godine sastavlja i objavljuje izvješće o sankcijama koje su izrekle države članice.

8. Informacije iz stavka 6. ne objavljuju se u izvješću iz stavka 7. ni u jednoj od sljedećih okolnosti:
- (a) ako je potrebno očuvati povjerljivost istrage ili nacionalnog sudskog postupka;
 - (b) ako bi objava prouzročila neproporcionalnu štetu gospodarskom subjektu ili internetskom tržištu;
 - (c) ako je riječ o fizičkoj osobi, osim ako je objava osobnih podataka opravdana iznimnim okolnostima, među ostalim, ozbiljnošću povrede.

Članak 41.

Izvršavanje delegiranja ovlasti

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji pod uvjetima utvrđenima u ovom članku.
2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 17. stavka 3. dodjeljuje se Komisiji na neodređeno vrijeme počevši od [umetnuti datum – datuma stupanja na snagu ove Uredbe].
3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 17. stavka 3. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv počinje proizvoditi učinke sljedećeg dana od dana objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji datum naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.
4. Prije donošenja delegiranog akta Komisija se savjetuje sa stručnjacima koje je imenovala svaka država članica u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016.⁴⁷
5. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.
6. Delegirani akt donesen na temelju članka 17. stavka 3. stupa na snagu samo ako ni Europski parlament ni Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne podnesu nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće podnijeti prigovore. Taj se rok može produljiti za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

Članak 42.

Postupak odbora

1. Komisiji pomaže odbor. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.
2. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 4. Uredbe (EU) br. 182/2011.
3. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.
4. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 8. Uredbe (EU) br. 182/2011 u vezi s njezinim člankom 5.

⁴⁷ SL L 123, 12.5.2016., str. 1.

Članak 43.

Evaluacija

1. Do [umetnuti datum pet godina nakon datuma stupanja na snagu] Komisija provodi evaluaciju ove Uredbe. Glavne zaključke predstavlja u izvješću Europskom parlamentu, Vijeću i Europskom gospodarskom i socijalnom odboru. U izvješću se posebno procjenjuje je li se ovom Uredbom ostvario cilj bolje zaštite potrošača od opasnih proizvoda uzimajući u obzir njezin utjecaj na poduzeća, a posebno na mala i srednja poduzeća.
2. Države članice Komisiji na zahtjev dostavljaju informacije potrebne za evaluaciju ove Uredbe.

Članak 44.

Izmjene Uredbe (EU) br. 1025/2012

1. Uredba (EU) br. 1025/2012 mijenja se kako slijedi:

U članku 10. dodaje se sljedeći stavak 7.:

„7. Ako europska norma izrađena za potrebe Uredbe (EU) .../... Europskog parlamenta i Vijeća⁴⁸ [ove Uredbe] ispunjava opći sigurnosni zahtjev utvrđen u članku 5. te uredbe i posebne sigurnosne zahtjeve iz [članka [6.] te uredbe], Komisija bez odgode objavljuje upućivanje na takvu europsku normu u *Službenom listu Europske unije*.”

U članku 11. stavci 1., 2. i 3. zamjenjuju se sljedećim:

„1. Ako država članica ili Europski parlament smatraju da usklađena norma ili europska norma izrađena za potrebe Uredbe (EU) .../... [ove Uredbe] ne ispunjava u potpunosti zahtjeve koji se njome namjeravaju obuhvatiti i koji su utvrđeni u relevantnom zakonodavstvu Unije o usklađivanju ili u toj uredbi, o tome obavješćuje Komisiju uz detaljno objašnjenje. Nakon savjetovanja s odborom osnovanim odgovarajućim zakonodavstvom Unije o usklađivanju, ako postoji, ili s odborom osnovanim Uredbom (EU) .../... [ovom Uredbom] ili nakon drugih oblika savjetovanja sa sektorskim stručnjacima, Komisija odlučuje:

- (a) da će objaviti, da neće objaviti ili da će objaviti uz ograničenje upućivanja na predmetnu usklađenu normu ili europsku normu izrađenu za potrebe Uredbe (EU) .../... [Uredbe o općoj sigurnosti proizvoda] u *Službenom listu Europske unije*;
- (b) da će upućivanja na predmetnu usklađenu normu ili europsku normu izrađenu za potrebe Uredbe (EU) .../... [Uredbe o općoj sigurnosti proizvoda] zadržati u *Službenom listu Europske unije* ili da će ih zadržati uz ograničenje ili da će ih povući iz *Službenog lista Europske unije*.

2. Komisija na svojim internetskim stranicama objavljuje informacije o usklađenim normama i europskim normama izrađenima za potrebe Uredbe (EU) .../... [Uredbe o općoj sigurnosti proizvoda] koje su bile predmetom odluke iz stavka 1.

⁴⁸ Uredba (EU) .../... Europskog parlamenta i Vijeća o općoj sigurnosti proizvoda, izmjeni Uredbe (EU) br. 1025/2012 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 87/357/EEZ i Direktive 2001/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL ...).

3. Komisija o odluci iz stavka 1. obavješćuje predmetnu europsku organizaciju za normizaciju i, prema potrebi, zahtijeva reviziju predmetnih usklađenih normi ili europskih normi izrađenih za potrebe Uredbe (EU) .../... [*Uredbe o općoj sigurnosti proizvoda*].”

Članak 45.

Stavljanje izvan snage

1. Direktiva 87/357/EEZ i Direktiva 2001/95/EZ stavljaju se izvan snage s učinkom od [datum početka primjene].
2. Upućivanja na direktive 87/357/EEZ i 2001/95/EZ smatraju se upućivanjima na ovu Uredbu i Uredbu (EU) br. 1025/2012 i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom iz Priloga.

Članak 46.

Prijelazne odredbe

Države članice ne sprečavaju stavljanje na raspolaganje na tržištu proizvoda obuhvaćenih Direktivom 2001/95/EZ koji su u skladu s tom direktivom i koji su stavljeni na tržište prije [umetni datum – *datuma početka primjene* ove Uredbe].

Članak 47.

Stupanje na snagu i primjena

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od [6 mjeseci od dana stupanja na snagu ove Uredbe].

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu

Za Europski parlament
Predsjednik

Za Vijeće
Predsjednik

ZAKONODAVNI FINANCIJSKI IZVJEŠTAJ

1. OKVIR PRIJEDLOGA/INICIJATIVE

1.1. Naslov prijedloga/inicijative

1.2. Predmetna područja politike

1.3. Prijedlog/inicijativa odnosi se na:

1.4. Ciljevi

1.4.1. Opći ciljevi

1.4.2. Posebni ciljevi

1.4.3. Očekivani rezultati i učinak

1.4.4. Pokazatelji uspješnosti

1.5. Osnova prijedloga/inicijative

1.5.1. Zahtjevi koje treba ispuniti u kratkoročnom ili dugoročnom razdoblju, uključujući detaljan vremenski plan provedbe inicijative

1.5.2. Dodana vrijednost sudjelovanja Unije (može proizlaziti iz različitih čimbenika, npr. prednosti koordinacije, pravne sigurnosti, veće djelotvornosti ili komplementarnosti). Za potrebe ove točke „dodana vrijednost sudjelovanja Unije” vrijednost je koja proizlazi iz intervencije Unije i predstavlja dodatnu vrijednost u odnosu na vrijednost koju bi države članice inače ostvarile same.

1.5.3. Pouke iz prijašnjih sličnih iskustava

1.5.4. Usklađenost s višegodišnjim financijskim okvirom i moguće sinergije s drugim prikladnim instrumentima

1.5.5. Ocjena različitih dostupnih mogućnosti financiranja, uključujući mogućnost preraspodjele

1.6. Trajanje i financijski učinak prijedloga/inicijative

1.7. Predviđeni načini upravljanja

2. MJERE UPRAVLJANJA

2.1. Pravila praćenja i izvješćivanja

2.2. Sustavi upravljanja i kontrole

2.2.1. Obrazloženje načina upravljanja, mehanizama provedbe financiranja, načina plaćanja i predložene strategije kontrole

2.2.2. Informacije o utvrđenim rizicima i uspostavljenim sustavima unutarnje kontrole za ublažavanje rizika

2.2.3. Procjena i obrazloženje troškovne učinkovitosti kontrola (omjer troškova kontrole i vrijednosti sredstava kojima se upravlja) i procjena očekivane razine rizika od pogreške (pri plaćanju i pri zaključenju)

2.3. Mjere za sprečavanje prijevara i nepravilnosti

3. PROCIJENJENI FINANCIJSKI UČINAK PRIJEDLOGA/INICIJATIVE

3.1. Naslovi višegodišnjeg financijskog okvira i proračunske linije rashoda na koje prijedlog/inicijativa ima učinak

3.2. Procijenjeni financijski učinak prijedloga na odobrena sredstva

3.2.1. Sažetak procijenjenog učinka na odobrena sredstva za poslovanje

3.2.2. Procijenjeni rezultati financirani odobrenim sredstvima za poslovanje

3.2.3. Sažetak procijenjenog učinka na administrativna odobrena sredstva

3.2.4. Usklađenost s aktualnim višegodišnjim financijskim okvirom

3.2.5. Doprinos trećih strana

3.3. Procijenjeni učinak na prihode

1. OKVIR PRIJEDLOGA/INICIJATIVE

1.1. Naslov prijedloga/inicijative

Prijedlog UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA o općoj sigurnosti proizvoda i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 87/357/EEZ i Direktive 2001/95/EZ

1.2. Predmetna područja politike

Naslov: 03 – Jedinstveno tržište –

Poglavlje: 03 02 Program jedinstvenog tržišta

Stavka: 03 02 04 Osnaživanje potrošača i civilnog društva te osiguranje visoke razine zaštite potrošača i sigurnosti proizvoda, uključujući sudjelovanje krajnjih korisnika u donošenju politika u financijskim uslugama

1.3. Prijedlog/inicijativa odnosi se na:

novo djelovanje

novo djelovanje nakon pilot-projekta/pripremnog djelovanja⁴⁹

produženje postojećeg djelovanja

spajanje ili preusmjeravanje jednog ili više djelovanja u drugo/novo djelovanje

1.4. Ciljevi

1.4.1. Opći ciljevi

Zaštita potrošača, pravednije i povezanije unutarnje tržište; jedinstveno digitalno tržište.

Osigurati da se na unutarnje tržište stavljaju samo sigurni proizvodi te osigurati visoku razinu sigurnosti i zaštite potrošača i jednake uvjete za poduzeća na jedinstvenom tržištu.

Cilj je prijedloga revidirati Direktivu 2001/95/EZ o općoj sigurnosti proizvoda kako bi se osigurala zaštita potrošača u EU-u od opasnih proizvoda uz istodobno osiguravanje pravilnog funkcioniranja jedinstvenog tržišta, posebno jednakih uvjeta za poduzeća.

Svrha predloženog djelovanja predviđenog proračunom nastavak je i daljnji razvoj mjera suradnje povezanih s nadzorom tržišta (među ostalim na međunarodnoj razini), financiranje elektroničkih sučelja koja omogućuju razmjenu podataka i informiranje potrošača i gospodarskih subjekata o opasnim proizvodima te provedba novog prijedloga (provedbenim i delegiranim aktima te pojačanim aktivnostima normizacije).

1.4.2. Posebni ciljevi

Posebni cilj br.

⁴⁹ Kako je navedeno u članku 58. stavku 2. točkama (a) ili (b) Financijske uredbe.

1. jačanje mehanizama suradnje u nadzoru tržišta među provedbenim tijelima, smanjenje rascjepkanosti i neučinkovitosti;
 2. povećanje operativnih kapaciteta, poboljšanje učinkovitosti i dostupnosti resursa za koordinaciju izvršenja i provedbe prijedloga (praćenje, delegirani akti), veća primjena postupka normizacije;
 3. jačanje provedbenih instrumenata i omogućivanje tijelima za nadzor tržišta da upotrebljavaju alate sa snažnijim preventivnim učinkom, alate koji su djelotvorniji i otporniji na promjene u budućnosti;
 4. poboljšanje razmjene informacija o opasnim proizvodima unutar EU-a i s vanjskim partnerima (uključujući putem informatičkih alata). Poboljšanje informiranja poduzeća i potrošača o opasnim proizvodima putem informatičkih alata;
 5. promicanje usklađenosti sa zakonodavstvom EU-a o sigurnosti proizvoda kojim se reguliraju neusklađeni potrošački proizvodi.
- Ti ciljevi obuhvaćaju nadzor tržišta unutar EU-a i na njegovim vanjskim granicama, kao i digitalni te tradicionalni lanac opskrbe.

1.4.3. *Očekivani rezultati i učinak*

Navesti očekivane učinke prijedloga/inicijative na ciljane korisnike/skupine.

Ciljana populacija bit će svi potrošači iz Europske unije koji će imati koristi od sigurnih proizvoda koji se stavljaju na unutarnje tržište. Povećani nadzor tržišta koristit će europskim proizvođačima jer će se spriječiti nepošteno tržišno natjecanje s poduzećima koja ne poštuju svoje obveze zaštite zdravlja i sigurnosti potrošača.

1.4.4. *Pokazatelji uspješnosti*

Navesti pokazatelje za praćenje napretka i postignuća

Praćenje provedbe prijedloga temeljit će se na unaprijed definiranim ključnim pokazateljima praćenja i provedbe. Komisija će početi pratiti provedbu revidirane Direktive o općoj sigurnosti proizvoda nakon stupanja na snagu inicijative.

U procjeni učinka utvrđen je niz pokazatelja praćenja predloženih za praćenje ostvarenja utvrđenih ciljeva politike (vidjeti odjeljak 9. procjene učinka).

Praćenje će uglavnom provoditi Komisija na temelju redovitog ispitivanja potrošača u cijelom EU-u, podataka koje dostavljaju poduzeća i tijela za nadzor tržišta te podataka iz sustava Safety Gate. Praćenje i evaluacija provodit će se na temelju postojećih izvora podataka, ako je to moguće.

Prijedlogom se utvrđuju obveze izvješćivanja za države članice. To će se izvješćivanje provesti na temelju pokazatelja provedbe koji će se dodatno definirati studijom. Komisija provodi studiju kako bi utvrdila zajednički skup izvedivih i relevantnih pokazatelja provedbe u području sigurnosti proizvoda, koji će se dogovoriti s državama članicama.

Komisija je ujedno mapirala postojeće izvore informacija o ozljedama i razmotrila mogućnost uspostave baze podataka o ozljedama na razini EU-a kako bi se poduprla provedba zakonodavstva o sigurnosti proizvoda. Trenutačno procjenjuje troškove i koristi uspostave takve baze podataka o ozljedama na razini EU-a (putem koordiniranih mjera s državama članicama).

Osim redovitog praćenja i izvješćivanja, pet godina nakon provedbe prijedloga u državama članicama predlaže se evaluacija djelotvornosti, učinkovitosti, relevantnosti, usklađenosti i europske dodane vrijednosti ove zakonodavne intervencije.

1.5. Osnova prijedloga/inicijative

1.5.1. *Zahtjevi koje treba ispuniti u kratkoročnom ili dugoročnom razdoblju, uključujući detaljan vremenski plan provedbe inicijative*

Ovim se prijedlogom nastoje ostvariti sljedeći rezultati:

procjena rizika koji predstavljaju novi tehnološki proizvodi poboljšat će se nakon donošenja prijedloga, čime će se omogućiti bolja funkcija zakonodavnog akta kao sigurnosne mreže.

Kratkoročno očekujemo poboljšanje sigurnosti potrošačkih proizvoda kupljenih na internetu zahvaljujući boljim pravilima za nadzor tržišta za internetsku prodaju i povećanim obvezama u pogledu sigurnosti proizvoda za internetska tržišta.

Pravila nadzora tržišta za neusklađene proizvode uskladit će se s pravilima za usklađene proizvode. Nadalje, određenim poboljšanjima pravila o nadzoru tržišta u okviru ove inicijative za tržišni nadzor svih proizvoda poboljšat će se nadzor tržišta i osigurati veća sigurnost proizvoda u srednjoročnom razdoblju.

Predloženim poboljšanjem postojećeg sustava Safety Gate/RAPEX razmjena informacija bit će brža, što će omogućiti ranije poduzimanje korektivnih mjera.

Očekuje se da će se učinkovitost povlačenja proizvoda kratkoročno povećati zahvaljujući pojačanom postupku povlačenja i boljem informiranju potrošača.

Većom učinkovitošću na razini Komisije u postupku normizacije za neusklađene proizvode olakšat će se utvrđivanje normi za te proizvode i može se očekivati da će u srednjoročnom razdoblju doći do povećanja broja normi. Povećana primjena europskih normi proizvođačima će dati veću sigurnost da su njihovi proizvodi u skladu s relevantnim sigurnosnim zahtjevima, a poduzećima će omogućiti da se natječu pod jednakim uvjetima tako što će im se osigurati jednake mogućnosti.

Prijedlogom će se uskladiti procjena rizika proizvoda koji imitiraju hranu i time osigurati jednako postupanje prema njima u svim državama članicama.

1.5.2. *Dodana vrijednost sudjelovanja Unije (može proizlaziti iz različitih čimbenika, npr. prednosti koordinacije, pravne sigurnosti, veće djelotvornosti ili komplementarnosti). Za potrebe ove točke „dodana vrijednost sudjelovanja Unije” vrijednost je koja proizlazi iz intervencije Unije i predstavlja dodatnu vrijednost u odnosu na vrijednost koju bi države članice inače ostvarile same.*

Razlozi za djelovanje na europskoj razini (*ex ante*)

Djelovanje EU-a u području sigurnosti proizvoda za neusklađene proizvode ima jasne koristi, što su pokazale evaluacija Direktive o općoj sigurnosti proizvoda i procjena učinka ovog prijedloga:

– zajednička pravila Unije omogućuju ekonomiju razmjera u nadzoru tržišta, što je osobito važno zbog eksponencijalnog razvoja internetske prodaje, čime se povećava prekogranična prodaja i izravni uvoz iz trećih zemalja. Zajedničke aktivnosti nadzora tržišta i razmjena informacija također pridonose podjeli troškova nadzora tržišta,

- djelovanje na razini EU-a omogućuje brži i učinkovitiji protok informacija, posebno putem sustava Safety Gate/RAPEX, čime se osiguravaju brza djelovanja protiv opasnih proizvoda u cijelom EU-u i jednaki uvjeti tržišnog natjecanja,
- zajednička pravila za sigurnost proizvoda na razini EU-a korisna su jer dovode do uštede troškova i manjeg administrativnog opterećenja i složenosti za poduzeća jer se tako izbjegavaju raznovrsni skupovi nacionalnih pravila koje bi ta poduzeća morala poštovati. Time se ujedno omogućuje slobodno kretanje robe u EU-u i bolja suradnja među državama članicama,
- zajednička pravila Unije omogućuju izradu normi EU-a u području sigurnosti proizvoda, koje daju pretpostavku sigurnosti na razini cijelog EU-a i tako olakšavaju poduzećima usklađivanje s pravilima o sigurnosti proizvoda (i potencijalno smanjuju povezane troškove),
- na međunarodnoj razini zajednički skup odredbi uspostavljen Direktivom o općoj sigurnosti proizvoda omogućio je EU-u da snažno utječe na promicanje visoke razine sigurnosti među međunarodnim akterima te tako riješi problem stavljanja u slobodan promet sve veće količine robe iz trećih zemalja putem internetske prodaje.

Očekivana dodana vrijednost Unije (*ex post*)

Funkcioniranje unutarnjeg tržišta poboljšat će se djelovanjem na razini EU-a jer će se dosljednim pravilima o sigurnosti proizvoda i nadzoru tržišta u cijelom EU-u osigurati ujednačenije postupanje prema poduzećima i stoga je manje vjerojatno da će narušiti tržišno natjecanje na jedinstvenom tržištu EU-a. Učinkovitiji nadzor tržišta i veća koordinacija među državama članicama dovest će do otkrivanja većeg broja nesigurnih proizvoda, a time i do veće zaštite i povjerenja potrošača.

1.5.3. Pouke iz prijašnjih sličnih iskustava

Unija je svoj prvi opći propis o sigurnosti proizvoda donijela 1992. Postojeća Direktiva o općoj sigurnosti proizvoda donesena je 2001. Evaluacija postojeće Direktive o općoj sigurnosti proizvoda i stavovi dionika pokazali su da je ta direktiva još uvijek vrlo valjan instrument, posebno zahvaljujući svojoj funkciji „sigurnosne mreže”. Čini se da je sveukupno ostvarila svoje ciljeve jamčenja visoke razine sigurnosti potrošača te istodobno osigurala učinkovito funkcioniranje unutarnjeg tržišta robe; međutim, primjećuje se da još uvijek previše nesigurnih proizvoda dolazi u ruke potrošača ili ostaje kod potrošača, što je osnova za trenutni prijedlog.

1.5.4. Usklađenost s višegodišnjim financijskim okvirom i moguće sinergije s drugim prikladnim instrumentima

Cilj je prijedloga revidirati Direktivu 2001/95/EZ o općoj sigurnosti proizvoda kako bi se osigurala zaštita potrošača u EU-u od opasnih proizvoda uz istodobno osiguravanje pravilnog funkcioniranja jedinstvenog tržišta, posebno jednakih uvjeta za poduzeća. Stoga se savršeno uklapa u članak 3. stavak 2. točku (d) Uredbe o Programu jedinstvenog tržišta, koja treba osnažiti potrošače i civilno društvo i osigurati visoku razinu zaštite potrošača i sigurnosti proizvoda.

Financijski učinak na odobrena sredstva za poslovanje u potpunosti će biti obuhvaćen dodjelama predviđenima u VFO-u za razdoblje 2021.–2027. u okviru financijskih omotnica Programa jedinstvenog tržišta.

Prijedlog je jedna od pravnih inicijativa u okviru nove strategije za potrošače.

Prijedlogom se osigurava bolja usklađenost s odredbama Uredbe (EU) 2019/1020 o nadzoru tržišta i sukladnosti proizvoda. Prijedlog je, kao sigurnosna mreža, na dva načina kompatibilan i komplementaran s usklađenim zakonodavstvom. Prvo, u cijelosti se odnosi na potrošačke proizvode koji nisu obuhvaćeni područjem primjene usklađenog zakonodavstva (npr. namještaj, proizvodi za skrb o djeci, odjeća). Drugo, djelomično se primjenjuje na potrošačke proizvode obuhvaćene usklađenim zakonodavstvom (npr. igračke ili automobili) ako aspekti sigurnosti proizvoda obuhvaćeni Direktivom o općoj sigurnosti proizvoda nisu obuhvaćeni usklađenim zakonodavstvom.

Sigurnost prehrambenih proizvoda posebno je regulirana Općom uredbom (EZ) br. 178/2002 o zakonima o hrani. Međutim, Uredba (EZ) br. 1935/2004 o materijalima koji dolaze u dodir s hranom može biti u interakciji s ovim prijedlogom kad se radi o proizvodima koji sadržavaju takve materijale (npr. kutije za ručak za višekratnu upotrebu) i ostaje kompatibilna. Nesigurni proizvodi koji sadržavaju materijale koji dolaze u dodir s hranom mogu podlijegati sigurnosnim upozorenjima u obama sustavima upozorenja, sustavu RASFF za hranu i Safety Gate/RAPEX za neprehrambene proizvode.

Prijedlog je u potpunosti dosljedan i kompatibilan s ostalim politikama EU-a i nedavnim prijedlozima za jačanje provedbe u drugim političkim područjima, kao što su:

- Akt o digitalnim uslugama: prijedlogom Akta o digitalnim uslugama nastoje se uspostaviti nove obveze za internetske posrednike, među ostalim u vezi s načinom na koji postupaju sa svim vrstama nezakonitog sadržaja koji je smješten na njihovim internetskim stranicama, uključujući onaj koji se odnosi na nesigurne proizvode. Aktom o digitalnim uslugama utvrđuju se opće horizontalne obveze za internetske posrednike i ostavlja prostor da se zakonodavstvom koje se odnosi na određene vrste nezakonitog sadržaja (kao što je sigurnost proizvoda) utvrde konkretniji zahtjevi. Ovim će se prijedlogom regulirati i drugi aspekti sigurnosti proizvoda u području internetske prodaje, osim onih koji se odnose na ulogu internetskih posrednika, kao što su uloga prodavača i ovlasti tijela za nadzor tržišta,
- horizontalni okvir za umjetnu inteligenciju: njime se nastoje obuhvatiti visoko rizične aplikacije. Stoga će u odnosu na sigurnost proizvoda funkcionirati kao sektorsko zakonodavstvo te će se njime uspostaviti posebni zahtjevi za aplikacije umjetne inteligencije, a ovaj će se prijedlog primjenjivati kao sigurnosna mreža za proizvode i aspekte koji nisu obuhvaćeni drugim sektorskim zakonodavstvom kako bi se pružila pravna osnova za povlačenje takvih proizvoda te tako osigurala učinkovita zaštita potrošača,
- Direktiva NIS: nedavnim prijedlogom utvrđuju se obveze svih država članica da donesu nacionalnu strategiju o sigurnosti mreže i informacijskih sustava kako bi se poboljšala kibersigurnost u cijelom EU-u. Međutim, ona ne uključuje minimalne zahtjeve u pogledu kibersigurnosti za potrošačke proizvode pa ne pruža nikakvu pravnu osnovu na temelju koje bi nadležna tijela mogla poduzeti mjere protiv proizvoda koji predstavljaju takve rizike,
- kružno gospodarstvo: prema novom akcijskom planu za kružno gospodarstvo proizvodi stavljeni na tržište EU-a trebali bi biti održiviji i stoga dizajnirani da traju dulje kako bi ih bilo lakše popraviti i nadograditi, reciklirati i ponovno upotrijebiti. Nužno je da popravljeni, nadograđeni, reciklirani ili ponovno korišteni proizvodi i dalje ispunjavaju zahtjeve za sigurnost proizvoda. U skladu s Direktivom o

ekološkom dizajnu pri odabiru određenog dizajna moraju se uzeti u obzir sigurnost i zdravlje. Međutim, sigurnosna pitanja povezana s krajnjim proizvodima nisu posebno uređena. Inicijativom za politiku održivih proizvoda (kojom će se zamijeniti Direktiva o ekološkom dizajnu i proširiti njezino područje primjene) posebno će se nastojati ispraviti činjenica da se mnogi proizvodi ne mogu jednostavno i sigurno ponovno upotrijebiti, popraviti ili reciklirati. Ako neki sigurnosni aspekti povezani s proizvodima u kružnom gospodarstvu nisu posebno obuhvaćeni inicijativama iz akcijskog plana za kružno gospodarstvo, tada ovaj prijedlog djeluje kao sigurnosna mreža.

Stoga se te dvije inicijative ne preklapaju već međusobno nadopunjuju. Zato je prednost uključivanja aspekata ključnih alternativnih područja politike u zakonodavstvo o sigurnosti proizvoda osiguravanje stvarne sigurnosne mreže za potrošače, čime se osigurava da svi neprehrambeni potrošački proizvodi na tržištu EU-a budu sigurni.

1.5.5. *Ocjena različitih dostupnih mogućnosti financiranja, uključujući mogućnost preraspodjele*

/

1.6. Trajanje i financijski učinak prijedloga/inicijative

Ograničeno trajanje

- na snazi od [DD/MM]GGGG do [DD/MM]GGGG
- financijski učinak od GGGG do GGGG za odobrena sredstva za preuzete obveze i od GGGG do GGGG za odobrena sredstva za plaćanje

Neograničeno trajanje

- provedba s početnim razdobljem od GGGG do GGGG
- nakon čega slijedi redovna provedba.

1.7. Predviđeni načini upravljanja⁵⁰

Izravno upravljanje koje provodi Komisija

- putem svojih službi, uključujući osoblje u delegacijama Unije
- putem izvršnih agencija

Podijeljeno upravljanje s državama članicama

Neizravno upravljanje povjerenjem zadaća izvršenja proračuna:

- trećim zemljama ili tijelima koja su one odredile
- međunarodnim organizacijama i njihovim agencijama (navesti)
- EIB-u i Europskom investicijskom fondu
- tijelima iz članaka 70. i 71. Financijske uredbe
- tijelima javnog prava
- tijelima uređenima privatnim pravom koja pružaju javne usluge u mjeri u kojoj daju odgovarajuća financijska jamstva
- tijelima uređenima privatnim pravom države članice kojima je povjerena provedba javno-privatnog partnerstva i koja daju odgovarajuća financijska jamstva
- osobama kojima je povjerena provedba određenih djelovanja u području ZVSP-a u skladu s glavom V. UEU-a i koje su navedene u odgovarajućem temeljnom aktu.
- *Ako je navedeno više načina upravljanja, potrebno je pojasniti u odjeljku „Napomene”.*

Napomene

Izvršna agencija mogla bi upravljati ugovornim aspektima određenih projekata pod nadzorom matične glavne uprave.

⁵⁰ Informacije o načinima upravljanja i upućivanja na Financijsku uredbu dostupni su na internetskim stranicama <https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>. BudgWeb:

2. MJERE UPRAVLJANJA

2.1. Pravila praćenja i izvješćivanja

Navesti učestalost i uvjete.

Prijedlog uključuje obvezu evaluacije.

Prijedlogom će se ojačati informatički sustav nazvan „Safety Gate”, a koji povezuje tijela za nadzor tržišta i Komisiju. Upotrebom tog informatičkog sustava operativna aktivnost može se pratiti kontinuirano i učinkovito.

Praćenje upotrebom informatičkog alata bit će upotpunjeno radom postojeće Mreže za sigurnost potrošača te pouzdanijim i opsežnijim informacijama koje dostavljaju države članice o sigurnosti proizvoda i provedbenim mjerama u području neusklađenih proizvoda koje provode u okviru svojih nacionalnih provedbenih strategija.

Ostvarenje konkretnih ciljeva pratit će se na temelju unaprijed definiranih pokazatelja.

2.2. Sustavi upravljanja i kontrole

2.2.1. *Obrazloženje načina upravljanja, mehanizama provedbe financiranja, načina plaćanja i predložene strategije kontrole*

Izravno upravljanje Komisije omogućit će održavanje neposrednih kontakata s tijelima država članica i dionicima koji sudjeluju u aktivnostima. Izravnim upravljanjem Komisija može bolje prilagoditi aktivnosti potrebama politike kako bi imala veću fleksibilnost za ponovno prilagođavanje prioriteta u slučaju novih potreba i pridonijela zajedničkim ciljevima Unije.

2.2.2. *Informacije o utvrđenim rizicima i uspostavljenim sustavima unutarnje kontrole za ublažavanje rizika*

Operativni rizici koji se odnose na informatički sustav Safety Gate: rizik da se informatičkim sustavom neće moći djelotvorno poduprijeti suradnja tijela za nadzor tržišta i Mreže za sigurnost potrošača.

Operativni rizici odnose se i na količine resursa namijenjene tijelima za nadzor tržišta na razini država članica.

Kako bi ih se ublažilo, provode se učinkoviti procesi upravljanja IT-om u kojima aktivno sudjeluju korisnici sustava.

2.2.3. *Procjena i obrazloženje troškovne učinkovitosti kontrola (omjer troškova kontrole i vrijednosti sredstava kojima se upravlja) i procjena očekivane razine rizika od pogreške (pri plaćanju i pri zaključenju)*

Troškovi kontrola zanemarivi su u usporedbi sa sredstvima koja su odobrena za razvoj samog informatičkog sustava.

2.3. Mjere za sprečavanje prijevara i nepravilnosti

Navesti postojeće ili predviđene mjere za sprečavanje i zaštitu, npr. iz strategije za borbu protiv prijevara.

Mjere koje provodi Komisija podlijegeat će *ex ante* i *ex post* kontrolama u skladu s Financijskom uredbom. U ugovorima i sporazumima kojima se financira provedba

ove Uredbe za provedbu revizija, provjera i inspekcija na terenu bit će izričito ovlaštena Komisija, uključujući OLAF i Revizorski sud.

3. PROCIJENJENI FINANCIJSKI UČINAK PRIJEDLOGA/INICIJATIVE

3.1. Naslovi višegodišnjeg financijskog okvira i proračunske linije rashoda na koje prijedlog/inicijativa ima učinak

- Postojeće proračunske linije

Prema redoslijedu naslova višegodišnjeg financijskog okvira i proračunskih linija.

Naslov višegodišnjeg financijskog okvira	Proračunska linija	Vrsta rashoda	Doprinos			
	Broj	dif./nedif. ⁵¹	zemalja EFTA-e ⁵²	zemalja kandidatkinja ⁵³	trećih zemalja	u smislu članka 21. stavka 2. točke (b) Financijske uredbe
1	03.020401	dif.	DA	NE	NE	NE

⁵¹ Dif. = diferencirana odobrena sredstva; nedif. = nediferencirana odobrena sredstva.

⁵² EFTA: Europsko udruženje slobodne trgovine.

⁵³ Zemlje kandidatkinje i, ako je primjenjivo, potencijalni kandidati sa zapadnog Balkana.

3.2. Procijenjeni financijski učinak prijedloga na odobrena sredstva

3.2.1. Sažetak procijenjenog učinka na odobrena sredstva za poslovanje

- Za prijedlog/inicijativu nisu potrebna odobrena sredstva za poslovanje.
- Za prijedlog/inicijativu potrebna su sljedeća odobrena sredstva za poslovanje:

U milijunima EUR (do 3 decimalna mjesta)

Naslov višegodišnjeg financijskog okvira		Broj 1.								
Glavna uprava: JUST			Godina 2024. ⁵⁴	Godina 2025.	Godina 2026.	Godina 2027.	Unijeti onoliko godina koliko je potrebno za prikaz trajanja učinka (vidjeti točku 1.6.)			UKUPNO
• Odobrena sredstva za poslovanje							Nakon 2027.			
Proračunska linija ⁵⁵ 03.020401	Obveze	(1a)	7,000	7,000	7,000	7,000				28,000
	Plaćanja	(2a)	2,100	7,000	7,000	7,000	4,900			28,000
Administrativna odobrena sredstva koja se financiraju iz omotnice za posebne programe ⁵⁶										
Proračunska linija 03010101		(3)	0,200	0,200	0,200	0,200				0,800
UKUPNA odobrena sredstva za GU JUST		Obveze	=1a+1b+3	7,200	7,200	7,200	7,200			28,800
		Plaćanja	=2a+2b+3	2,300	7,200	7,200	7,200	4,900		28,800

⁵⁴ Godina N je godina početka provedbe prijedloga/inicijative. Umjesto „N” upisati predviđenu prvu godinu provedbe (na primjer: 2021.). Isto vrijedi i za ostale godine.

⁵⁵ Prema službenoj proračunskoj nomenklaturi.

⁵⁶ Tehnička i/ili administrativna pomoć i rashodi za potporu provedbi programa i/ili djelovanja EU-a (prijašnje linije „BA”), neizravno istraživanje, izravno istraživanje.

Naslov višegodišnjeg financijskog okvira	7.	„Administrativni rashodi”
---	-----------	---------------------------

U ovaj se dio unose „administrativni proračunski podaci”, koji se najprije unose u prilog zakonodavnom financijskom izvještaju (Prilog V. internim pravilima), koji se učitava u sustav DECIDE za potrebe savjetovanja među službama.

U milijunima EUR (do 3 decimalna mjesta)

		Godina 2024.	Godina 2025.	Godina 2026.	Godina 2027.	Unijeti onoliko godina koliko je potrebno za prikaz trajanja učinka (vidjeti točku 1.6.)			UKUPNO
Glavna uprava: JUST									
• Ljudski resursi		3,054	3,054	3,054	3,054				12,216
• Ostali administrativni rashodi		0,095	0,095	0,095	0,095				0,380
GLAVNA UPRAVA JUST UKUPNO	Odobrena sredstva	3,149	3,149	3,149	3,149				12,596

UKUPNA odobrena sredstva iz NASLOVA 7. višegodišnjeg financijskog okvira	(ukupne obveze = ukupna plaćanja)	3,149	3,149	3,149	3,149				12,596
---	-----------------------------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--	--	--	---------------

U milijunima EUR (do 3 decimalna mjesta)

		Godina 2024. ⁵⁷	Godina 2025.	Godina 2026.	Godina 2027.	Unijeti onoliko godina koliko je potrebno za prikaz trajanja učinka (vidjeti točku 1.6.)			UKUPNO
UKUPNA odobrena sredstva iz NASLOVA 1.–7. višegodišnjeg financijskog okvira	Obveze	10,349	10,349	10,349	10,349				41,396
	Plaćanja	5,449	10,349	10,349	10,349	4,900			41,396

⁵⁷ Godina N je godina početka provedbe prijedloga/inicijative. Umjesto „N” upisati predviđenu prvu godinu provedbe (na primjer: 2021.). Isto vrijedi i za ostale godine.

3.2.2. Procijenjeni rezultati financirani odobrenim sredstvima za poslovanje

Odobrena sredstva za preuzimanje obveza u milijunima EUR (do 3 decimalna mjesta)

Navesti ciljeve i rezultate ↓			Godina 2024.	Godina 2025.	Godina 2026.	Godina 2027.	Unijeti onoliko godina koliko je potrebno za prikaz trajanja učinka (vidjeti točku 1.6.)										UKUPNO			
	REZULTATI																			
	Vrsta ⁵⁸	Prosječni trošak	Broj	Trošak	Broj	Trošak	Broj	Trošak	Broj	Trošak	Broj	Trošak	Broj	Trošak	Broj	Trošak	Broj	Trošak	Ukupni broj	Ukupni trošak
POSEBNI CILJ br. 1 ⁵⁹			Jačanje mehanizama suradnje u nadzoru tržišta među provedbenim tijelima, smanjenje rascjepkanosti i neučinkovitosti																	
Koordinirane aktivnosti za sigurnost proizvoda	aktivnosti	0,300	10	3,000	10	3,000	10	3,000	10	3,000								40	12,000	
Studije, stručne recenzije, pilot-projekti za izradu nacionalnih	izvješća	0,200	2	0,400	2	0,400	2	0,400	2	0,400								8	1,600	
Međuzbroj za posebni cilj br. 1			12	3,400	12	3,400	12	3,400	12	3,400								48	13,600	
POSEBNI CILJ br. 2			Povećanje operativnih kapaciteta, poboljšanje učinkovitosti i dostupnosti resursa za koordinaciju izvršenja i provedbe prijedloga (praćenje, delegirani akti), veća primjena postupka normizacije																	
Provedba prijedloga (delegirani akti, nadzor, standardizacija)																				

⁵⁸ Rezultati se odnose na proizvode i usluge koji se isporučuju (npr.: broj financiranih studentskih razmjena, kilometri izgrađenih prometnica itd.).

⁵⁹ Kako je opisan u odjeljku 1.4.2. „Posebni ciljevi...”.

Međuzbroj za posebni cilj br. 2																			
POSEBNI CILJ br. 3			Jačanje provedbenih instrumenata, omogućivanje tijelima za nadzor tržišta da upotrebljavaju alate sa snažnijim preventivnim učinkom, alate koji su djelotvorniji i otporniji na promjene u budućnosti																
Veliki podaci i drugi inovativni alati u nadzoru	prikupljanje podataka alati	0,125	2	0,250	2	0,250	2	0,250	2	0,250									1,000
Međuzbroj za posebni cilj br. 3			2	0,250	2	0,250	2	0,250	2	0,250									1,000
POSEBNI CILJ br. 4			Poboljšanje razmjene informacija o opasnim proizvodima unutar EU-a i s vanjskim partnerima (uključujući putem informatičkih alata). Poboljšanje informiranja poduzeća i potrošača o opasnim proizvodima putem informatičkih alata																
Portal Safety Gate	informatički	0,166	9	1,500	9	1,500	9	1,500	9	1,500									6,000
Razmjena podataka s međunarodnim partnerima i druge vrste međunarodne suradnje	veze s drugim sustavima	0,35	3	1,050	3	1,050	3	1,050	3	1,050									4,200
Međuzbroj za posebni cilj br. 4			12	2,550	12	2,550	12	2,550	12	2,550									10,200
POSEBNI CILJ br. 5			Promicanje usklađenosti sa zakonodavstvom EU-a o sigurnosti proizvoda kojim se reguliraju neusklađeni potrošački proizvodi																
Promotivne aktivnosti i aktivnosti informiranja	konferencije, mediji, kampanje	0,2	4	0,800	4	0,800	4	0,800	4	0,800									3,200
Međuzbroj za posebni cilj br. 5			4	0,800	4	0,800	4	0,800	4	0,800									3,200
UKUPNO				7,000		7,000		7,000		7,000									28,000

3.2.3. Sažetak procijenjenog učinka na administrativna odobrena sredstva

- Za prijedlog/inicijativu nisu potrebna administrativna odobrena sredstva.
- Za prijedlog/inicijativu potrebna su sljedeća administrativna odobrena sredstva:

U milijunima EUR (do 3 decimalna mjesta)

	Godina 2024. ⁶⁰	Godina 2025.	Godina 2026.	Godina 2027.	Unijeti onoliko godina koliko je potrebno za prikaz trajanja učinka (vidjeti točku 1.6.)	UKUPNO
--	----------------------------	--------------	--------------	--------------	--	--------

NASLOV 7. višegodišnjeg financijskog okvira							
Ljudski resursi	3,054	3,054	3,054	3,054			12,216
Ostali administrativni rashodi	0,095	0,095	0,095	0,095			0,380
Meduzbroj za NASLOV 7. višegodišnjeg financijskog okvira	3,149	3,149	3,149	3,149			12,596
UKUPNO	3,149	3,149	3,149	3,149			12,596

Potrebna odobrena sredstva za ljudske resurse i ostale administrativne rashode pokrit će se odobrenim sredstvima glavne uprave koja su već dodijeljena za upravljanje djelovanjem i/ili su preraspodijeljena unutar glavne uprave te, prema potrebi, dodatnim sredstvima koja se mogu dodijeliti nadležnoj glavnoj upravi u okviru godišnjeg postupka dodjele sredstava uzimajući u obzir proračunska ograničenja.

⁶⁰ Godina N je godina početka provedbe prijedloga/inicijative. Umjesto „N” upisati predviđenu prvu godinu provedbe (na primjer: 2021.). Isto vrijedi i za ostale godine.

3.2.3.1. Procijenjene potrebe u pogledu ljudskih resursa

- Za prijedlog/inicijativu nisu potrebni ljudski resursi.
- Za prijedlog/inicijativu potrebni su sljedeći ljudski resursi:

Procjenu navesti u ekvivalentima punog radnog vremena

	Godina 2024.	Godina 2025.	Godina 2026.	Godina 2027.	Unijeti onoliko godina koliko je potrebno za prikaz trajanja učinka (vidjeti točku 1.6.)		
• Radna mjesta prema planu radnih mjesta (dužnosnici i privremeno osoblje)							
20 01 02 01 (sjedište i predstavništva Komisije)	18	18	18	18			
20 01 02 03 (delegacije)							
01 01 01 01 (neizravno istraživanje)							
01 01 01 11 (izravno istraživanje)							
Druge proračunske linije (navesti)							
• Vanjsko osoblje (u ekvivalentu punog radnog vremena: EPRV)⁶¹							
20 02 01 (UO, UNS, UsO iz „globalne omotnice”)	5	5	5	5			
20 02 03 (UO, LO, UNS, UsO i MSD u delegacijama)							
XX 01 xx yy zz ⁶²	– u sjedištima						
	– u delegacijama						
01 01 01 02 (UO, UNS, UsO – neizravno istraživanje)							
01 01 01 12 (UO, UNS, UsO – izravno istraživanje)							
Druge proračunske linije (navesti)							
UKUPNO	23	23	23	23			

XX se odnosi na odgovarajuće područje politike ili glavu proračuna.

Potrebe za ljudskim resursima pokrit će se osobljem glavne uprave kojemu je već povjerenje upravljanje djelovanjem i/ili koje je preraspoređeno unutar glavne uprave te, prema potrebi, resursima koji se mogu dodijeliti nadležnoj glavnoj upravi u okviru godišnjeg postupka dodjele sredstava uzimajući u obzir proračunska ograničenja.

Opis zadaća:

Dužnosnici i privremeno osoblje	<p>Priprema delegiranih akata (koji se odnose na sljedivost i povlačenje), uspostava novih aktivnosti suradnje (novi mehanizam arbitraže, istorazinske ocjene, suradnja s Mrežom Unije za sukladnost proizvoda), nacionalne pilot-strategije za provedbu propisa o sigurnosti proizvoda, poboljšanje međusobne povezanosti s drugim bazama podataka (ICSMS, carina), međunarodna suradnja i praćenje Uredbe. Priprema provedbenih akata za aktivnosti normizacije.</p> <p>Osoblje razreda AD odgovorno je za sigurnost proizvoda i nadzor tržišta, tehničku i pravnu analizu, upravljanje zajedničkim aktivnostima, specifično stručno znanje u području nadzora tržišta, upravljanje projektima, koordinaciju i provedbu sustava Safety Gate, međunarodnu suradnju, tajništvo Mreže za sigurnost potrošača, komunikacijske i promotivne aktivnosti, zadaće nadzora informacijskih tehnologija i sustava podataka te zadaće financijskog upravljanja.</p> <p>Osoblje skupine AST pruža potporu organizaciji sastanaka i svim administrativnim zadacima.</p>
---------------------------------	---

⁶¹ UO = ugovorno osoblje; LO = lokalno osoblje; UNS = upućeni nacionalni stručnjaci; UsO = ustupljeno osoblje; MSD = mladi stručnjaci u delegacijama.

⁶² U okviru gornje granice za vanjsko osoblje iz odobrenih sredstava za poslovanje (prijašnje linije „BA”).

Vanjsko osoblje	Redovno IT održavanje i posebni razvojni projekti.
-----------------	--

3.2.4. Usklađenost s aktualnim višegodišnjim financijskim okvirom

Prijedlog/inicijativa:

- može se u potpunosti financirati preraspodjelom unutar relevantnog naslova višegodišnjeg financijskog okvira (VFO).

Objasniti o kakvom je reprogramiranju riječ te navesti predmetne proračunske linije i odgovarajuće iznose. U slučaju većeg reprogramiranja dostaviti tablicu u Excel formatu.

Nije potrebno reprogramiranje.

- zahtijeva upotrebu nedodijeljene razlike u okviru relevantnog naslova VFO-a i/ili upotrebu posebnih instrumenata kako su definirani u Uredbi o VFO-u.

Objasniti što je potrebno te navesti predmetne naslove i proračunske linije, odgovarajuće iznose te instrumente čija se upotreba predlaže.

- zahtijeva reviziju VFO-a.

Objasniti što je potrebno te navesti predmetne naslove i proračunske linije te odgovarajuće iznose.

3.2.5. Doprinos trećih strana

U prijedlogu/inicijativi:

- ne predviđa se sudjelovanje trećih strana u sufinanciranju.
- predviđa se sudjelovanje trećih strana u sufinanciranju prema sljedećoj procjeni:

Odobrena sredstva u milijunima EUR (do 3 decimalna mjesta)

	Godina N ⁶³	Godina N+1	Godina N+2	Godina N+3	Unijeti onoliko godina koliko je potrebno za prikaz trajanja učinka (vidjeti točku 1.6.)			Ukupno
Navesti tijelo koje sudjeluje u financiranju								
UKUPNO sufinancirana odobrena sredstva								

⁶³ Godina N je godina početka provedbe prijedloga/inicijative. Umjesto „N” upisati predviđenu prvu godinu provedbe (na primjer: 2021.). Isto vrijedi i za ostale godine.

3.3. Procijenjeni učinak na prihode

- Prijedlog/inicijativa nema financijski učinak na prihode.
- Prijedlog/inicijativa ima sljedeći financijski učinak:

- na vlastita sredstva
- na ostale prihode

navesti jesu li prihodi namijenjeni proračunskim linijama rashoda

U milijunima EUR (do 3 decimalna mjesta)

Proračunska prihoda:	linija	Odobrena sredstva dostupna za tekuću financijsku godinu	Učinak prijedloga/inicijative ⁶⁴					
			Godina N	Godina N+1	Godina N+2	Godina N+3	Unijeti onoliko godina koliko je potrebno za prikaz trajanja učinka (vidjeti točku 1.6.)	
Članak								

Za namjenske prihode navesti odgovarajuće proračunske linije rashoda.

/

Ostale napomene (npr. metoda/formula za izračun učinka na prihode ili druge informacije)

/

⁶⁴

Kad je riječ o tradicionalnim vlastitim sredstvima (carine, pristojbe na šećer) navedeni iznosi moraju biti neto iznosi, to jest bruto iznosi nakon odbitka od 20 % na ime troškova naplate.